

TIGROAICA TINA TURNER A ÎMPLINIT 55 DE ANI

- Despre căsnicia ei de coșmar și alte amănunte în pag. 17

VĂ DOARE CAPUL? MÂNCĂȚI O BUFNIȚĂ!

- Nu e de glumă, rețeta vine din China
- Dacă nu găsiți bufniță, încercați cucuveaua!

— pag. 15

ȘTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

• Nr. 48 • 1-7 XII • 1993 • 24 pagini — 100 lei • plus supliment 8 pagini gratuit

Fondată în 1911 de
CONSTANTIN BANU

Editată de
PUBLICATIILE
Flacăra

Director
general
GEORGE
ARION

Redactor șef LIVIU TIMBUS

FERDINAND ÎNTREGITORUL

ÎNTREGIREA ROMÂNIEI: ADEVĂR ȘI MINCIUNĂ

- Patru pagini
de istorie
națională
restituită

Senzațional

„Ești bolnavă? Ești pe moarte?

Îți cer să fii sănătoasă!”

- O fetiță cu leucemie, adusă în comă, a fost pusă pe picioare și vindecată de un grup de bioterapeuți din Craiova. • Despre acest caz, dar și despre altele, puteți citi în pagina 8 a suplimentului nostru dedicat județului Dolj.

GEPA
Center

Un pic mai bine
pentru
dumneavoastră

BUCUREȘTI, CALEA DOROBANȚI 111
TEL. 01-312.99.83; FAX 01-312.75.69

Iliescu, maestrul kalaşnikovului şi propagandei

Dacă se aştepta cineva ca preşedintele Iliescu să-i acorde Majestăţii Sale Regelui Mihai permisiunea (cuvântul sună sinistru...) de a fi prezent la Alba Iulia la 1 Decembrie, atunci acel cineva merită să fie admirat pentru caracterul său nobil, să fie privit cu dragoste în ochi, să i se strângă mâna, să fie bătut prieteneşte pe umăr şi să fie trimis la plimbare; cu manualul de istorie sub braţ.

Mitraliera şi propaganda au fost întotdeauna cei doi piloni pe care comuniştii au clădit lumea lor strâmbă şi primitivă, decretând-o ca fiind dreaptă şi superioară tuturor celorlalte. Au instaurat o dictatură sâlbatică şi au numit-o „democraţie”, au pus un popor în lanţuri şi l-au numit „liber”, au torturat şi au ucis floarea naţiunii, sute şi sute de mii de oameni şi au numit crima „justiţia poporului”, au distrus economic şi moral o ţară, i-au alungat Regele, i-au schilosit istoria şi l-au hulit pe Dumnezeu — şi au numit toate acestea „visul de aur al omenirii”. Ura au numit-o „stima noastră şi mândria”, analfabeta a devenit peste noapte „savant de renume mondial”, frigul, foamea, mizeria cruntă şi disperarea s-au numit „culmi de civilizaţie şi progres”. Abjecţia — „vigilenţă”, frica animalică — „aplaude furtunoase”, isteria dirijată — „cenaclul” lui Păunescu, grohăitul la comandă — „program de creştere a natalităţii”...

Cine s-a opus a fost trăznit în numele tatălui, iar în decembrie '89 — şi înainte de şi după 22 — toate incursiunile românului le-a descurcat hădeea Kalaşnikov. În iunie '90, pistolarii partidului au fost înlocuiţi cu hordele de ciomăgari manipulaţi, „detaşament muncitoresc de năde-de” (cf. Ion Iliescu); şi tot astfel, în septembrie '91. Apoi, şi-au intrat din nou în mână spălătorii de creiere, iar frenesia lor a atins apogeul în septembrie '92. După care a urmat o oarecare acalmie, dar cu degetul partidului pe trăgaci (el se numea, la 1 Decembrie '90, general Paul Cheler; s-o fi numind el cumva şi astăzi, s-o fi găsit vreun alt viteaz — asemenea

locuri nu rămân vacante, cu siguranţă).

Prin Iliescu şi grupul de fideli care-l inconjoară, comuniştii n-au părăsit, practic, puterea, chiar dacă s-au rebotizat în fel şi chip şi s-au adaptat noilor împrejurări generate de sfârşitul războiului rece. Anul 1993 le-a adus consolidarea poziţiei interne şi mult vântată acceptare pe plan extern ca parteneri de dialog şi cooperare, aceasta din urmă cu condiţia păcii sociale şi a stabilităţii politice. Iată de ce Iliescu a dorit să-şi asigure această linişte şi stabilitate, invitând opoziţia la reconciliere naţională cu prilejul sărbătoririi a 75 de ani de la Marea Unire din 1918. Dar gestul său s-a dovedit a nu fi altceva decât pura şi clasică propagandă menită a zăpăci oamenii: preşedintele n-a pus deloc problema în termenii unui guvern real de coaliţie, ci în termenii „pupat Piaţa Independenţei” la Alba Iulia. Testul credibilităţii sale l-a constituit problema prezenţei Majestăţii Sale Regelui Mihai la aniversarea Marii Uniri. Refuzul lui Iliescu a avut o mie şi una de cauze, prima dintre ele, însă, a fost obsesia propagandistică a vechiului comunist: nu a realizat gestul Suveranului de a veni ca „om de rând” decât în dimensiunea sa propagandistică şi s-a speriat (ca de obicei) de consecinţe, fără să realizeze imensa ocazie de a-şi construi un alt profil politic decât cel păgubos de până acum. Este o pierdere uriaşă pentru el, pe care n-o s-o realizeze până la sfârşitul zilelor sale. Mai mult, a contractat dubios, lamentabil, pe terenul său favorit, propaganda groasă: milioane de Ion Iliescu au spus (de 3 ori în 24 de ore) milioane de români „Coposu a zis să nu vină regele”. A preferat Minciuna. Cu M mare. Adică a lărgit prăpastia dintre România Intemeietorilor şi Intregitorilor, în care ne-a aşezat Dumnezeu, şi România uzurpatorilor, al cărei „cetăţean cu acte în regulă” rămâne pentru totdeauna.

EUGEN CHIROVICI ■

DI Andrei Pleşu declară:

„REGELE A FĂCUT ISTORIA, CUM SĂ-L SCOȚI DIN EA?!

NU AM COMENTARII SUFICIENT DE SEVERE! ESTE O MÂRLĂNIE!

„Eu am avut prilejul şi-n '90 şi la hotarul cu '91 să-mi manifest părerea faţă de tipul ăsta de reacţie, atunci când pentru prima oară Regele n-a putut intra în ţară. N-am făcut-o ca monarhist, am făcut-o ca un om rezonabil, aşa, cel puţin mi s-a părut mie. Mi se pare de o absurditate, de un prost gust, de o iraţionalitate fără egal tipul ăsta de atitudine, pentru că nu am nici cea mai mică explicaţie! Adică nu pot găsi nimic palpabil care să justifice o asemenea mârlnie! E vorba de o MÂRLĂNIE! E vorba de a încerca — şi aici e în mod clar un reziduu din alt tip de mentalitate — să modifici istoria României! Adică să scoţi din istorie oamenii care, vrând-nevrând, au făcut-o! Regele Mihai este un personaj din istoria României! Nu ne putem imagina că dacă mâine apare la hotarele ţării, ştiu eu?, Petre Carp sau Tudor Vladimirescu, unul sau altul dintre politicieni, pe baza simpatiei sau antipatiei lui politice guvernul să vină cu o interdicţie! Oamenii ăştia există — că vrem sau nu vrem —

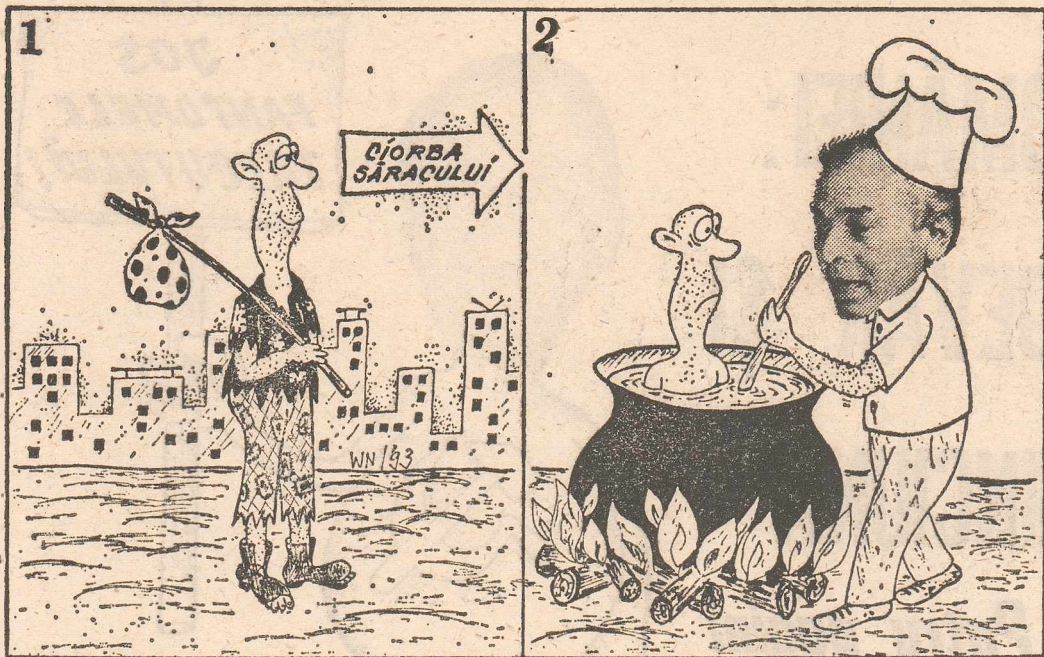
şi e un privilegiu să-l ai încă în viaţă, ca pe nişte martori vii ai istoriei! A te comporta în felul ăsta e pentru mine, repet, ceva de neexplicat! Fiindcă dacă e vorba de teamă, ea este prin definiţie iraţională — eu nu cred că la un referendum soluţia monarhică ar avea astăzi câştig de cauză şi cred că ştiu asta şi reprezentanţii puterii, ceea ce face cu atât mai stranie această reacţie panicată! Sau este vorba de o asemenea schimonosire a conştiinţei provocată, nu ştiu, de prelegerile antimonarhiste din liceul comunist, în care ni se spunea că Regele era un fel de vampir, un fel de asasin public care practica toate viciile pământului! Tipul ăla de propagandă probabil că le-a intrat unora în sânge, în piele, în unghii, aşa încât nu mai pot reacţiona decât în varianta asta care nu ţine de o minimă demnitate omenească şi românească, aş spune! Nu, nu am comentarii suficient de severe pentru tipul ăsta de atitudine!”. (A consemnat Marian Ghişeanu).

Un an de guvernare, un Adrian Năstase duios şi un ministru perspicace

• Şi un „bucet de legi”. Adânc

Ministrul de finanţe şi preşedintele executiv al PDSR au încercat să facă, la propriu, apologia guvernării Văcăroiu, singurul guvern post-brambureala din decembrie 1989, care s-a descurcat singur, ca „un copil la maturitate” (A. Năstase) • Acest „copil” are, desigur, „propria sa viaţă, propriile sale greşeli”. • Despre guvernare se poate spune, afirmă domnul deputat PDSR, că „sunt multe lucruri care s-au făcut”. Ce anume? Ei bine, „a menţinut starea, cum să spun, direcţiile de reformă”. • Să nu uităm că dl Năstase este şi jurist. • Mai departe: „Nu a reuşit să ridice suficient privirea pentru a realiza o guvernare mai ambiţioasă”. • Iar despre „acest picaj al industriei... eu nu cred în cifre”. Aşa da, mai merge! Sau poate sunt mai greu de manevrat decât vorbele... • Deci, trebuie remarcat că acest guvern s-a descurcat un an de zile fără un dolar finanţare externă. Domnul ministru Florin Georgescu este de părere că nu l s-au acordat împrumuturi ca să-l încerce, să-l vadă cum se descurcă! • Mânca-l-ar mama ce s-a mai descurcat! Şi ministru — ce perspicace! • În schimb, stimăţi concetăţeni, ţineţi-vă bine, urmează bomba zilei: „guvernul Văcăroiu se pregăteşte de decolare, în condiţii de reformă!” Perla îi aparţine, cu drepturi de autor, dlui Florin Georgescu • Numai de n-ar fi, ca de obicei, ceaţă! • Iar dl A. Năstase afirmă mândru: „Eu sunt multumit de guvern”. • Bravo! • Ca o concluzie a guvernării de un an, dl Georgescu a afirmat că „am agreat de comun acord (subl. ns.) asupra acordului între guvern, FPP, FPS”, în aceste „16 luni de reformă, adâncire, privatizare”. Dle ministru, habar n-am ce aţi adâncit dv., da' e nostim cum vă opintiţi! Succes!

MARIA VOICAN ■

■ Se lucrează deja cu 2 500 de lei pentru un dolar

Purtătorul de cuvânt al PNŢCD, dl Radu Vasile, apreciază că delegaţia guvernamentală la negocierile de la Washington cu FMI nu a făcut mare scofală, de vreme ce nici măcar scrisoarea de intenţie nu a fost semnată. În aceeaşi ordine de idei, domnia sa apreciază că pragul de 2 000 lei/dolar va fi repede depăşit, deoarece deja se lucrează cu valoarea dolarului de 2 500 lei pentru prognoze apropiate. La noi, ca la nimenea. Liberalizarea ratei de schimb, în loc să preia din inflaţie, aşa cum se întâmplă în alte ţări, măreşte inflaţia. PNŢCD oferă şi soluţia ieşirii din acest impas: diminuarea fiscalităţii, prin promovarea unor impozite mici şi credite ieftine.

■ Profilul viitoarelor guverne: „coiorat”

„Nu ne interesează nici înalte fotolii, nici onorurile”, afirmă calm dl V. Gabrielescu (PNŢCD), încercând să explice presei cum vede partidul domniei sale guvernul în vi-

itorul apropiat. Acesta se va metamorfoza după cum urmează: într-o primă fază se va forma un guvern colorat politic, din PDSR, PUNR, „şi alţii”. Aceasta va fi valabil pentru începutul lui 1994. Apoi, spre primăvară, cea de a doua fază va cuprinde un guvern format cu Convenţia Democratică din România. Vorba aceea: vom muri şi vom vedea!

■ Compania cea mai firească pentru preşedinte Flancat de Verdeţ şi de Vadim Tudor, preşedintele Iliescu va fi în compania cea mai firească, este părerea

dlui Nicolae Manolescu (dar nu la Alba Iulia, ci în cu totul altă parte). „Suntem dezoilaţi că s-a ajuns aici”, adaugă domnia sa.

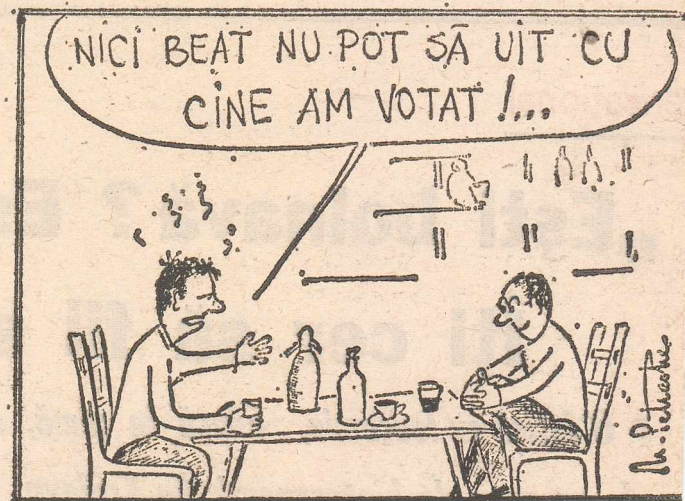
■ Poză de familie la Cotroceni

Dl Adrian Severin este de părere că, la Cotroceni, preşedintele Iliescu a făcut o frumoasă poză de familie alături de Verdeţ, Vadim Tudor şi Păunescu, în seara de 24 noiembrie. Declaraţiile celor prezenţi au fost „stupeficante”. Astfel, dl Verdeţ, la unison cu dl A. Năstase, a afirmat că „am cedat prea mult, este cazul să ne oprim”. Ideea de bază este să ne îndreptăm către o nouă dictatură.

■ Opoziţia e de vină

Partidul Democrat, prin dl A. Severin, va cere parlamentului să adopte în procedură de urgenţă o lege cu articol unic, privitoare la culpa de inovaţie, astfel: pentru orice întâmplare cu rezultat negativ, inclusiv pentru calamităţi naturale, opoziţia este... de vină!

MARIA VOICAN ■

ședintele PNȚCD, dl Corneliu Coposu, își amintește

convorbire din 1938:

IULIU MANIU este creatorul armatei românești din 1918

De președinte Coposu, fost contribuția PNȚ, ședintelui său, Iuliu Ma. Marea Unire?

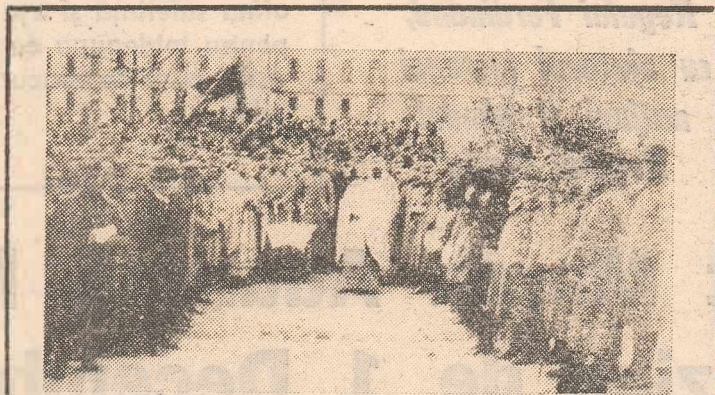
„E-ar trebui cel puțin lume masive ca să pu- orbi despre istoria ac- e la 1 Decembrie 1918! numărare convorbiri pe am avut cu președin- Iuliu Maniu l-am între- cmaș cu prilejul uneiări a zilei de 1 De- c, din toată activitatea iată desfășurată pe tă- politic, social și național, nsideră că este cea mai etenie operă din multi- u realizări și l-am ru- inserieze, în mod ie- cele mai importante alizări din cariera lui . Președintele mi-a : «fără îndoială că și importantă operă a ele este Unirea Tran- i cu Tara Mamă! A n ordinea importantei, der a fi instaurarea re- românesc în Transil- iar a treia, realizarea românești din 1918!»

**Imnul ministru
Transilvaniei
tăiat nodul
an: „Desfacere
i de Ungaria!”**

ra Unirii sigur că se e volume întregi! e consider eu că este e că în momentul ii imperiului aus- ar, când monarhia sa pragul dizolvării, gu- maghiar, condus de Karoly l-a trimis pe i minorităților Oscar Arad să trateze cu o modalitate de con- a monarhiei habs- recte a regatu- maghiar, cu conces- mitate făcute poporu- an. Discuțiile s-au a Arad (unde era se- tidului Național) și au de câteva zile. În urmă, înainte de a se o soluție, Comitetul l-a chemat pe Iuliu care se găsea la Vic- exercitarea unui man- omitetului, Maniu a Oscar Iassy a între- cum depășit de tra- infructuoase: «În de- le Maniu, ce vor ro- . Iar Maniu a răs- în cuvintele decisive pecetluit ș-artă vechii «Desfacerea totală ia!» În acel moment, l ungar a răspuns perfect lămurit și că nu-și mai au ros- ediat s-a redactat os Apel către toate e lumii și a fost A- Națională de la Alba ci, acesta a fost no- an al Unirii Transil- a ce privește cea de mare realizare a lui este mai puțin cu- pentru că nu a fost

analizată de istoriografia noastră împrejurarea că, după Alba Iulia, autoritățile din Transilvania, conduse bine- înțeles de funcționari ma- ghiari, au refuzat să recu- noască noul regim și noul gu- vern românesc care se instau- rase la Sibiu cu titlul de **Consiliul Dirigent** — a fost în realitate primul guvern ro- mân al Transilvaniei. În a- ceste condiții, toate sectoarele de viață publică — politică, socială, — au rămas descom- pletate prin refuzul funcțio- narilor de a presta jurământ noului guvern român. Iuliu Maniu, în calitate de prim ministru al Transilvaniei, a făcut apel la toți intelectualii români din Transilvania să-și abandoneze profesiile lor libe- re și să intre ca funcționari de stat, pentru a ajuta guvernul să depășească impasul grav care determina stagnarea tutu- ror serviciilor publice. Și în- tr-adevăr, românii din patrio- tism, conștienți de obligația lor morală, și-au abandonat propriile lor funcții — e vorba de avocați, de preoți, de învă- țători, de funcționari de bancă, în sfârșit, tot ce reprezenta intelectualitate românească — și s-au pus la dispoziția gu- vernului român, care i-a în-

la Viena și a cerut să vor- bească cu ministrul — bineîn- țeles că depășind obstacole i- nerente, pentru că un simplu ofițer și încă de rezervă nu avea ce să caute în minister — răspunzând întrebărilor de rechizitoriu ale șefului de ca- binet al ministrului! Era chiar amenințat cu arestarea pentru dezertare de pe front și, bineînțeles, fără prea mari șanse de a ajunge la ministru! În acel moment, norocul i-a surâs, pentru că a apărut con- tele de Liechtenstein, care era a doua figură importantă a imperiului. Îl cunoștea pe Ma- niu și l-a admonestat pe co- lonelul șef de cabinet, spunân- du-i că acel locotenent nu este oricine, ci este reprezen- tantul de capetenie al români- lor din imperiu! În această calitate a fost introdus la mi- nistrul de război, von Stroeger Steiner. Generalul l-a ascultat, iar Maniu i-a vorbit: «Dle ministru, poporul român a contribuit prin impozite la construirea acestui minister. Prin urmare, are dreptul să-l utilizeze în cotă parte. Eu vă cer, în numele națiunii româ- ne, să-mi puneți la dispoziție aripa stângă a ministerului, pentru a putea organiza aici Ministerul de război româ-

Sfîntirea primului steag român la CNR în Viena la 14. XI. 1918, în prezența, general baron I. Boeriu

locuit pe funcționarii ce refu- zaseră să presteze jurământul, reușind într-un timp extrem de scurt — două luni — să revitalizeze toate funcțiile pu- blice și să organizeze adminis- trația românească în Transil- vania.

**Timp de două luni,
armata română
condusă de Maniu
a asigurat ordinea
în Viena!**

În sfârșit, momentul pe care Iuliu Maniu îl considera cea de a treia mare realizare este crearea armatei române. Oda- tă cu prăbușirea frontului a- ustro-maghiar, Iuliu Maniu, cu o temeritate as zice de le- gendă, s-a prezentat el însuși în calitate de dezertor de pe frontul austro-maghiar, având grad de locotenent de artilie- rie, la Ministerul de război de

Fotografie de I. FLORIN IONIȚĂ

război al imperiului a fost se- sizat de greva generală a po- liției și de instabilitatea din capitală, unde se înțelesă violențele, furturile, agresiuni- le, precum și de imposibilita- tea de a determina poliția să renunțe la grevă. Atunci mi- nistrul l-a întrebat pe Maniu dacă poate asigura ordinea în Viena! Maniu și-a asumat răspunderea pentru asigurarea ordinei, lucru pe care l-a și făcut: timp de două luni ar- mata română condusă de Ma- niu a asigurat ordinea în Vie- na! Mai mult, un regiment din armata română, condus de colonelul Eherbai, a fost trimis la cererea lui Masaryk la Praga și a asigurat procla- marea independenței. Ceho- slovaciei, lucru pe care îl a- testă și placa memorială care există și astăzi pe clădirea marelui stat major al Cehiei, la Praga. Armata română a fost organizată prin eforturile ofițerilor români — colonel Popa, maior Ilcus (viitor mi- nistru al armatei în Români- a), colonel Medrea și căpitan Vasile Barbu.

Deci acestea erau cele trei realizări importante, așezate în ordinea în care vi le-am spus chiar de Iuliu Maniu, în- tr-o convorbire particulară pe care am avut-o în anul 1930.

**Regele Ferdinand:
„Pentru idealul
nostru național
am învins deja un
german — pe mine!”**

— Despre regele Ferdinand, despre contribuția sa la Marea Unire, ce ne puteți spune?

— Regele Ferdinand are

marele merit că, deși de origi- ne germană, s-a învins mai întâi pe sine însuși, pentru a da urmare înțelegerii făcute de guvernul român cu puteri- le Antantei și a intrat în răz- boi pentru întregirea naționa- lă. Sunt faimoase replicile Re- gelui Ferdinand care îl înalță ca o personalitate de prim ordin a momentului crucial din istoria României, când Petre Carp, un mare patriot român, dar care credea în vic- toria germană, a exclamat în cadrul Consiliului de Coroană: «Maiestate, germanii nu pot fi învinși!» Iar Regele Ferdi- nand l-a răspuns: «Pentru idealul nostru național îi vom învinge! Am înfrânt deja u- nul — pe mine!»

Sigur că meritul Regelui Ferdinand și nu mai puțin al Reginei Maria, care s-a bătut ca o leoaică pentru afirmarea drepturilor românești, cu oca- zia discutării tratatului de pa- ce de la Versailles și Trianon, sigur că meritele lor rămân înscrise în istorie și nimeni nu le poate contesta vreoda- tă! Istoriografia comunistă, ale cărei ecouri sunt prelungi- te chiar până în zilele noas- tre, încearcă să arunce o pe- numbră asupra meritelor ne- maipomenite, meritelor neega- late ale Regelui Ferdinand și ale Reginei Maria! Însă sunt inoperante toate aceste încercări, fiindcă românii vor tre- bui să-și cunoască adevărata lor istorie și-n această istorie adevărată — numele Regelui Ferdinand este înscris cu li- tere de foc!

MARIAN GHÎTEANU

PRECIZARE

Dintr-o eroare datorată capului limpe- de și compartimentului tehnic, în numărul trecut al revistei, în deschiderea interviului cu dl Victor Ciorbea a fost plasat un text (o știre privind posibile negocieri PDSR— PNȚCD pentru reconciliere națională și formarea unui guvern de coaliție), text

care nu are absolut nici-o legătură cu in- terviul respectiv și care pune în relație, fără nici un temei, prin includerea sa în cadrul interviului, mișcarea sindicală (în special marea manifestație din 18 noiem- brie) cu demersurile politice ale opoziției. Facem cuvenita rectificare și repetăm: respectiva știre nu are absolut nici o legă- tură cu interviul acordat de dl Victor Cior- bea revistei noastre.

ÎNREGIREA ROMÂNIEI

● Patru decenii de falsuri și mistificări ● Dușmanii
făurirea statului unitar național român, trunchiind

Mulțumesc Atotputernicului, că mi-a îngăduit ca prin vitejia ostașilor mei, să pot contribui la această măreață faptă și că împreună cu poporul meu iubit să pot trăi aceste clipe înălțătoare.

FERDINAND

„După secole de suferințe creștinește îndurate, și lupte grele pentru păstrarea ființei naționale, după apărarea plină de sacrificii a civilizației umane, se îndeplini dreptatea și pentru poporul român, prin sabia Regelui Ferdinand, cu ajutorul întregii națiuni și gândul Reginei Maria”

Domnule președinte,

Strălucitoare este ziua zilelor, când du atâta suferință și așa de multe jertfe sunt pentru totdeauna cu toții laolaltă, înfăptu astfel visul de veacuri, visul de aur al Românilor.

MARIA

Cum s-a desfășurat Marea Adunare Națională de la Alba-Iulia în ziua de 1 Decembrie 1918

• Ordinea momentelor a fost consemnată în Procesul-verbal al Marelui Sfat Național, document trunchiat de istoriografia comunistă

Vă prezentăm, în rezumat, unul din cele mai cuprinzătoare documente, care consemnează derularea momentelor principale premergătoare, din timpul și de după adoptarea, la 1 Decembrie 1918, a deciziei de unire cu Țara. Este vorba de procesul verbal încheiat cu ocazia lucrărilor Marii Adunări Naționale de la Alba Iulia, în forma prelucrată și publicată de dr. Ioan Suci. Istoria noastră contemporană, constrânsă, în anii regimului comunist, să abordeze și explice fenomenele politice și sociale prin prisma luptei de clasă, avea să folosească trunchiat documentul în cauză, ocolind pasajele care contraziceau „adevărurile” prefabricate decurgând din orientarea materialist dialectică și istorică a epocii.

Lucrările propriu-zise ale Marii Adunări Naționale de la Alba Iulia sunt cu grijă înregistrate, făcând posibilă reeditarea fidelă, în succesiunea lor, a intervențiilor militanților de frunte ai românilor transilvăneni. Ședința a început duminică, 1 Decembrie 1918, la ora 10,30, prin cuvântul lui Ștefan Cicio-Pop. Vorbitoarea trecută în revistă implicațiile ce au decurs pentru români din izbucnirea, în 1914 a războiului, oprindu-se asupra cortegiului de nedreptăți și suferințe la care aceștia au fost supuși, nevoiți să ridice armele împotriva fraților din România.

Următoarea intervenție înregistrată de procesul verbal este a lui Ioan Suci, însărcinat cu întocmirea listelor cu delegații aleși în cele 130 de circumscripții electorale din Transilvania, Ungaria și Banat, precum și cu cei veniți din oficiu (episcopi, protopopi, reprezentanți ai societăților culturale, gărzilor naționale, reuniunilor învățătoresci, de femei, tineretului universitar, partidului social-democrat etc.).

George Pop de Băsești a declarat apoi deschise lucrările Adunării Naționale, exprimându-și nădejdea că acel for urma să pună „piatra fundamentală a neamului nostru românesc”.

Este consemnată și scurta intervenție a lui Silviu Dragomir, abilitat să depună mandatul Comitetului executiv al Partidului Național Român, fapt semnificând recunoașterea autorității și transferul puterii deplină pe seama Adunării Naționale de la Alba Iulia.

Mai departe, documentul reproduce cuvântarea lui Vasile Goldiș, concepută ca o amplă incursiune în istorie, pornind de la originile poporului român și continuând cu repetatele lovituri și nedreptăți revărsate asupra lui.

Procesul verbal face loc, în cele ce urmează, discursului rostit de la tribună de Iuliu Maniu, care, în acele momente solemne, invocă „înțelepciunea, cumințenia și înălțarea sufletească” a românilor, atribuite atât de necesare pentru a împlini cu vrednicie hotărârile pe cale de a fi luate la Alba Iulia. „Istoria ne-a învățat — menționa oratorul — că nu trebuie să așteptăm nimic de la împărații străini și de la fiii altor neamuri, ci de la propriile noastre puteri”.

S-a dat cuvântul apoi social-democratului Iosif Jumanca, pentru a exprima poziția muncitorimii române, favorabilă și ea unirii românilor într-un singur stat.

Epuizând trecerea în revistă a discursurilor rostite, documentul se oprește asupra momentului de maximă încordare când, președintele George Pop de Băsești, în picioare, a adresat celor de față cruciala întrebare: „Prin ce onorată Adunare rezoluțiunea propusă de dl. Goldiș, la întregirea ei?” Răspunsul a erupt în aclamații frenetice, îndreptându-l pe același să con-

chidă: „Adunarea națională a poporului român Transilvania, Banat și părțile ungurene a prințului prezentată prin Vasile Goldiș, în înțelesul ei, și astfel unirea acestor provincii române Țara-mumă și cu celelalte provincii surori, c pite, este pentru toate veacurile decisă”.

Intervenția următoare a aparținut lui Al. Văida-Voievod, care, s-a referit la punctul rezoluției tocmai votată, privitor la instituirea lui Sfat Național, organ cu funcții de conducere a burilor administrative și judiciare ale Transilvaniei.

Cu aceasta, ședința a fost suspendată, pentru tărările luate să poată fi aduse la cunoștință adunate pe Câmpul lui Horea de lângă cetate. Verbal redă una din cuvântările rostite în fața lor, pe cea a lui Miron E. Cristea, episcopul Călușului și arată că hotărârea de unire, cuprinsă în luța adoptată, a fost prezentată de episcopul Hossu din Gherla.

În partea sa finală, documentul cuprinde proces-verbal, cel încheiat în 2 decembrie 1918 zia alegerii conducerii Marelui Sfat Național mitetului său executiv, numit Consiliul Dirigent, 4 vicepreședinți și 6 notari, iar siliul Dirigent, Iuliu Maniu ca președinte și 14

Ultimele piese ale actului prezentat sunt adresate în numele Adunării Naționale a românilor Ardeal, Banat și Țara Ungurească regelui Ferdinand al României, urmată de textul telegramelor puse al regelui și reginei Maria.

ADEVAR SI MINCIUNA

neamului și slugile acestora au prezentat denaturat
iscunzând adevărul • Rescrierea istoriei a început

Ion I. C. Brătianu — mesajul din partea guvernului

„Vă așteptăm fraților de o mie de ani și ați venit ca să nu ne mai despărțim niciodată. Sunt în viața unui neam clipe de fericire atât de mari încât ele răscumpără veacuri întregi de suferință.

Bucuria noastră nu este bucuria unei întregi generații. Ea

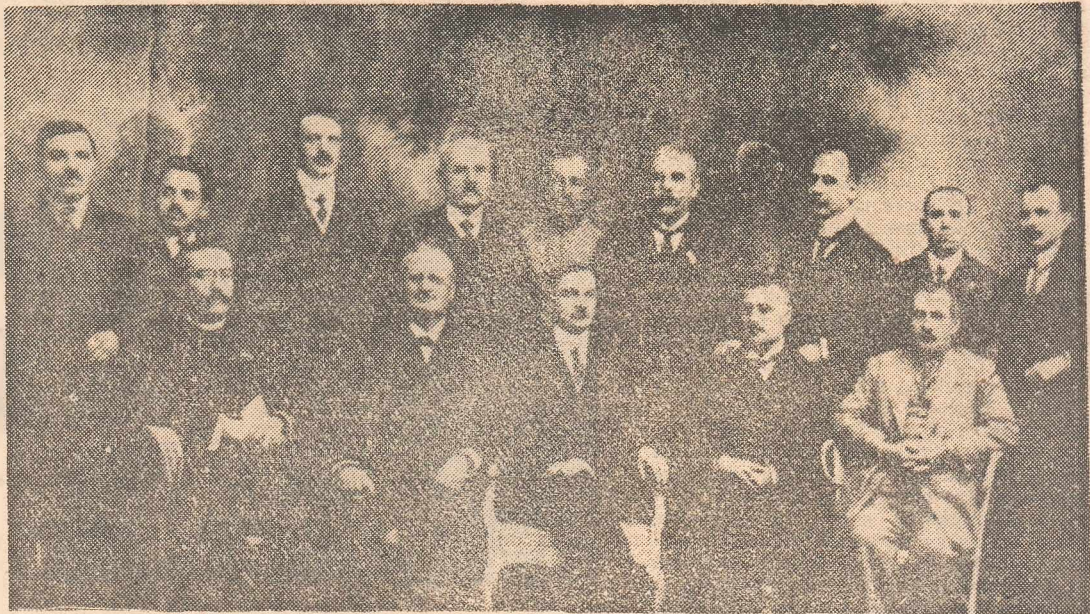
este sfânta tresărire de bucurie a întregului popor român care de sute și sute de ani a îndurat suferințele cele mai crude, fără să-și piardă credința neclintită în sosirea acelei zile care ne unește astăzi și care trebuie să vie, care nu se putea să nu vie. Fraților, fiți bine veniți”.

Iuliu Maniu

Dacă privim îndărăt la suferințele îndurate de neamul românesc, dacă ne amintim de geala vărsată, nu știm cum mulțumim lui Dumnezeu, că ne este dat, nouă, celor din generația de acum, să trăim aceste timpuri de înălțare. În

aceste momente solemne, ne vom purta vrednic de timpurile pe cari le trăim. Vrednicia națională se judecă după înțelepciunea, cuminenția și înălțarea sufletească, cu cari se duc hotărâri chemate să croiască soarta noastră”.

Vasile Goldiș

„Națiunile trebuiesc liberate. Între aceste națiuni se află și națiunea română din Ungaria, Banat și Transilvania. Dreptul națiunii române de a fi liberată îl recunoaște lumea întreagă, îl recunoaște acum și dușmanii noștri de veacuri. Dar odată scăpată de robie, ea — aleargă în brațele dulcii sale mame. Nimic mai firesc în lumea aceasta. Libertatea acestor națiuni înseamnă: — unirea ei cu Țara-Românească”.

Anania Moraru — un nou „Badea Cârțan”

• A fost decorat de către Regele Ferdinand pentru eroismul său
in promovarea culturii în Transilvania

Anania Moraru s-a născut în comuna Porcești (Turnu Roșu) de lângă Sibiu, în anul 1862, la 1 ianuarie. El provine dintr-o familie de moșneni oieri din Munții Lotruului, țărani harnici și avuți. Deși nu posedă o cultură deosebită, era totuși un mare iubitor de lectură, de carte românească. Această pasiune s-a concretizat și s-a finalizat prin recunoașterea meritelor sale deosebite în desfășurarea propagandei culturale, activitate considerată clandestină în acea epocă. Regele Ferdinand I-a decorat, personal, cu ordinul „Coroana României” — gradul de cavaler, la 18 octombrie 1922, pentru eroismul său. Care a fost activitatea sa? Este bine cunoscut faptul că, din inițiativa lui Nicolae Iorga, în anul 1891, a fost înființată Liga Culturală, cu filiale în toate județele României, cu scopul propagandei pe cale culturală, în vederea pregătirii Marii Uniri. Propaganda se făcea prin cărți literare, filozofice, istorice și religioase. „Organele” austro-ungare refuzau, însă, intrarea, pe cale oficială, a unor asemenea „publicații periculoase, instigatoare și subversive”. La

un moment dat, s-a reușit realizarea unui impresionant transport clandestin. Anania Moraru, acest nou „Badea Cârțan”, a organizat și transportat, personal, saci cu cărți, de la Râmnicu Vâlcea peste culmea Cozia din munții Făgăraș, la Porcești. De aici, cărțile erau preluate de alți patrioți români și răspândite în tot Ardealul. Această activitate clandestină s-a desfășurat

circa zece ani, până când a fost depistată de către stăpânire. Organizatorul ei, Anania Moraru, era căutat zi și noapte, familia sa fiind supusă persecuțiilor de tot felul, terorizată, maltrată. Pentru a se salva, numeroasa familie cu opt copii a fugit la Râmnicu Vâlcea, cunoscut centru de „absorbție” a transilvănenilor periculoși. Anania Moraru și-a continuat activitatea cu același sârg și, aici, în Oltenia. El a deschis un mic han și o ospătarie pe str. Traian, unde găzduia și ospăta pe cei ce transportau, în continuare, literatura interzisă în Transilvania. Următorii douăzeci de ani i-a dedicat aceluiași nobil scop. Curajul și patriotismul său deveniseră de notorietate și alte „incidente” nu au mai avut loc, nicidecum, căci viceprimarul liberal inspira... încredere.

Anania Moraru a murit în anul 1928, să ac și uitat, deși își merită, și el, „colțisorul” de glorie în istoria pregătirii Marii Uniri.

BRINDUȘA NICOLAE ■
(prelucrare după arhivele
familiei prof. dr.
ing. Dinu-Ștefan MORARU,
academician)

Ion Inculeț

Republica democratică moldovenească (Basarabia), în carele ei dintre Prut, Nistru, Dunăre, Marea Neagră și granițele cu Austria, România de Rusia acum și mai de 100 de ani din trupul țării Moldove, în puterea istoriei și dreptului

neam, pe baza principiului înfrățirii singure să-și hosi soarta lor de azi înăși pentru totdeauna se te cu mama sa România”.

(din declarația de unire a Sfatului Țării republicii democratice moldovenești)

Iancu Flondor

„Noi, Congresul General al Bucovinei, intrupând suprema putere a țării cu puterea legiuitoare, în numele Suveranității Naționale, Hotărâm: unirea necondiționată și pentru vecie a Bucovinei în vechile ei hotare până la cel mult, Colacin și Nistru, cu regatul României”.

Generalul centenar

Titus Gârbea își amintește

„În noiembrie 1918, mă găseam la Botoșani, unde înfighebasem o unitate de elevi, plini de entuziasm și curajoși, pentru a răspunde apelurilor disperate ale bucovinenilor ce erau terorizați de ucrainieni și de bolșevicii care intenționau să ocupe întreaga Bucovina și să pătrundă în Transilvania. Atunci, aveam numai 24 ani și eram sublocotenent. Pe la mijlocul lunii, am primit ordin să mă deplasez la București, împreună cu artileristii mei. Acolo, multă mizerie și o cruntă foamete... Am fost mutat în cadrul Ministerului Apărării, la cabinetul dlui ministru, gen. Grigorescu, comandantul Diviziei a 15-a, eroi luptelor de la Oltuz. La scurt timp după ce am primit noua slujbă, a sosit o invitație urgentă din Transilvania, să trimitem armata română în ajutor, pentru că ungurii veniți cu toții de pe front și înarmați până în dinți, au format gărzii ce terorizează populația majoritar română. La această invitație din partea fruntașilor Partidului Național Român, Guvernul a reacționat pozitiv. Atunci, s-a ridicat Ionel Brătianu, care nu făcea parte din Guvern, dar care a dat, din nou, măsura inteligenței sale extraordinare. Prin ferma sa opoziție, prin convingerile sale că un astfel de gest ar putea fi interpretat drept intervenționism, a convins autoritățile să trimită un simplu observator din partea Armatei române. Acest observator ar fi trebuit să aibă următoarele „calități”: să fi participat la Război și să fie, cel puțin, originar din Transilvania. Gen. Ion Râșcanu, basarabeanul, care era secretar general la minister și care mă cunoștea de pe front, m-a propus pe mine.”

— Ce rol trebuia să jucați, acolo, la Alba Iulia?

— Trebuia să ascult, să privesc, să gândesc. Am primit ordin strict să nu mă arăt, să nu mă dau în... „vedetă”, să nu zică ungurii că au trimis o figură de mare stil. Și, mai ales, să tac, să fiu

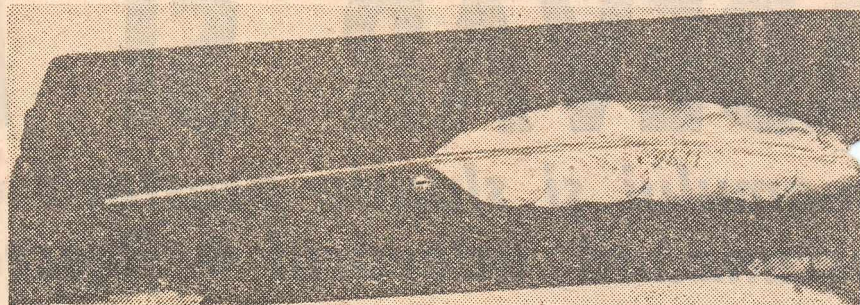
Titus Gârbea la cei 100 de ani

un martor secret, neștiut, o „vioară moartă”.

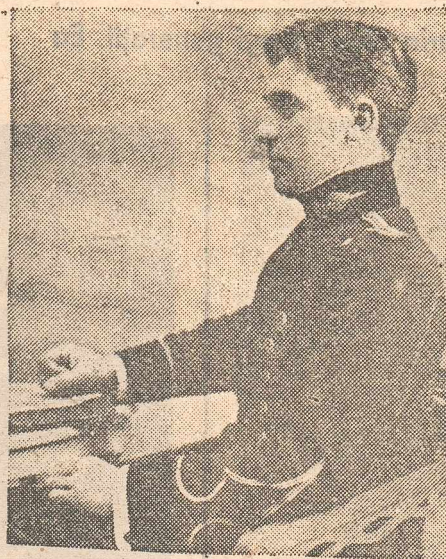
— Cînd ați plecat, cum a fost drumul?

— Drumul a fost o mare problemă, căci era o iarnă foarte, foarte grea. Pe Valea Oltului se retrăgea armata lui Mackensen, grosul ei, iar restul aflua pe Valea Prahovei. În aceste condiții, am ales două mașini personale (căci mă însoțea și un ofițer rezervist): un Mercedes și un Talbot. Echipa mea de subofițeri-mecanici a călătorit într-o mașină militară, puternică. Se circula cumplit de greu. De la Azuga, am

CU ACEASTĂ PANĂ DE AUR A FOST SEMNAT ACTUL MARI UNIRI.

Ea a aparținut preotului dr. Vasile Lucaciu care a primit-o în dar, în 1892, ca semn al recunoașterii activității sale memorandiste.

Titus Gârbea în urmă cu 75 de ani pe când avea gradul de locotenent.

mers prin Predeal spre Timiș și, de aici, pe „drumul Reginei” spre Râșnov și Făgăraș. Partea cea mai dificilă a fost trecerea muntelui Perșani. A treia zi am ajuns la Sibiu.

— Cum ați fost întâmpinați?

— Să vedeți, am avut inspirația să-mi pavoazez mașinile cu steaguri americane, franceze, italiene. Toți credeau că suntem „comisia de control a armistițiului”. Revenind, la Sibiu am fost primiți de Ionel Pop, (un nepot al lui Ștefan Cicio Pop, zis și Baciul), care conducea Comitetul Național pentru acea zonă. Împreună ne-am conti-

nuat drumul pe Valea Oltului, la Cluj, Oradiah Mare până la Alba Iulia.

— Care era atmosfera?

— Entuziasă. Tot poporul, călare pe jos, în căruțe și în docare, cu guri și alte pavoaze mergea să întâmpine martorul Marii Uniri, să ateste dorul fierbinte de a fi un singur neam. La Alba am fost primiți ca niște prieteni, ne-au trecut pe sub poartă lui Horia. Tot Câmpul lui Horea era plin de pînă, refuz, era o atmosferă sărbătoare. Din ambratura unei ferestre, în momentul unui grup de românce frumuse, am asistat martor mut, la „semnarea” acestui act istoric. Atunci, m-am închinat lui Iuliu Maniu, lui Gh. Pop, Băsești, „Baciului”, lui Vaida Voievod. Am sărutat mâna sfinților Miron (teia (episcop al Caransebeșului) și Hossu (episcop de Gherla).

— Care a fost prestația socialistă?

— Au avut meritul că au dorit, reușit, să voteze, chiar și Karl Marx în lucrările sale, pomenea de prietenii unirii românilor.

— Rolul dv. nu se încheie. Ce mai urmat?

— Spre marea mea bucurie, am desemnat, evident după ce m-am tors la București, de către gen. Râșcanu, acum ministru, să duc actele Marii Uniri: hărți, documente mai vechi sau mai noi, la Paris, la conferința Pace. Aceasta a pecetluit Unirea cumentele aduse autentificau drumul nostru asupra Basarabiei. Am avut, atunci, să pot explica, să fac să se înțeleagă înaltul patriotism al românilor pe dl Tardieu, pe a secretar al lui G. Clemenceau, apoi ministru în repetate rânduri, care a cunoscut pe dl Tardieu, pe a născut un aprig prieten al poporului nostru. Dacă am avut un rol? Da, de a „lumina” Occidentul asupra unei nații române.

— Ați reușit, cu prisosință!

A consemna
BRINDUȘA NICOLAE

FILMUL ÎNCORONĂRII DE LA ALBA IULIA A FOST DISTRUS DE CEAUȘESCU

— Domnule Dan Mateescu, sunteți renumit ca unul dintre cei care cunoașteți aproape fiecare metru de peliculă ce se găsește în Arhiva Națională de Filme. Cu toții știm — eram convinși și înainte — că există filme care, din motivele bine cunoscute, nu au văzut niciodată lumina ecranului. Există astfel de mărturii legate de momentul 1 Decembrie 1918?

— Nenorocirea e că legat de ziua de 1 Decembrie 1918 material filmat nu există.

— De ce? Era prea devreme? Nu existau atunci aparate de filmat în România?

— La noi a început să se filmeze din 1896. Motivele au fost altele. Primul este legat de situația din Transilvania, unde lucrurile erau foarte neclare. Armata română se găsea pe poziție de atac, sau de apărare — o putem lua oricum. Al doilea motiv se referă la faptul că aparate de filmat aveau numai Serviciul foto-cinematografic al armatei și Casa Regală.

— Să nu fi dorit Casa Regală să se rețină pe peliculă un astfel de moment?

— Părerea mea este că actul de la 1 Decembrie, organizat în mare parte de Partidul Național din Transilvania, a luat puțin pe nepregătite Casa Regală. Regele Ferdinand a revenit în București pe la sfârșitul lui noiembrie — și-a făcut intrarea triumfală, în fruntea trupelor, pe 19 sau 20 noiembrie — există câteva mici secvențe ale acelui moment. N-au apucat să filmeze la Alba Iulia pe ziua de 1 Decembrie, noi am făcut cercetări încă de prin anii '70, dar nu am găsit nimic. S-au filmat mai târziu niște lucruri — pe 20 decembrie și nu la Alba Iulia, ci la Cluj, iar materialul nu s-a păstrat.

— Și nu există nimic în Arhiva Națională de Filme legat de Unire?

— Se știe că Unirea a avut câteva faze. Există un

film, relativ complet, se numește „Sărbătorile unirii Basarabiei” — aproape 300 metri de peliculă — care s-a filmat pe 29 martie 1918. Cuprinde secvențe cu defilările trupelor la Chișinău, familia regală, câțiva demnitari — Inuleț fiind cel mai important dintre basarabeni. S-a filmat, apoi, câteva zile mai târziu, cam pe aceeași idee, la Iași. Probabil aceste filme s-au făcut tocmai în ideea că s-a simțit această lipsă, „scăparea momentului” din ziua de 1 Decembrie 1918. Cel mai important, însă, a fost în 1922, când s-a filmat încoronarea la Alba Iulia, un material imens, de circa 3500 de metri. Armata l-a păstrat până în 1950, când, din nefericire, șeful Direcției Politice Superioare a Armatei a ajuns Ceaușescu. Din dispoziția lui, filmul a fost distrus. La ora actuală nu se mai păstrează decât vreo 23—30 metri de film la Muzeul din Alba Iulia și în jurnalul de actualități care se referă la funeraliile Reginei Maria. Acolo există un fragment — până în 10 metri de peliculă — cu momentul în care cei doi regi sunt încoronați, când li se pun pe cap diademele, la Alba Iulia. Atâta s-a păstrat dintr-un film imens. În sfârșit, s-a mai făcut un film legat de momentul Unirii, în 1929.

— De ce nu 1928, cum ar fi fost normal, la sărbătorirea a 10 ani?

— E ciudat, într-adevăr. Părerea mea este că atunci a venit la conducere Partidul Național Țărănesc, mult mai atașat de Unire prin Maniu, prin Vaida Voievod și toți ceilalți care făcuseră parte din vechiul Partid Național din Transilvania, decât liberalii, care aveau meritul lor în definitivarea actului Unirii, dar erau mai puțin legați, totuși, de ceea ce a însemnat Alba Iulia. Acest film, de 6 bobine, s-a păstrat și prezintă o serie de festivități în București — era în perioada când regele Mihai avea 7

ani — imagini de la Parlament, sosirea unei delegații din America, apoi, restul filmului prezintă festivități la Alba Iulia, cu defilări, cu întâlniri luări de cuvânt. Sigur, fiind încă perioada filmului mut, s-au făcut inserții, dar apar o serie de personaje: Maniu, Vaida Voievod, Madgearu, Iorga, bineînțeles, familia regală cu Regina. Cam a tot ce s-a păstrat legat de momentul Unirii și, înțeles, nici nu s-a putut pune problema de a fi huculate în perioada comunistă.

Interviu realizat de
LIANA MOLNAR TATU

Profesor universitar doctor Ioan Scurtu, șeful Catedrei de Istoria românilor, Universitatea București:

„Au existat istorici care și-au făcut o profesie din prezentarea falsă a istoriei!”

— Mă adresez, întâi de toate, directorului Arhivelor Statului, domnule profesor Ioan Scurtu. Recent au fost publicate două volume de documente inedite: „De la Pronunciament la Memorandum” și „Documentele Unirii”. Au fost acestea ținute ascunse până astăzi?

— Cred că trebuie creată imaginea reală a ceea ce înseamnă arhivele. În acest moment, în depozit se află aproximativ 250 kilometri de dosare puse unul lângă altul — distanță București — Piatra Neamț — ceea ce înseamnă miliarde de documente. Efortul studierii lor este considerabil și se pot scurge, uneori, săptămâni întregi, în care cercetătorul nu găsește documentul de care are nevoie. Vor trece mulți ani până le vom putea studia pe toate. Dar există, într-adevăr, documente care, cunoscute fiind, nu au fost valorificate, datorită contextului politic. Categoria acestor documente este, deosebi din rândul celor care se referă la istoria Basarabiei. A fost o mare prudență din partea istoricilor de a nu irita pe marele vecin de la Răsărit, după care au existat și perioade în care oamenii s-au preocupat să nu provoace o anumită reacție din partea sta-

tului ungar. Recenta lucrare „De la Pronunciament la Memorandum”, publică, pentru prima dată Pronunciamentul, cu înălțurile tuturor fruntașilor ardeleni care s-au angajat într-o luptă națională extrem de riscantă pentru ei. Sunt foarte multe astfel de exemple, mi-e greu să spun care e mai important.

— Iar ele ne arată, de fapt, cum s-a scris istoria!

— Îndeosebi după 1944 factorul ideologic și extern au primat. Atâta timp cât ideologia a fost dirijată de persoane ca Ana Pauker sau Iosif Chișinevski, ce nu aveau nimic comun cu poporul român, e limpede că punerea în valoare a aspectelor naționale din istoria noastră era de nedorit. Dacă mai menționez și faptul că de domeniul istoriei răspundea Mihail Roler, un ilustru anonim în domeniul istoriografiei, dar președinte al Secției de istorie a Academiei, atunci înțelegem bine că nu s-a dorit să se scrie o istorie reală, ci dimpotrivă, contrafăcută. Sigur, această etapă de început s-a mai atenuat după retragerea trupelor sovietice, iar după Declarația din aprilie 1964, după formarea primilor istorici în țară și nu în U.R.S.S., s-a acționat cu mai mult respect

față de documentul istoric și interesul național. În 1968 s-a ajuns chiar să se menționeze faptul că în 1918 Basarabia s-a unit cu România. Până atunci Basarabia fusese „cotropită” de armatele regale române.

— Sigur, s-a făcut un anumit progres în ceea ce privește apropierea de realitate, dar adevărul nu s-a spus niciodată.

— Atâta vreme cât exista o cenzură foarte drastică și orice lucrare apărea numai cu avizul Secției de propagandă a C.C.-ului, în mod clar comandamentele politice își puneau amprenta asupra lucrărilor de istorie. Și totuși, sunt istorici care, prin stăruință, au izbutit să se strecoare până la adevăr. Eu am reușit să public în 1988, în plin regim cearșă, volumul „Alba Iulia — 1 Decembrie 1918”, în care am comunicat toate documentele cunoscute mie la acel moment. E o carte cu care mă mândresc.

— Din nefericire, istoria se scria strâmb și în cărțile de școală și în presă... Ați fost solicitat la alcătuirea acelor articole festive, care apăreau cu orice prilej?

— Da, sigur! Eu colaboram mai ales cu „România liberă”. Mi se cerea, dar nu mă an-

An de an sărbătorirea Marii Uniri s-a transformat într-un spectacol grotesc dedicat „iubitului conducător”

grena în activități de acestă, lăsând redacției „plăcerea” ca la sfârșitul articolului — chiar fără înscuvințarea mea — să se adauge un citat din tovarășul Nicolae Ceaușescu, privind perspectivele luminoase ale făturii societății socialiste. Era obligatoriu! Sunt mulți cei care au uitat că ei înlocuiau sloganele respctive și acum îi acură pe alții. Sper că se va face o dată și istoria adevărată a presei, în care se va arăta ce au reprezentat înainte unii ziariști.

— Același lucru ar trebui să se facă și cu unii istorici, pentru că au fost destui care scriau articolele de la cap la coadă.

— Absolut! Au existat istorici care și-au făcut o adevărată profesie din a scrie lucruri de acest fel, de a realiza o imagine politică, prezentistă, o imagine falsă asupra istoriei, cu consecințe extrem de negative, îndeosebi asupra tinereții.

— Ce fac astăzi acești isto-

rici?

— Depinde... Unii s-au adaptat noilor împrejurări, scriu exact invers, din comunisti au devenit anticomuniști, din republicani — monarhiști. Alții reflectă asupra modului în care au scris și, probabil, își scrutează conștiința. Oamenii sunt diferiți.

— Ați putea să nominalizați?

— Mai bine nu! Îi știu cu toții și știu și ei.

— Credeți?

— Categoric! Am fost prezent într-o emisiune a Televiziunii unde am spus că cine a scris o să mai scrie și cine n-a scris, nici nu va scrie asemenea lucruri. Mulți m-au întrebat după aceea: „emisiune dacă am făcut referire la ei, deși nici atunci n-am nominalizat. Nu e nevoie de nume, ceea ce s-a tipărit, există.”

— Iar acestea, tot documente sunt. Și cu ele, poate se va scrie, odată, istoria adevărată.

LIANA MOLNAR TATOS

IMAGINI INTERZISE SUB DICTATURA COMUNISTĂ

Episcop al Gherlei PSS, dr. Iuliu Hosu — martir al luptei anticomuniste citind Hotărârea de Unire din rezoluția adoptată

Dr. Aurel Vlad rostind jurământul solemn la Constituantă

Ce știu elevii de la liceele bucureștene Ion Neculce și Virgil Madgearu despre Marea Unire de la 1 Decembrie 1918?

Am avut plăcuta surpriză ca, în urma unei anchete întreprinse în rândul elevilor de la liceele bucureștene „Ion Neculce” (director dl prof. Nicolae Vulpe) și „Virgil Madgearu” (directora dna prof. Constantin) și care a avut ca temă Marea Unire de la 1 Decembrie 1918, să constatăm că aceștia dețin cunoștințe cu mult peste nivelul mediu și aceasta în condițiile în care programa școlară de Istoria României cuprinde, deocamdată, doar evenimentele istorice desfășurate până la data de 1 Decembrie 1918.

Chestionarul înmănat elevilor a avut în componență 5 întrebări.

1. Numiți fruntași ai Unirii de la 1918 în Transilvania, Basarabia și Bucovina.

91,2% dintre elevii chestionați au indicat cel puțin un fruntaș al Unirii de la 1918. Dintre toți cei enumerați: Iuliu Maniu, Vasile Goldis, Cico-Pop, Alexandru Vaida-Voevod, Vasile Sulea ș.a. cel mai des amintit a fost numele național-țărănist Iuliu Maniu.

2. Cine se găsea pe tronul României în decembrie 1918?

Răspuns corect: 98%.

Cei 2% dintre subiecți, care nu au știut că pe tronul României se afla Ferdinand I de Hohenzollern l-au numit, greșit, ca rege al României pentru acea perioadă pe Carol I.

3. Care dintre promotorii Unirii de la 1918 și-au găsit sfârșitul în închisorile comuniste?

În urma analizării răspunsurilor a reieșit că doar 5% dintre elevii chestionați nu au știut să răspundă la această întrebare, lăsând spațiul desti-

nat răspunsului, imaculat. Dintre promotorii Unirii care au pierit în închisorile comuniste, cel mai des citat a fost Iuliu Maniu.

4. Unde a avut loc marea adunare consacrată Unirii Transilvaniei cu Țara? La București, Alba-Iulia sau Blaj.

Răspuns corect: 97% Alba-Iulia. De remarcat că 12,3% din totalul celor care au răspuns corect la această întrebare, au indicat și data după calendarul vechi (18 noiembrie) la care a avut loc marea adunare consacrată Unirii.

5. Care a fost contribuția Partidului Comunist Român la Unirea din 1918?

Toți elevii chestionați au precizat că P.C.R. nu a avut nici o contribuție la acest eveniment, deoarece a fost înființat, mai târziu, în anul 1921. Mai mult

decât atât, unii dintre ei, au avut de făcut și comentarii. Demne de interes, ni s-au părut cele făcute de câțiva elevi ai Liceului „Ion Neculce”, comentarii pe care vi le prezentăm în continuare.

„Poziția P.C.R. exprimată mult timp după aceea, a fost contrară unirii”. (Marin Mircea Codruț, clasa a X-a J).

„P.C.R. a dezavuat această unire întrucât era subordonat directivelor venite de la Moscova. Dar, asta s-a întâmplat mai târziu, căci la 1918 nu era constituit”. (Anca Alexandru-Stefan, clasa a X-a).

„După 1921, P.C.R. acuză statul român de atitudine imperialistă: la 1918 România a anexat Basarabia, Bucovina, Transilvania, iar mai înainte Cadrilaterul; deci România era un imperiu (!)” (Popa Bogdan, clasa a X-a)

Meterezele din Decembrie

De secole, ultima lună din an este la noi luna Crăciunului. De câțiva ani, bătrânul undrea marchează și izbăvirea României de dictatura comunistă. Însă, din 1918 încoace, decembrie, la întâi ale lunii, consemnează sărbătorirea Unirii celei Mari, adică a unirii tuturor românilor într-o singură țară. N-am să re-deschid aici discuția asupra lui 1 Decembrie ca zi națională a României, dacă s-a făcut bine alegându-se ea, ori era mai bună o altă dată. Mă voi referi la semnificația zilei în sine.

Idealul unității naționale odată împlinit, toate energiile românilor au putut fi canalizate spre muncă și creație. În doar două decenii, România a ajuns o țară prosperă, cu un nivel de dezvoltare, de civilizație și de cultură ridicat, o țară în care numeroși cetățeni din toate țările europene ar fi fost bucuroși să trăiască și spre care se și înghesuiau o mulțime de azilanți. Pe atunci, 1 Decembrie era ziua fetei rememorării. Dar țara noastră se afla și în colimatorul regimurilor totalitare și revanșiste din Europa. Și a venit 1940, și România a fost sfâșiată. Din acel moment, unitatea națională a devenit din nou un fel de atins, iar 1 Decembrie și-a schimbat semnificația.

Program concret de acțiune, proclamat ca atare, sub Maresalul Antonescu, 1 Decembrie s-a transformat după război într-un Zid al Plângerii, la care multă vreme românii au vărsat lacrimi pe furii, să nu-i vadă cineva prin preajmă, apoi au făcut aceasta sub bagheta Ceaușescului, care i-a pus pe oameni să plângă în cor, stabilind el ce cuvinte să conțină bocetul și cât de tare să se audă. Acum, însă, e timpul ca 1 Decembrie să fie repus în drepturile lui, ca zi a mobilizării tuturor românilor pentru împlinirea din nou a idealului Unirii, pentru reîntregire.

Am stat de vorbă cu mulți basarabeni, din mai toate taberele politice. Un numitor comun al gândirii lor, inclusiv a numeroși unioniști — efect, desigur, al lucrării, vreme de decenii, a propagandei Moscovei —, este aruncarea țepăni și cu sete a pisicii moarte exclusiv în grădina Bucureștiului: de vină pentru ce s-a întâmplat în 1940 sunt politicienii români. „S-a împlinit unirea completă la 1 Decembrie 1919 și s-a constituit România Mare. Ce-ai făcut cu ea între cele două războaie mondiale? Ai subminat-o și ai distrus-o în permanență”. Așa văd destul de mulți de la Chișinău tragedia românească din 1940. O optică esențialmente greșită. Firește, politica și politicienii români dintre cele două războaie au avut păcatele lor, mai mari sau mai mici, dar nici unul dintre aceștia din urmă nu s-a pronunțat și n-a acționat în contra Unirii. Dimpotrivă, în privința păzirii integrității României, a fost, între oamenii politici români de toate orientările, cel mai deplin consens. Singurii care au tăbărit asupra României Mari cu colții, ca s-o sfâșie, și s-au menținut așa tot timpul, până după război, au fost comunistii, manevrați de Moscova. Nemaiputând conta pe aliații ei tradiționali, partenerii din Antantă, România s-a văzut obligată (în ce fel ar fi putut ea să procedeze ca să nu se ajungă aici?) să aleagă între Stalin și Hitler. Este limpede că alianța României cu Germania era în condițiile date inevitabilă (cu atât mai mult cu cât atunci despre anexele secrete la Pactul Ribbentrop-Molotov nu se știa nimic).

Reproșul basarabean la adresa politicienilor noștri de dinainte de război este cu bătaie la paisajul politic românesc de astăzi, cu deosebire la opoziție, care este făcută răspunzătoare de ne-realizarea unei concordanțe politice la București, fapt ce ar constitui o atracție și o incurajare pentru moldovenii de la răsărit de Prut ca să se unească cu țara-mamă. Or, ceea ce se întâmplă acum, sfâșierile politice din România, îi decepționează pe cei din Basarabia. De asemenea, îi decepționează dificultățile economice românești și fenomene cum ar fi corupția. Unele dintre aceste obiecții sunt, evident, întemeiate. Cu precizarea însă că lucrurile stau la fel, iar în unele privințe mai rău, și în Basarabia (zisa unor basarabeni că la o viitoare reunificare românească Basarabia ar fi aceea care ar juca rolul R.F.G.-ului, adică al fratelui bogat, trebuie luată ca o glumă bună). Iată de ce fenomenele negative din amândouă țările române, cele enumerate mai sus sau altele, nu trebuie să constituie impedimente în calea reîntregirii.

Desigur, pentru a se face din nou o singură țară românească, este nevoie, în prealabil, de unire în cuget, simțiri și acțiuni atât la apus, cât și la răsărit de Prut. Dar aceasta nu se realizează prin discursuri și apeluri patetice. Este nevoie de voință politică, element care depinde de multe, dar mai ales depinde de capacitatea de sacrificiu a oamenilor politici. Atâta vreme cât politicienii vor fi cu gândul în primul rând (sau în exclusivitate) la făina lor din ladă (care poate să nu însemne neapărat îmbogățire; pentru dl. Ilescu, de pildă, care a anunțat că vrea să moară sărac, precum și pentru dl. Snegur, făina din ladă ia chipul păstrării cu orice preț a fotoliului prezidențial), refacerea României Mari va rămâne doar un vis.

Transformat din zid al plângerii în metereze, 1 Decembrie trebuie marcat și ca zi a Unirii din 1918, zi a rememorării, a cinstirii împlăcitorilor, eroilor și martirilor reîntregirii de acum 75 de ani, dar mei cu seamă ca zi a Unirii — ce va să vină, a noii reîntregiri, ca zi care să reamintească pretutindeni că pentru toți românii soarele răsare-n București.

ION D. GOIA

TURNUL BABEL

„Oamenii-bombă...”

■ Lovitură nimicitoare pentru caruselul politic japonez: după o campanie furibundă împotriva corupției și după promisiuni furtunoase că va pune punct scandalurilor care au și somat elita niponă, partizanii transparenței

și austerității... personale, premierul MORIHIRO HOSOKAWA, este prins cu mâta în sac! El ar fi primit 178.000 dolari pentru a șterge urmele unui matrapazlăc în care era încurcat o companie de transporturi rutiere...

MINISTATELE ȘI INTEGRAREA EUROPEANĂ

Integrarea politică și economică tot mai accentuată a Europei pune tuturor țărilor de pe continent probleme dificile ori măcar delicate în legătură cu suveranitatea și cu identitatea lor culturală. Dar dacă țările mai mari pot nădăjdui să-și conserve identitatea, prin întregul lor potențial — economic, cultural, demografic etc. — statele mici sau, cum li se mai spune, ministatele (enumerată în casetă în ordine alfabetică), sunt predestinate integrării. Recent, în Andorra, a avut loc o conferință tocmai pe această temă: „Micile state ale Europei, prezentul și viitorul lor”. Redăm în cele ce urmează — așa cum au fost transmise de agenția IPS — unele constatări făcute la conferința respectivă.

Unii — serie IPS — consideră că nu există limită inferioară în ceea ce privește suprafața sau numărul de locuitori ai unui stat. Cum la ora actuală fragmentarea reprezintă o lege a politicii internaționale, se consideră că în viitor lumea ar putea fi compusă din 500 sau 600 de state. În prezent există în jur de 200 de state suverane, deși nu toate sunt membre ale Națiunilor Unite. Există părerea că rolul statelor mici pune sub semnul întrebării principiile Comunității Europene. Însă în timp ce ministatele din Occident sunt înconjurte de democrații, unele viitoare ministate, cum este Republica Cecenă din Caucaz sunt dictaturi înconjurte de... crize. Un document pregătit pentru Secția de cercetări ale granițelor internaționale de la Universitatea din Durham subliniază că ministatele Europei constituie adevărate „oaze fiscale” pentru Comunitatea Europeană. Unii dintre participanții la conferința din Andorra consideră aceasta ca pe o sursă de slăbiciune pe termen lung. Andorra însăși nu are impozitare directă și o importantă oficialitate din lumea financiară a recunoscut că aceasta reprezintă o problemă datorită faptului că, cheltuielile pentru asistența socială acoperă acum peste o treime din populația indigenă. În mod tradițional, statele mici se îmbogățeau datorită faptului că sunt zone libere de impozite, ceea ce aduce un venit considerabil de pe urma turiștilor amatori de locuri exotice și de achiziții scutite de impozite.

O oficialitate din Monaco — ne informează în continuare agenția citată — a precizat că 75 la sută din veniturile guvernului provin tocmai din aceste două surse: taxe pe valoarea adăugată și taxe pe afaceri. Deși cazinoul din Monte Carlo este unul din

principalele puncte de atracție de pe litoralul Mării Mediterane, jocurile de noroc reprezintă doar 4 la sută din veniturile statului Monaco. La conferință s-a constatat că este mai ușor de semnalat problemele cu care se confruntă statele mici decât de propus soluții. De exemplu, delegații din Luxemburg au demonstrat că microstatele se bazează foarte mult pe export și de aceea sunt foarte dependente de vecinii lor mai mari. Dr. Armand Cleese, de la Institutul Pentru Studii Internaționale din Luxemburg, a subliniat că țările mari din vecinătate conduc procesul de dezvoltare a microstatelor și de aceea dețin controlul asupra acestora. Microstatele sunt fragile și vulnerabile și

tate să țină întruniri în fi care din statele mici, chiar în cele mai mici decât Andorra și Malta, cum ar Liechtenstein, San Marino, chiar Vaticanul.

Pentru cea mai mare parte, dacă nu chiar pentru toate statele mici din Europa, afacerile bancare sunt în mod evident un domeniu important de dezvoltare. Cu toate acestea, banchierii care participat la conferința din Andorra au fost în mod evident îngrijorați de perspectivele impozitelor directe și, toate că s-au primit avertamente că C.E.E. va fi preocupată de probleme cum ar spălarea banilor și evaziuni fiscale, n-a fost clar cât timp Comisia europeană de la Bruxelles va mai tolera prezența unor regimuri fiscale anormale în cadrul ei. Ambasadorul Maltei în Spania a subliniat că dacă statele mici doresc să-și păstreze propria cultură, ele trebuie să-și drepte privirile către exterior. În epoca antenelor parabolice și a faxurilor, statele pot fi protejate de influențele culturale externe prin închiderea granițelor lor. În acest sens, unul dintre p

Principatul ANDORRA — 453 km², 30 000 locuitori
Republica CIPRU — 9 251 km², 620 000 loc.
Principatul LIECHTENSTEIN — 157 km², 30 000 loc.
Marele Ducat de LUXEMBURG — 2 586 km², 390 000 loc.
Republica MALTA — 316 km², 350 000 loc.
Principatul MONACO — 1,5 km², 30 000 loc.
Republica SAN MARINO — 61 km², 22 000 loc.
VATICAN — 0,44 km², 802 locuitori.

din această cauză șocurile economice au un efect mai distructiv pentru ele. Dr. James Kaleja, directorul Fundației pentru Studii Internaționale de la Universitatea din Malta, este de părere că statele mici ar trebui să-și dezvolte specializarea pentru piețele autonome și a propus crearea unui Institut de Înalte Studii destinat statelor mici din Europa. Acest așezământ ar putea fi ori o universitate, ori un institut de cercetări. În orice caz, el este de părere că ar putea fi atrase întreprinderile comerciale. După exemplul originilor medievale ale multor universități europene, instituția ar putea deveni o „universitate itinerantă”, întrunindu-se în diferite locuri, fapt ce ar crea perspectiva ca această universi-

ședinții de comisii, dr. P. Nixon, de la Comitetul pentru Studii Ruse și Est-europene al Universității Cambridge, consideră că viitoarele state mici nu rezidă în independența formală a acestor state, cât în independența lor controlată față de statele vecine mai mari. Prin urmare, atât reprezentanții statelor mici, cât cei ai altor țări, sunt preocupați de soarta pe care viitorul o rezervă ministatelor. Concluzia pare a fi că statele mici au șanse de a prăvăliți ca entități distincte numai în măsura în care găsesc formula de echilibru față de țările mai mari din jur. În minteri, se vor topi în numărul acestora.

ION D. GOIA

■ În CHINA, „capitalizarea” (fie și în regim socialist) a relaxat puternic disciplina socială. Un torent infracțional mătură toate provinciile, creând panică la centru, unde întârzie să se descurseze pârghiile de corectare a acestui balamuc. Singura metodă aplicată este spaima cea de toate zilele. Într-o singură zi s-au decis 350 de execuții, care vizează culpe de toate felurile, de la trafic de droguri la jafuri în avuturile obștice.

■ ELȚIN a dat drumul unui decret care stipula un tronson de emisie pentru televiziunea independentă NTV. La mai puțin de șase ore după această promițătoare decizie, a revenit, a anulat decretul și a anunțat că se impun discuții „prealabile” cu partidele. Brambureala e totală.

■ După vizita-blitz în Rusia, cancelarul HELMUT KOHL pare să se fi transformat în agentul de publicitate al președintelui Eltîn. Cancelarul a subliniat în câteva intervenții, intens mediatizate, că președintele rus trebuie ajutat, menajat, bandajat economic și politic. Teza Bonnului se învârtă în jurul necesității ca liderul de la Kremlin să aibă spațiu de manevră, iar Occidentul trebuie să renunțe, cel puțin deocamdată, să comenseze democrația slavă după criteriile celei occidentale.

■ Președintele parlamentului de la CHIȘINĂU, Petru Lucinski, a efectuat prima sa vizită în Ungaria. Cu acest prilej, a aflat că Budapesta este gata să susțină intrarea Moldovei în Consiliul Euro-

pel. În acest context conel. A precizat că cele 200 acorduri semnate cu CSI zează „exclusiv” aderarea economică. În capitala Uriei și nu numai acolo nu înțeles, însă, cum te poți integra economic și să-ți mențină intactă expectativa politică.

■ Ministrul israelian externe, SHIMON PERES, aflat la Atena, simultan YASSER ARAFAT, dar doi nu s-au întâlnit. Pr a declarat că ar fi oportu palestinienii să nu încercă Jerichonul după retrag israeliană și să acorde crearea unei piețe trile Israeliano-palestiniane daniiană. Cel de al doilea, abordat strategia zonei, ci tica imediată: necesitatea analizării acordului de pa

RADU BUDEAN

RETROCEDAREA NORMALITĂȚII

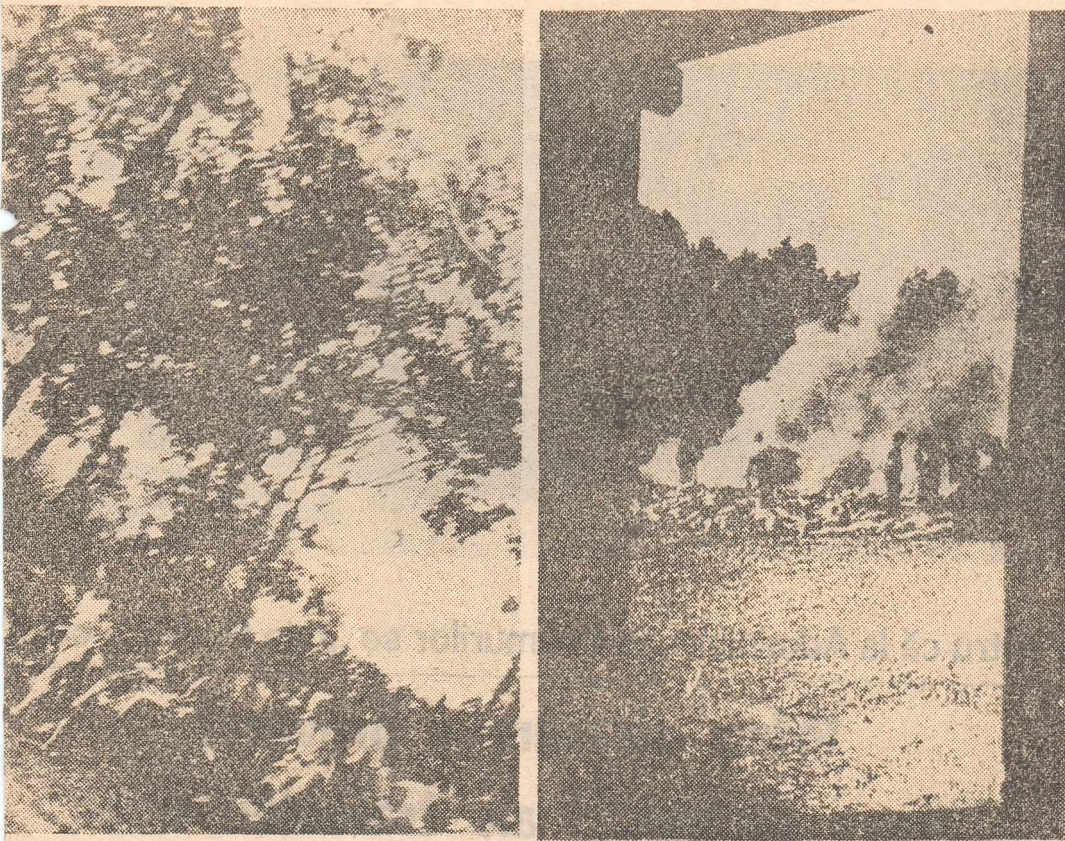
• **Abolirea comunismului înseamnă suveranitatea proprietății private**

Ceea ce a mai rămas din nobilimea rusă își revendică vechile proprietăți. Retrocedarea bunurilor luate cu japa — prin asasinat, teroare sau jaf — este o măsură nu atât reparatorie, cât elementară! Faptul e valabil în Rusia sau Albania, în Letonia sau Slovacia. Desigur, din vechile averi, puține au rămas coerente. Socialismul a măturat totul în cale, a tasat, a reasezat, a diseminat. Faptul, însă, că un vechi proprietar sau, mă rog, moștenitorul acestuia solicită respectarea unui drept inalienabil, dar complet „adormit” în timpul comunismului și o autoritate actuală la problema în serios este, să recunoaștem, un fapt istoric. Nimic nu m-a frapat mai puternic în ultimii ani decât această mărunță (?) întâmplare: un conte cu blazonul ciuruit de secere și ciocane își recapătă mia de hectare pe care o posedaseră cândva strămoșul său și strămoșii strămoșului său. Alții vor veni la rând, rășiți și săraci, în această perioadă când istoria, târâș-grăpș, face un viraj. Problema are un grad mare de actualitate în tot Estul, unde în afara dreptului sacru și inalienabil la proprietate tranziția rămâne o palavră.

Recent până și în orizontul atât de enigmatic și paradoxal al imperiului galben problema proprietății s-a pus la un nivel unde echivocurile nu au ce căuta. Ultima plenară a CC al PC Chinez a dezbatut și a luat hotărâri care s-au învârtit tocmai în jurul acestei teme: natura proprietății în China. Chiar dacă sintagma eliptică „economia de piață socialistă liberă” pare sugubea în perimetrul nostru european, trebuie înțeles că în perimetrul chinez nimic nu se face de azi pe mâine, în stil fulgerător. China are răbdare și, mai mult, prezintă voluptatea de a așeza strategia acolo unde noi nu vedem decât tactica. Dar și comunismul, care părea să se eternizeze în solidele sale formule maoiste, a cedat cu binișorul și, fie și sub conducerea înțeleaptă a partidului, tranziția a început și în China. Era exclus ca problema proprietății să nu ajungă în topul deciziilor spinoase și era exclus ca înalta conducere de la Beijing să nu sesizeze că o atare temă are inflexiuni geopolitice de care este oportun să se țină seama. Faptul că de curând cancelarul german, în fruntea unei armate de demnitari, experți și oameni de afaceri, a dialogat intensiv la Beijing și a semnat acorduri în valoare de peste 2,8 miliarde de dolari — indică, îndubitabil, că R.P. Chineză iese din umbră izolării sale și se antrenează în mecanismele viabile ale comunității mondiale.

Chiar dacă în Rusia un Volski, patron al Uniunii Civile, respinge terapia de șoc și trecerea grăbită la economia de piață, chiar dacă în Bulgaria guvernul lui Liuben Berov este de patru ori pus la zid prin moțiuni de neîncredere datorate politicii de frânare a privatizării, chiar dacă în Polonia stânga a revenit, propulsată de un electorat minuțios intoxicat, chiar dacă în Ucraina sau în România vorbește despre reformă înlocuiesc reforma însăși, este absolut clar că lucrurile se îndreaptă pe un făgaș firesc. Rezistența la proprietate poate îmbrăca forme variate și poate trage de timp mai mult sau mai puțin. Dar la capătul drumului se află proprietatea, adică starea normală de a gestiona mediul înconjurător. În afara dreptului la proprietate de la care pleacă economia de piață, nu avem de-aface decât cu forme diverse de a falimenta. Ceea ce s-a demonstrat cu vârf și îndesat și a dus la recenta modificare a atlasului politic...

RADU BUDEANU ■

Arhiva KGB dezvăluie:

Imagini fotografice — crematoriul Auschwitz în funcțiune!

Aceste fotografii sunt DOUA DIN SINGURELE PATRU IMAGINI realizate în apropierea unui crematoriu în funcțiune. Alături lor și altor circa 80 000 de documente privind activitatea de la Auschwitz, ce au fost păstrate în arhiva KGB-ului și care acum cercetătorii pot avea acces, poate fi rescrisă istoria.

În timpul verii lui 1944, membrii unui grup de rezistență de la Auschwitz au primit un aparat foto, recuperat într-o baracă unde erau deținute lucrurile confiscate deportaților. Era o încercare de a aduna dovezi privind corupțiile auxiliare la care erau strănși.

Echipa de kapo a crematoriu nr. 5 a stricat acoperișul de bitum al camerei de curățenie și a cerut apoi repașarea lui, David Szmulewski, un evreu și membru al rezistenței, intervine pentru repararea stricăciunilor. El

transportă într-un recipient cu fund dublu aparatul foto. Pe acoperiș, el dă aparatul unui deținut complice și se ascunde într-o nișă. Deținutul pătrunde în camera de gaze prin ușa deschisă. Aici el poate „opera” în siguranță: poate fi fotografiat fiecare moment al evacuării cadavrelor și încălcarea lor în cuptoare.

După ce ascunde aparatul în mâna dreaptă, părăsește zona, îndreptându-se spre pădurea din apropiere. În fața crematoriului, un grup de femei „inapte”, destinate viitoa-

rei gazării, se dezbracă. Se apropie câțiva pași, dar poziția nu-i permite să fotografieze la fel de bine ca prima dată. Pentru a nu fi remarcat, le fotografiază ținând aparatul în mâna dreaptă ce atârna pe lângă corp.

La întoarcere îi predă aparatul lui Szmulewski, care verifică dacă vreun SS-ist a observat manevra lor. Clișeele au părăsit lagărul, ajungând la Rezistența poloneză din Cracovia.

După eliberare, nici unul din realizatorii clișeelelor nu dau semne de viață, fiind probabil lichidați cu ocazia revoltei echipelor de kapo din 7 octombrie 1944. David Szmulewski rămâne singurul supraviețuitor al operației.

ADRIANA CERNA ■

SFÂRȘITUL LUMII DUPĂ SOCRATE

În faimoasa lui apărare, preînțeleptul Socrate spunea că un om scapă o dată de la moarte, nu înseamnă că nu va muri niciodată. Lucrurile par a se dezvolta și în ceea ce privește soarta lumii, a Pământului și a pământenilor, după teza socratică. Fiindcă, iată, în cazul în care Apocalipsul se va împlini și sfârșitul lumii nu va veni la anul 2000, înseamnă că nu va mai veni niciodată. La foarte puțin timp după aceea, în anul 2006, Pământul se va apropia așa mult de asteroidul Icarus, încât există posibilitatea unei coliziuni, cu efecte catastrofale pentru viața pe Terra. Despre asemenea pericol și despre cum ar putea fi el evitat a scris recent ITAR-TASS, într-o corespondență din care extragem cele de mai jos.

Oamenii de știință americani scrie agenția amintită, ocupă intens de elaborarea planului vizând preîntâmpinarea unei posibile comenzi nimicitoare a Pământului cu asteroizi giganti, precum că un asemenea pericol venind din Cosmos este se poate de real. La Laboratorul atomic din Los Alamos (statul New Mexico) întrunit nu de mult, din activă guvernului S.U.A., și echipe de specialiști: s-a ocupat de evaluarea riscului pe care l-ar comporta căderea unui asteroid în obștii să distrugă viața pe

mari regiuni ale globului pământesc; a doua a urmărit să stabilească ce anume s-ar putea face pentru a evita o asemenea catastrofă. Experții au exprimat o opinie unanimă: dacă un asteroid s-ar ciocni cu planeta noastră, s-ar produce o catastrofă fără precedent în istorie, energia eliberată în acest caz fiind echivalentă cu explozia a 1 000 de bombe atomice de o megatonă fiecare. În afara Lunii, nici un alt corp cosmic nu este atât de aproape de Terra ca asteroizii. Oamenii de știință cunosc deocamdată destul de puțin ce se petrece

în lumea acestor mici planete având diametrul de la 1 la 1 000 de kilometri și ale căror orbite, în cazul majorității asteroizilor, se află între cea a lui Marte și cea a lui Jupiter. Ei pot fi urmăriți cu mare dificultate, întrucât, fiind de dimensiuni mici, chiar și cu cele mai puternice telescoape pot fi depistați doar la apropierea lor de Pământ. Dificultățile sunt amplificate în acest caz și de faptul că orbitele asteroizilor sunt, de regulă, instabile. De pildă, asteroidul Icarus a trecut în 1968 la o distanță de 6,7 milioane km de Pământ, Apollo — la 3,2 milioane km, Hermes (în anul 1937) — la 780 000 km de Pământ.

În momentul de față, NASA, căreia Congresul S.U.A. i-a alocat un milion de dolari pentru activitățile de depistare a asteroizilor ce amenință Terra, este deosebit de îngrijorată de asteroidul Icarus. Descoperit pentru prima dată în anul 1949, el se apropie de planeta noastră o dată la 19 ani. Următoarea a-

propiere va avea loc în anul 2006 și nu există nici o garanție că traiectoria lui nu se va intersecta de această dată cu cea a Pământului. Unul dintre primele planuri vizând preîntâmpinarea pericolului de coliziune cu acest asteroid a fost elaborat încă în anul 1963 la Institutul Tehnologic din Massachusetts. Într-adevăr, se preconiza ca în întâmpinarea lui Icarus — în cazul când el s-ar înscrie pe o traiectorie ce ar duce inevitabil la ciocnirea cu Terra — să fie lansate rachete-purtătoare „Saturn”, cu focoaase atomice. Se aprecia că exploziile acestor focoaase, dacă nu ar distruge mica planetă, cel puțin ar deplasa-o pe o orbită nepericuloasă pentru Pământ. Până acum, toate rachetele „Saturn” au fost utilizate de NASA în scopuri de cercetare, între altele, cu ajutorul lor fiind efectuate cele șase expediții americane spre Lună. În prezent, specialiștii de la NASA sunt de părere că rachete-purtătoare capabile să îndeplinească astfel de misiuni deține doar Rusia. Acestea sunt rachetele „Energhia”, elaborate pentru plasarea pe orbită a navelor cosmice. NASA preconizează

următorul scenariu de preîntâmpinare a unei coliziuni cu Icarus: la apropierea asteroidului de Terra, telescoapele americane îl vor depista cu aproximativ 500 de zile înainte. Președintele S.U.A. îl va informa despre pericol pe președintele Rusiei. Pe cosmodromul din Kazahstan vor fi puse în stare de alertă rachetele-purtătoare „Energhia”, iar în S.U.A. — „Atlas-Centaur”. Cu 17 săptămâni înaintea presupusei coliziuni, ar începe lansările de rachete cu încărcătură nucleară, care vor exploda în apropierea asteroidului. Potrivit estimărilor, pentru înlăturarea pericolului ar putea fi nevoie de circa 30 de încărcături nucleare, cu o putere de 10 megatone fiecare.

Vor putea americanii și rușii să împiedice distrugerea Pământului? Tot ce se poate. Noi o dorim din toată inima. Dar, să nu-l uităm pe Socrate. Nu înseamnă că după aceea omenirea va trăi veșnic. Să ne pregătim deci să înfruntăm și relele și pericolele care vor veni după anul 2006, cu bărbăție și credință.

ION D. GOIA ■

OCCIDENT ÎN ORIENT

Profesor doctor inginer

Dinu-Ștefan Moraru, academician

Prezumție pentru un eventual Premiu Nobel

Ce poate gândi un remarcabil om de știință când primește din media o scrisoare conținând regulamentul de acordare al Premiului Nobel? Este drept că scrisoarea a sosit în 1993, deși fusese expediată în urmă cu... 21 ani, că era deschisă, probabil bine... studiată și remisă destinatarului când a fost suficient de târziu ca să nu mai conteze.

Răspunde nedumeririlor noastre, „eroul” acestei întâmplări, dl. prof. dr. ing. Dinu-Ștefan Moraru, academician:

„Bănuiesc că la baza... „întâmplării” stă tocmai „efectul Moraru”, denumit astfel de către însuși Henry Coandă, deci chestiunea este extrem de veche. Să fi vorbit Henry Coandă despre acest subiect la Fundația Nobel, acum mai bine de douăzeci de ani? Nu știu și, din păcate, nu cred că va exista cineva dornic să mă lămurească. Oricum, să nu-și inchipuie cineva că aș fi fost propus pentru Premiul Nobel, căci lucrările mele nu schimbă cursul civilizației actuale, deși, în Italia s-a pretins așa ceva, acordându-mi-se Premiul Cultural Mondial”.

— Cu ce ocazie vi s-a acordat acest premiu?

— Era în anul 1969, pe când mă aflam la Universitatea din Genova, cu o bursă de studii oferită de Guvernul Italian. În acea perioadă, am scris o lucrare intitulată: „Termodinamica proceselor ireversibile de deformare și publicată în Actele Institutului de Științe Construcțiilor vol. 3, dar, niciodată editată și în limba română. Și aceasta și multe altele au stat la baza elaborării „ecuației generale a ciberneticii”. Am pretentia că lucrările mele sunt profund originale și expresia sus-amintită îmi aparține mie și numai mie.

— Ce se înțelege prin „ecuația generală a ciberneticii”?

— Este un complex tridimensional de idei: adaptare (A), minimă acțiune (M) și ireversibilitate (I). Acestea se dezvoltă ca părți componente ale ciberneticii (C). Această formulă face obiectul cărții mele Formula CAMI și corelările sale (matematizarea universalității adaptării, minime acțiuni și ireversibilității). Ea izvorăște din suma de brevete de invenții privind mișcarea lentă a fluidelor polare prin medii poroase — efec-

tul Moraru. Formula CAMI are legătură cu electrodermarea aplicativă, exclusiv prin esența sa teoretică. Cartea mea demonstrează, rezolvă evoluția reciprocă în timp a celor trei fenomene de bază (AMI) ce se „strâng” în identitatea matematică din vârful piramidei — cibernetica, definește „timpul cibernetic” prin adaptarea ajutoare a noțiunii de entropie.

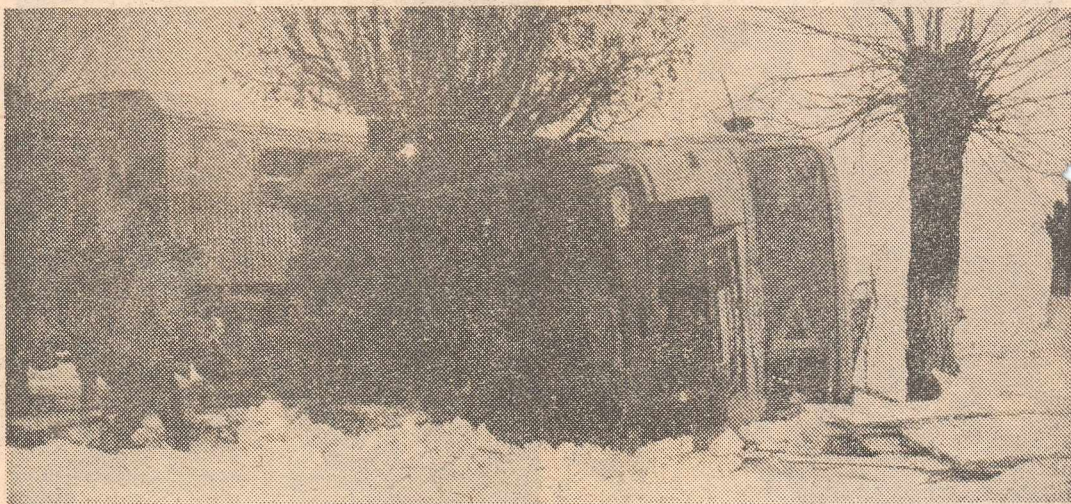
— Cum a fost apreciată cartea de către critica de specialitate?

— Vedeți, tocmai aceasta este problema. Nu este publicată.

— Cum este posibil?

— Simplu. Editura Tehnică m-a refuzat în '91, considerând-o „neconformă cu exigențele unei cărți cu profil ingineresc”. În anul următor, am propus-o și Editurii Roza Vânturilor, condusă de dl. Dan Zamfirescu, dar, de atunci, nici o vorbă, deși, am insistat permanent... Am prezentat-o și la Academia Română, dar... Oricum, lucrez la elaborarea volumului al doilea. Eu sunt cunoscut ca un om cu multă, prea multă răbdare, în detrimentul meu și al științei.

BRINDUȘA NICOLAE

Pentru că la Administrația Drumurilor se „taie frunze la câini”

Prima ninsoare a provocat grave perturbări ale traficului rutier

Venită mai devreme decât ne așteptam, iarna a adus multe neazuri celor care se deplasează pe șosele. Pe 16 noiembrie, când condițiile meteo s-au înăsprit considerabil, traficul s-a desfășurat în condiții deosebit de grele, formându-se lungi coloane de mașini; viteza maximă de deplasare fiind de 35 km/h. Zăpada, viscolită pe anumite porțiuni de drum, și poleiul au format adevărate capcane pentru conducătorii auto. Astfel, pe drumul european E 60 București-Brașov, în decurs

de 24 de ore s-au produs 44 de tamponări mai mult sau mai puțin grave. Se pare că în acest răstimp cei de la Administrația Drumurilor au stat la căldură, neluând nici o măsură.

Citez declarația unui polițist aflat în patrulare cu autoturismul în zona Paralela 45: „Dom-le, ăștia de la drumuri nu fac nimic niciodată. Nu-și fac datoria, dom-le. Nici măcar acum iarna. Uitați ce se întâmplă din cauza lor! Vara stau pe marginea drumului, taie frunze la câini și din când

în când mai spoiesc câte-un pom cu var”.

Așadar, domnilor directori de la Administrația Drumurilor, iarna a venit cu adevărat și încercați să vă faceți datoria, gândindu-vă că dumneavoastră v-ați putea găsi în situația de a vă ține pe o pona de un copac sau doar ne ferește de mai rău! I dacă aveți utilajele defecte s-ar putea să fiți întrebați ce-ați făcut toată vara.

CRISTIAN BUZAȘ

Mini Market-uri

UN NOU MODEL DE PROMOVARE A COMERȚULUI ROMÂNESC

Pe marginea principalelor căi rutiere au început să apară construcțiile din cadru metalic și sticlă fumurie, înprejmuite cu firme și reclame colorate. Totul denotă pricepere și bun gust. Pentru o mai bună informare despre activitatea acestor edificii comerciale și de prestări servicii, am oprit pe drumul european E 60 în zona orașului Câmpina unde se află S.C. MARKET S.R.L. Am stat de vorbă cu patronul acestei societăți comerciale, dl. Căciu Gheorghe. Am reținut faptul că în acest caz s-a plecat de la zero. După construirea unui

butic s-a ajuns la realizarea acestui Mini Market, care, după o construcție occidentală asemănătoare și în care sunt incluse un restaurant, un autoservice, un punct de difuzare presă, magazin alimentar, etc. În perspectivă fiind înființarea unei stații de benzină cu trei pompe. De remarcat este faptul că în acest „autoservice” se execută și canizări „la rece” după metodele tehnologice existente.

Înainte și la mai mare

CRISTIAN BUZAȘ

De azi ne-am ras!

Spaima bărbilor e-n țară!

**Gillette®
Sensor®**

În această săptămână, cunoscuta firmă Gillette International celebrează lansarea în România a produsului

Gillette Sensor

Organizator: Mc Cann - Erikson

ATHÉNÉ PALACE — în celebrul lanț hotelier internațional HILTON

Marti, 23 noiembrie, a avut loc în salonul Diplomat al hotelului ATHÉNÉ PALACE, recepția prilejuită de semnarea contractului de asociere dintre Societatea ATHÉNÉ-PHOENIX GROUP LTD. și HILTON INTERNATIONAL CO., unul dintre cele mai mari și prestigioase lanțuri hoteliere din lume.

Evenimentul este o premie pentru Eupora de Est, ATHÉNÉ PALACE fiind primul hotel din fostele țări so-

cialiste care semnează contract de management cu celebrul HILTON, dobândind astfel drepturi depline de opera în sistemul acestui rețea hotelier.

Contractul, ce se va desfășura pe o perioadă de 20 ani, păstrează și protejează marca ATHÉNÉ PALACE prevede renovarea și dotarea la nivelul hotelurilor de cinci stele în sistemul propriu HILTON.

Se scoală morții

CIMITIRUL DIN BUMBEȘTI SE MUTĂ CU UN KILOMETRU MAI LA DEAL

• Această operație este tergiversată de doi ani din lipsă de fonduri • Pericol de epidemie, dar nu din pricina răposaților

De curând s-au început lucrările de deshumare și mutare a celor 530 de morminte ominalizate și a celor 25 neidentificate, din vechiul cimitir al orașului Bumbesti, în cel nou, aflat la un kilometru distanță.

Lucrarea se efectuează în baza contractului nr. 10/1992, încheiat între Regia Autonomă de Gospodărire a Apelor (RAGCL) — Tismana, reprezentată în contract de directorul Ion Popescu, care se ocupă cu o suprafață de 48 000 mp. Documentația aferentă a fost întocmită în conformitate cu HCM 541/1960 și Ordinul PCP comun cu Ministerul Sănătății nr. 35 și respectiv nr. 1 din 25 iunie 1982. Aceasta prevedea strămutarea așezărilor de cult ortodox, cu inventarul, pentru a se putea reconstrui pe noile amplasamente hotărâte de ISPH București în colaborare cu imăria locală. Costul strămutării și amenajării noului cimitir era, în 1990 de 70.000 lei, și a ajuns, în 1993, din cauza inflației galopante, la 25 milioane lei, din care, până la ora actuală, RAGCL-ul a virat RAGCL-ului Tismana, în contul 10.12.8390.7609, deschis la B.D. filiala Tg. Jiu, suma de 200.000 lei urmînd ca, eșuat, până la sfârșitul anului,

să fie plătit și restul de 11 milioane lei. În acest pret nu este inclus și prețul necesar construirii bisericii din orașul Bumbesti, unul din putinele în țară fără un asemenea așezământ de cult.

Referindu-se exclusiv la operațiunea de strămutare a cimitirului, primarul orașului a ținut să precizeze că: „nu s-au întâmpinat probleme deosebite, aceasta și datorită faptului că din 1988 nu au mai fost înmormîntări în vechiul cimitir. Singura dificultate întâmpinată în timpul lucrărilor a fost inundarea unei mari porțiuni de pământ arabil ce includea și perimetrul vechiului cimitir. Această inundare a provenit din apa decantată de stația de epurare, infundată în urma suprasolicitării. Din cauza acestei inundații lucră-

rile au fost oprite timp de zece zile, timpul necesar asanării spațiilor afectate”.

Despre o posibilă epidemie în zonă am fost informați că nu cimitirul este un potențial factor de risc, ci lipsa din bugetul local a circa 300.000.000 lei, sumă ce ar reprezenta costurile de producție și întreținere ale unei stații de epurare. Lipsa acesteia din oraș face ca toate deseurile și apa menajeră să fie deversate direct în Jiu, râu ce aprovizionează, cu apă potabilă, municipiul Craiova. Această delăsare a factorilor de răspundere face ca cel puțin un sfert din populația orașului Craiova să fie expusă riscurilor unor grave îmbolnăviri.

ANA IORDACHE
MADALIN PRIBU

ȚIGANII NU MAI CAUTĂ ÎN LĂZILE CU GUNOAIE. O FAC ROMÂNII...

Acum câțiva ani îi vedeam pe țigani mîncînd din gunoiera „amărâți” și vai de cîl lor. Timpul s-a întors imitativa românilor. Acum poți să vezi oameni în toată firea, loc cerșetori, răscolind pu-

tele de gunoi. Fotografia noastră a fost publicată pe strada Moinești, care leagă cartierele Mircea și Drumul Taberei din

București. Aici a găsit Mitran Gheorghe, 63 ani, pensionar, o bară de protecție de Dacie. Venea cu ea pe umăr, fericit: „Cine știe când am nevoie de ea. O pun acolo la subsol, că nu cere de mîncare”.

Turcu Lenuța, 70 ani, văduvă cu pensie de urmaș, pune în fiecare zi la geam pâine pentru vrăbii: „La 25.000 lei nu mai dau pâinea mea la vrăbii. Mă duc la cazan, că mai pune lumea pâinea la gunoi și le pun la vrăbii. Unii pun pâine întreaga deasupra cazanului. Alții mai curată pentru păsărele”.

O femeie bine îmbrăcată, la vreo 50 de ani, înaltă, bine făcută, caută sticle goale în tomberoanele din Piața Unirii. Nu-și divulgă numele: „Am întrebat și pe vecini dacă au sticle, să le duc să le vînd. Am lucrat douăzeci de ani la fabrica de medicamente și m-au dat afară, că nu mai avem materie primă și a reșus din personal. Am banii de șomaj și ce să fac cu ei? Asta la privatizații nu angajează decât fete tinere. Soțul meu e bolnav. Fata trebuie să mear-

gă la școală, e în clasa XI-a. Eu ce să fac? Adun sticle numai de kilogram sau de jumate, le spal acasă și pe urmă le vînd la alimentara. Au început să mă cunoască vânzătorii, că la două-trei zile mă duc la ei cu sticle. Așa trăiește lumea cu trandafiri la butonieră, așa să scrieți la ziar!”.

Dinescu Emanuel, 60 de ani, singur pe lume, și-a pus biblioteca la vânzare în pasajul Unirii: „Am aici cărți de toate felurile și câștig cam 1.000 de lei pe zi, că lumea nu prea cumpără, că sunt vechi și rupte. Poliția m-a întrebat dacă am autorizație și le-am arătat talonul de pensie, pe care scrie 41.000 de lei și pe urmă le-am spus că plătesc eu întreținerea și toate impozitele, dracul să le ia! Și m-au lăsat în pace să vînd, că nu fac rău la nimeni, mama ei de viață!”.

Să notăm și perioada pentru cei ce vor scrie istoria acestor vremuri: noiembrie, 1993.

DAN GHEORGHE
Foto: FLORIN IONIȚĂ

Afacerea secolului la Craiova

Cine a finanțat furtul de platină de la Doljchim?

Stegaru Teodosie-Veniamin și Moraru Toma, în complicitate cu Dovlete Dumitru, Gheorghe Dorel, Gheorghe Fănel și instigați de STROESCU Miliian au pătruns noaptea, prin fracție, în camera cu materiale prețioase a Societății comerciale DOLJCHIM S.A. Craiova, de unde au sustras platină de platină, în greutate de 13,39 kg. În ceea ce privește prejudiciul adus părții civile, DOLJCHIM S.A. Craiova, din cantitatea totală de platină s-au recuperat 6,618 kg, restul rămas nerecuperat, avînd la această oră o valoare de 54 396 238,50 lei, la care urmează să fie obligați în solidar, inculpații Stegaru, Stroescu, Dovlete, Gheorghe Dorel și Gheorghe Fănel, cu dobînda legală aferentă, începînd cu data rămănerii definitive a sentinței și pînă la achitarea integrală a debitului.

La această afacere au mai fost implicați TRIFU VASILE, zis GEAMDICA, Radulian Ghiță și Zătreanu Ion.

Hotărîrea instanței a rămas definitivă doar în cazul lui Stegaru Teodosie-Veniamin, care a încasat 23 de ani, 7 luni și 16 zile închisoare, și în cazul lui Zătreanu Ion, zis Boldejan, sancționat cu 3 ani închisoare. Toți ceilalți au apelat la recurs... evident, la Curtea Supremă de Justiție.

Ceea ce rămîne pentru noi un mister, este faptul că s-a dispus disjungerea în cazul lui NEDERIC PETRICĂ (fratele lui Radulian) care — cităm din Sentința penală nr. 26 — „a apărut din pădure într-un costum kaki, asemănător costumelor de la Poliția Militară și pentru intimidare a strigat: POLIȚIA! Apropiindu-se de mașină, Neneric Petrică a scos un pistol și a cerut lui Dovlete Dumitru și Stegaru să lase banii și plasa din platină în mașină, după care să coboare. A tras cu acel pistol o dată în Dovlete D. și de două ori în Stegaru. Între timp, Trifu Vasile a pornit mașina, i-a luat pe Radulian și Neneric Petrică, dar și plasa din platină și banii”.

Deci, nu întâmplător lui Radulian i s-au dat numai 4 ani închisoare, fratele lui rămînînd în libertate. Și apoi nu este straniu că lipsește din plasa de platină exact jumătate?

De aceea se ridică în mod legitim întrebarea: Cine a finanțat furtul de platină de la Doljchim Craiova?

CONSTANTIN ILIE

Primim la redacție

„DOI ESCROCI DE LA RADIO CRAIOVA

MI-AU FURAT 200 000 LEI”

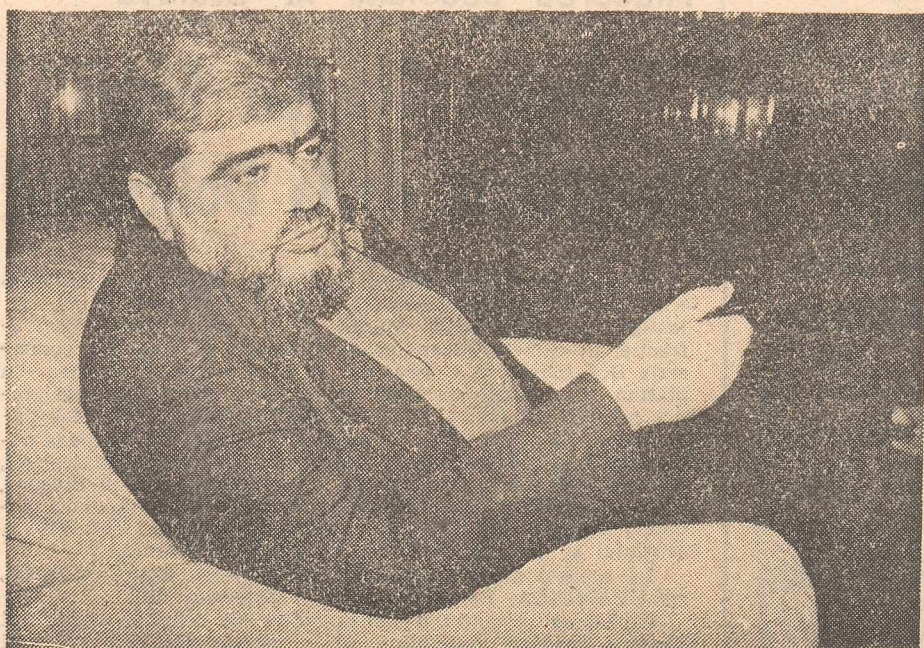
Cu aproape doi ani în urmă, începusem să cred că voi deveni o persoană lipsită de grija zilei de mâine. Datorită „prietenilor” din Craiova. Dar, să trecem la cazul în speță.

La sfîrșitul anului de grație 1991, un bun amic din orașul Băniei — este vorba de domnul Nicolae Andrei, fost redactor al postului „Radio Craiova” — m-a convins că șansa de a te îmbogăți prin afaceri poate fi găsită numai și numai la Craiova. Evident, „fabulosul câștig” trebuia precedat de „minime investiții”. Persuadată de menționatul personaj, am luat avansuri din salariu, am vîndut obiecte de valoare, am împrumutat sume destul de mari de la cunoscuți. Pe scurt, am dus la Craiova câteva sute de mii de lei și 160 dolari. Toate, pentru deschiderea societății „OBIECTIV S.R.L.”, cu sediul în Craiova, strada Doinej nr. 9. Între acționarii societății urma să figurez, alături de domnul Nicolae Andrei și doamna Emilia Tuluca, în a cărei casă trebuia să funcționeze „firma”. Ar mai fi de menționat că doamna Emilia Tuluca — redactor al postului „Radio Craiova” — făcea „menaj comun” cu domnul Nicolae Andrei. După trei luni de minciuni bine ticluite, am început să mă impacientez. „Firma” nu dădea semne de prosperitate, iar sumele pe care le avansasem nu mi se returnau, conform promisiunilor ferme. Acasă la cei doi, deci la sediul societății „Obiectiv”, telefonul suna în gol. Între Craiova și București sunt 250 kilometri. Printr-o absolută întâmplare, aveam să aflu că, oficial, nu figurasem vreodată printre

„acționarii” firmei. Banii nu mi-au mai fost înapoiați. Deși, am trimis toate mesajele disperate cu puțință.

În august 1993, ajung în Craiova hotărâtă să solicit ram-bursarea a 225 000 lei de la acționarii societății „Obiectiv”. Atât. Trecînd peste farsa ce-mi fusese — abil, trebuie să recunosc — jucată. Trecînd, de fapt, peste jalnică escrocherie a cărei victimă fusese. M-am întîlnit cu doamna Emilia Tuluca. Domnia sa mi-a promis, public, că pînă la sfîrșitul lunii septembrie, va achita datorita. Ca pentru a mă liniști puțin, mi-a dat 25 000 lei. Am mai avut încredere o dată. M-am înșelat din nou. După o lună și jumătate, timp în care doamna Tuluca m-a evitat sau nu a venit la întîlniri pe care singură le stabilea, m-am adresat domnului Sebastian Domoziță, directorul postului „Radio Craiova”. Domnia sa a discutat cu doamna Emilia Tuluca. Răspunsul acesteia a fost „nu vă interesează, sunt problemele mele”. Paralel, am fost „contactată” de domnul Nicolae Andrei care mi-a spus, fără șovăială, nu-ți da banii Ema și nici nu-ți va da!”. O astfel de sumă este, încă, importantă. Țin minte scena în care doamna Tuluca îmi replica „nu pot să-ți dau nici un ban, chiar dacă ți-am promis”. Eu, stîngeam un muc de Carpați. Ea desfăcea un nou pachet de „Pail Mail”. Celălalt, fusese terminat și mototolit în fața mea.

IOANA ILIE
BUCUREȘTI
Str. TURBINEI NR. 23
SECTOR 2

"Eu cred, totuși, în norocul nostru și cred - poate e o formă de disperare camuflată - în surprizele de care e în stare populația românească! Noi am evoluat prin puseuri întotdeauna, prin explozii neașteptate și în care am recuperat rapid și am fost capabili de lucruri neașteptate! Sper și-n asemenea miracole, pentru că dacă ar fi să conțez doar pe calculul realităților aș fi infinit mai apăsător și mai depresiv!"

În fața ofițerului stării civile, două personalități puternice

Cu fiul său. „Triciclistul” este acum student la Filosofie

Cu prietenii Renaud Vignal (fostul ambasador al Franței la București) și Mircea Dinescu

Mircea Dinescu trebuie să taie 10-15 porci

Știu să apreciez pe marii bucătari din jurul meu, oameni cu un extenuant simț al realității și al finalității. Unul din ei e Mircea Dinescu. L-am văzut la Berlin acum trei săptămâni și-mi spunea că vine în București cu două săptămâni mai devreme decât i se termină bugetul pentru că trebuie să taie porcul!!! Și mi-a spus pe urmă, într-un fel iluminare metafizică: «dom'le, m-am gândit — cât mai am de trăit Cincisprezece ani, zece ani... Asta înseamnă 10—15 porci; e puțin, dom'le, trebuie ratat niciunul!»

Acasă la domnul Andrei Pleșu

ÎN TRE LEC REFLEXII HAZUL LUCI

„O casă cu care m-am împrietenit”

DI Andrei Pleșu locuiește pe strada Paris, aproape de locuința lui Dinu Patriciu, dar și de guvernul. „Locuiesc aici de când m-am însurat, în 1972. Până atunci am locuit în casa părinților mei, pe Brezoianu și, când eram student, într-o cameră la demisol pe lângă Arcul de Triumf, o cameră studențească. Casa aceasta este a bunicului soției mele. Este o casă cu foarte multă personalitate și mă tem că mai curând ea și-a pus amprenta asupra mea! Este o casă de București interbelic, făcută de unul din oamenii care pe vremea aceea, fără să fie foarte bogați, erau totuși atât de înlesniți încât să poată face cadou fetelor lui la majorat câte o casă.

E o casă cu care m-am împrietenit rapid, pentru că are o generozitate a spațiului și o anumită oboseală, o mică atmosferă de scăpătate în ea care îmi face plăcere! Așa cum e în fața asta, mi se pare un spațiu benefic și în care chiar când e frig, ca acum, chiar când nu curge apa — ceea ce se întâmplă frecvent, mă pot izola în condiții bune față de o anumită promiscuitate a împrejurărilor!”

Permanentă confruntare cu sensul vieții tale

„Există o bogăție pe care eu aș defini-o prin a fi în permanentă confruntare cu sensul vieții tale! Adică a nu avea momente de vid existențial, a trăi într-un efort de împlinire și într-o obsesie a identității proprii și a destinului propriu care dă lucrurilor un rost! Viața omului trebuie să aibă o direcție, trebuie să se îndrepte către un lucru bine ținut și câtă vreme țința există, câtă vreme obsesia de a te orienta spre ea există, ești un om bogat, adică ești un om în tensiune, un om în efort, un om cu arcul încordat!”

„Ministeriatul n- îmbătrânit cu câțiva

„Nu regret deloc episodul ministeriatului meu la Cultură, deși e un episod care simt că m-a îmbătrânit câțiva ani! Întâi de toate, nimic din ceea ce mi s-a întâmplat când mă știu — mi se pare că se așază într-o geometrie a timpului al doilea rând pentru că a fost o perioadă în care m-am încercat, o viață-limită în fond, care era dincolo de contururile naturii planurilor mele de viață, iar eu eram plină de învățăminte. Mă gândeam cu iri care că aș fi făcut lucruri altfel dacă aveam de acum, că aș fi fost acum un bun ministru decât atunci, că, tu, una peste alta, nu este de care să mă rușinez, în ciuda riscului cu care am funcționat și inventarul meu de nereușite era inevitabil, dar vă repet, n-aveam Ceea ce de asemenea îmi este că n-aș mai dori să repet experiența, mi se pare că o dată destul!”

„Îmi plac lucrurile în general îmi fac și

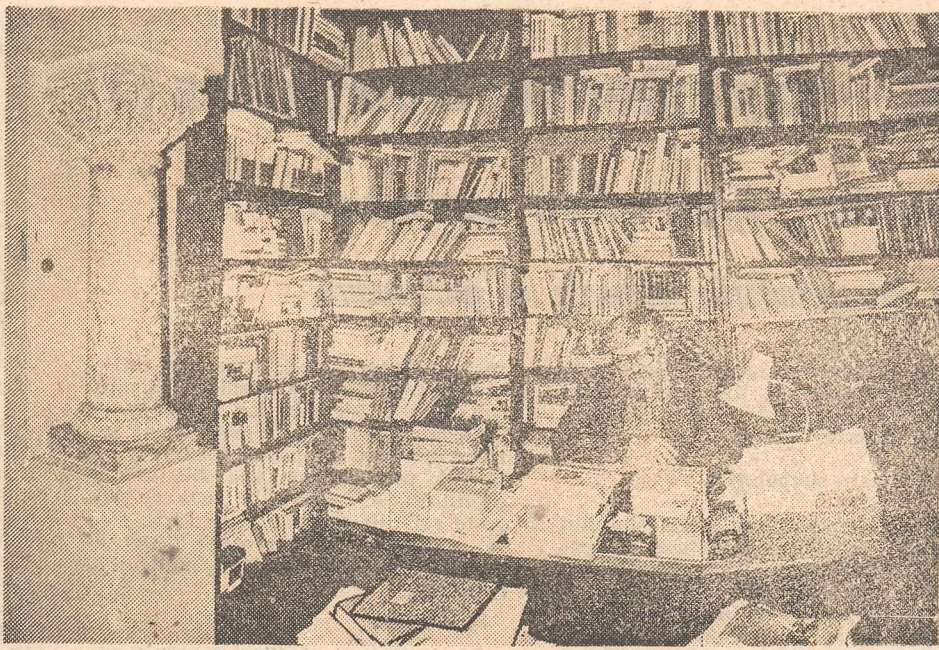
„N-am opțiuni înguste, am untru supărător de larg de preferință, îmi plac lucrurile ca în general îmi fac și rău: de exemplu

„O

„Am, în raport cu viața, nișă, dacă nu infantiliză, am de-a face cu o știință meteorologică, ceea ce e

Intâlnire regală, cu Majestatea „Teoria mea e că cine își numără cărțile nu le citește! Problema mea este că nu mă mai descurc în «depozitul» pe care-l am la ora asta!”
Sa Regina Ana

„Sunt prieteni la care în foarte mult și aștept care mă leagă de oameni! Mă leagă un urias afect de tot ce-am trăit împreună cu Constantin Noica și cu cei câțiva prieteni cu care am făcut lucruri deosebite în viață!”

Sotia mea este o personalitate puternică, cu propriul ei destin, cu propriile ei înzestrări, adică nu este genul de partener secund care se estompează față de celălalt! Este un om în ofensivă el însuși și de-aici, sigur, o anumită tensiune a dialogului, care mi se pare uneori, preferabilă surâsurilor complacente sau parteneriatului camaraderesc demagogic!”

„Îmi face plăcere să gătesc!”

„Îmi face plăcere să gătesc, dar nu o fac deseori! Sunt câteva lucruri pe care le fac cu plăcere, dar la intervale foarte rare.

Mihai Orovanu, este un campion în materie, eu nu sunt nici pe departe un concurent pentru el! Iată una din rețetele pe care v-o recomand: exista pe vremuri un pește care părea deosebit de promiscuu când trecea să-l iei de la magazin — e vorba de sabie! Cu peștele asta făceam ceva foarte bun, dar merge și mai bine: se pune într-o oală un strat de rondole de ceapă, peste care un strat de felii de lămâie, peste care mărar, peste care salvie și deasupra un strat de pește, iarăși ceapă, lămâie, mărar, salvie, pește și tot așa, iar după ce faci un «tor» astfel, umpli toată oala cu vin alb și o bari la cuptor! E un lucru ieftin, dar vă garantez că rezultatul este un lucru ieșit din comun!”

Biblioteca —

prezență neliniștitoare și seducție latentă

„Teoria mea e că ac la care îi numără cărțile nu le citește! La un moment dat, ele apar în r-o prolificitate aproape naturală și problema mea este că nu mă mai descurc în depozitul pe care îl am la ora asta! Sunt destule cărți ca să te faci melancolic, adică să îți dea senzația că viața «se va-lu-lu» e urias și apetitul tău nu e pe măsura «cașcavalului»! Biologia e, în casa unui intelectual, o prezență neliniștitoare, pentru că e în același timp o seducție latentă, o teroare latentă și, de la un moment încolo, un pariu care trebuie făcut; trebuie să te decizi când înseși să acorzi reflexii mai mult decât lecturii! Sunt intelectuali la care lectura s'arșește prin a învinge definitiv și care, paradoxal, devin prin asta inexpressivi, nu mai sunt decât recipientele lecturilor lor!”

„O căsnicie este o dramă zilnică!”

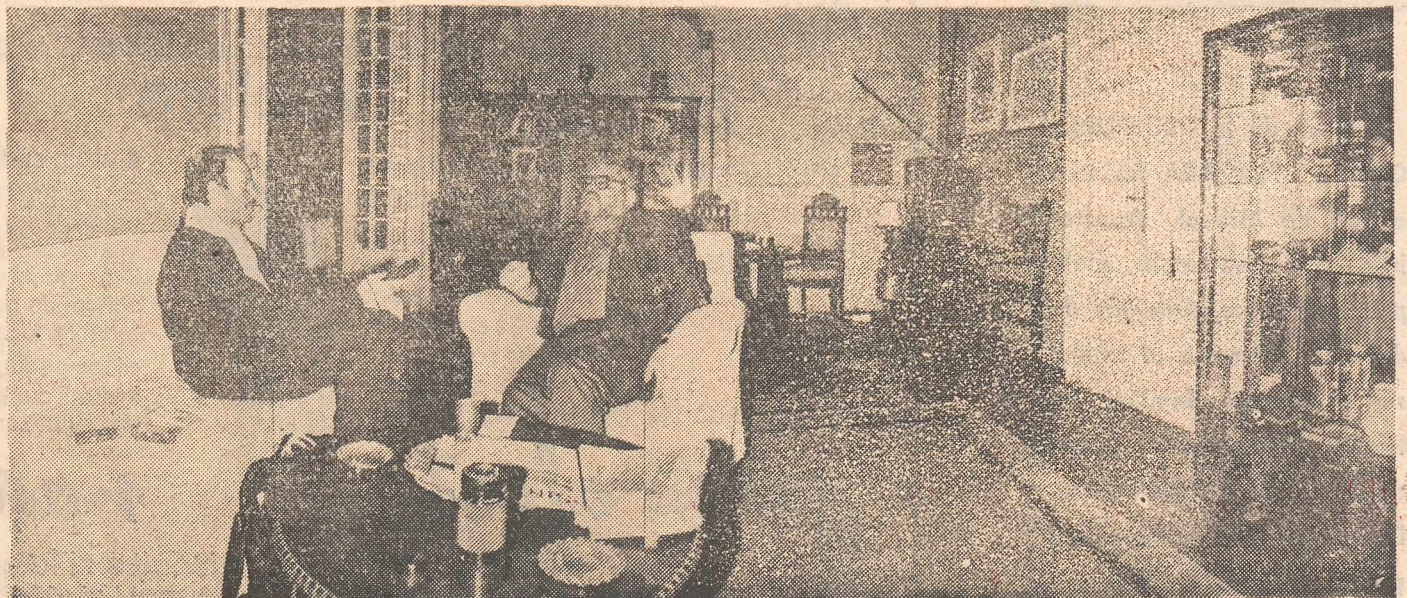
„Cred sincer că o căsnicie este o dramă zilnică, nu este nimic festiv în ea și nu cred în poveștile roz despre cupuri care atîpesc zămbindu-și și tinându-se de mână, chiar dacă vor fi existând asemenea cupluri. Este o mare încercare și fiecare zi câștigat este o victorie, mai ales atunci cînd cuplul e alcătuit din personalități puternice.

„Combinație zodiacală foarte grea”

„Sunt născut pe 23 august, la ora 12,00 ziua, deci sunt în prima zi a zodiei Racului și a asendenței Scorpion, este o combinație foarte grea! Din toate trăsăturile zodiei, cel mai bine mă caracterizează spiritul sistematic și punctualitatea, din păcate trăite cu intermitență, pentru că mereu apare Scorpionul, care creează dezordine și stres!”

O barcă „asumată”

„Mi-am lăsat barbă încă din studenție și nu mi-am dat-o jos decât la armată! Mi-am lăsat-o probabil așa cum și-o lasă tinerii, în ideea că e o frondă împotriva aiei, mai ales că noi n-aveam voie să avem barbă! Dar după aceea mi-am acumat-o și mi-am interiorizat-o, am simțit că face parte cumva din portretul meu! E și comodă, pentru că simplifică tableturile matinale, care pentru mine sunt și așa un capitol foarte amplu — pierd mult timp dintr-o dată ca să ies din somn și să apar în lume! Astfel încât acuma pe care țiiu parlamentari mi-au făcut-o, că aș fi furat aparatul de ras din aur al lui Ceaușescu, e foarte nepotrivită cu natura mea! Eu nu știu cum să fac să folosească mai rar asemenea instrumente! S-a spus că am furat stiloul și aparatul de ras ale lui Ceaușescu ceea ce sigur că dincolo de hazul paranoic al

O discuție cu dl Andrei Pleșu este un regal care îți este oferit cu mare generozitate

MARIAN GHÎTEANU ■
Fotografii de FLORIN IONIȚĂ ■

RA, SI RILOR

sele îmi plac foarte mult, sunt re mănător de cocă, îmi place pâine foarte mult, îmi plac mărul de re mult, îmi plac plăcintele, budin, cozonacul. Nu-mi plac prea tare deturile, am o plictiseală de nedu- în materie de legume și de verde- i, le consider aproape nesănătoase. Vegetarienii îmi sunt suspecți, ca și care se plimbă prea mult, care fac ging), mi se par absolut periculoase. Într echilibrul interior! Îmi place ul! Marii băutori de vin nă se o- e un diletant pentru că mie îmi place itul! Îmi plac băuturile acide și t capabil să strică un la vinuri com-ându-le cu sifon sau cu apă mino- i. Fiindcă-mi place cantitatea, ape- l meu, când mi-e sete, este abun- t și degustările mi se par de o... lețe evitabilă!”

„Superba confuzie în spiritul feminin!”

Este adevărat că, în România, dacă îi persoană publică este în vitabil ii, într-un fel sau altul, vizat, dacă chiar vânat — și asta îndependent calitățile tale obiective! Există o erbă confuzie în spiritul feminin e virtuțile publice, cele teoretice, cele practice, iar dacă n-ai fi a a fi un prăpăd, pentru că nu suntem niște splendori masculine! Acest de a amesteca critici și valori e dă o șansă fiecăruia! În general, nentele cheie în evoluția nea spir- ală au fost determinate de întâlni- cătorva personaje feminine care avut în felul asta rolul unor iniții- , dacă vreți, și a unor mesageri tri-

e clasat”

amestec de agresivitate juve- din cauză că simt mereu că i fel de a frecvența fenomene nsa unor reacții sistematice!”

Spiritul reușitei — experiența Bouygues (7)

Forța simbolurilor, greutatea cuvintelor

• B. Personalitatea întreprinderii: semnele ei particulare

Toți avem un temperament, un caracter care sunt componentele esențiale ale personalității noastre. Acestea se exprimă în fiecare zi prin comportament, cuvinte, materie de a face, de a se îmbrăca etc. La fel se întâmplă și cu o companie. Personalitatea ei se manifestă prin semne, simboluri, cuvinte, atitudini exprimate colectiv și individual și care denotă un limbaj comun. Acest limbaj este o forță, un vehicul al trecutului, imaginea prezentului și motorul viitorului. Limbajul transmite plecând de la mai multe niveluri și în forme diferite semnificațiile esențiale ale întreprinderii. Pentru a-și atinge scopul el trebuie să fie simplu, precis și coerent. Francis Bouygues îi

acordă o atenție cu totul specială: simbolurile, atitudinile, discursurile sunt vectori privilegiați cu ajutorul cărora fiecare se poate orienta.

a). Semnele, simbolurile.

Ele se adresează mai întâi celor din exterior permițând identificarea companiei, a activității sale. În interior, ele sunt un mijloc de recunoaștere, de apartenență la aceeași organizație.

Unele semne au o valoare strict obiectivă legată de scopurile comerciale, de exemplu logo-ul, altele au o formă mai degrabă afectivă. În funcție de mentalitate, de origine, activitate, mod de conducere, companiile gene-

rează comportamente care vor reflecta: austeritatea sau dărnicia, rigoarea sau lipsa ei, deschiderea sau distanța, profesionalismul sau amatorismul, seriozitatea sau „se poate și așa”, o puternică personalitate sau anonimatul, echilibrul, o căldură în ceea ce privește relațiile posibile și în final, sensul eșecului sau al reușitei. Sigur, există situații intermediare, mult mai nuanțate.

b). Culorile.

Când dorești să fii cunoscut și recunoscut și cu ajutorul culorilor, trebuie alese tonuri vizibile de la distanță. Din acest punct de vedere culoarea aleasă de Bouygues — „mino-

range” — este practic fără cusur. Această culoare inventată și atribuită întreprinderii Francis Bouygues încă de la început, a devenit astăzi suportul ei numărul unu. Ea reprezintă spiritul Bouygues; când un colaborator ajunge să fie impregnat de acest spirit se spune că este „vopsit în minorange”. Este cuvântul cheie al organizației care servește la identificarea specificului grupului.

Alegerea acestei culori relevă un demers simplu și empiric făcut la început. În acel moment, Bouygues închiria majoritatea utilajelor sale unei societăți care le vocea. Foarte repede el și-a dat seama că vopseaua prezenta un dublu interes. Ea permitea repararea utilajului pe șantier, fiind un ajutor pentru securitatea lui, dar, în primul rând, permitea identificarea societății care lucra în zona respectivă. Plecând de la această constatare, Bouygues a ales culoarea portocalie. Mai rămânea de stabilit nuanța: către roșu. Într-adevăr, această nuanță atrage ochiul, simbolizează activitatea, puterea, strălucirea, iar astăzi și reușita. Culoarea aleasă corespunde bine tenacității, luptei, dorinței de a învinge dificultățile.

Traducere și adaptare
MIHAI SANDOIU ■

Afaceri demne de urmat

În aceeași zi în care Le Journal officiel publica textul noii legi a privatizării, votată de parlamentul (bicameral) francez, un comunicat al Ministerului Economiei făcea publică lista celor 21 de „privatizabile” din sectorul concurențial. Mai mult, era anunțat plutonul fruntaș, de patru, care va părăsi primul sector public dacă „conjunctura pieței o va permite”, cuvântul de ordine fiind trel: „privatizare fără riscuri”.

Rhone-Poulenc trebuie, logic, să deschidă balul privatizării

Banca Națională din Paris și grupul Rhone-Poulenc vor fi în frunte, precedând Banca Hervet și Elf Aquitaine, colosul petrochimiei franceze. Cu primele două, guvernul Balladur speră într-o rețetă de 40 de miliarde FF până la sfârșitul anului, dintre care circa 25 miliarde provenind de la BNP (unde statul francez deține 72,9 la sută din acțiuni) și puțin peste 15 miliarde FF provenind de la Rhone-Poulenc (44,1 la sută acțiuni ale statului, după o primă rundă de privatizare în februarie a.c.). Succesul privatizării îl va da cursul zilei al acțiunilor privatizabilelor, iar BNP este într-o situație foarte bună. În același timp, rezultatele Grupului Rhone-

Poulenc, până la sfârșitul lui '93 sunt excelente.

RHONE-POULENC, al 7-lea grup din chimia și farmaceutica mondială, a promovat în acest rang după mai mulți ani de creștere neînfrântă. În șase ani, atâtât în permanentă de „giscardianul” Jean-René Fourtou, de altfel „manager al anului” în 1992, grupul și-a schimbat fața, în special extinzându-și prezența în America de Nord, unde a realizat anul trecut o cifră de afaceri superioară celei înregistrate în Hexagon. Structura financiară a Rhone-Poulenc, tensionată la un moment dat, s-a relaxat considerabil în cursul ultimelor luni. Pe de o parte pentru că s-au vândut acțiunile deținute la Roussel-Uclaf (35 la sută) pentru 4,4 miliarde FF iar, pe de altă parte, prin emiterea de acțiuni preferențiale în valoare de 4 mld. FF. În ceea ce privește rezultatele, după un '92 cu o cifră a veniturilor nete de 1,5 miliarde FF sunt estimări, pentru anul în curs, la peste 1,9 mld. FF și la 2,5 mld pe '94. Aceste rezultate fac din Rhone-Poulenc un candidat ideal

pentru o privatizare de mare anvergură, mai ales după vânzarea pe piață la începutul anului a 10 la sută din acțiunile sale, schimbarea certificatelor de proprietate în acțiuni și după împărțirea în patru a titlului, care a favorizat o mai bună comunicare cu acționarii individuali. Să mai notăm doar intenția declarată a băncilor Societă Generale și AXA de a fi prezente la următorul tur de masă, alături de Credit Lyonnais și AGF.

Noile reguli ale jocului pentru întreprinderile de stat

Statul francez se va debarasa de capitalul întreprinderilor publice. Aceasta după ce a unit Renault cu Volvo, a menținut în viață Bull, a însoțit dezvoltarea lui Rhone-Poulenc, a asigurat mijloacele necesare Apărării și a făcut Airbus-ul. Privatizate, firmele vor interpreta, fiecare, propria partitură.

Somate, în 1984 de Laurent Fabius, ministrul industriei la acea dată, de a deveni rentabile, societățile de stat au abandonat, încet-încet, orice pretenție de a fi modele industriale și sociale. Lansate în competiția internațională, ele au trebuit să se adapteze. Unele activități au fost oprite, altele dezvoltate. Efectivele n-au încetat a se cere. În 10 ani, 200 000 de salariați au fost concediați. Sectorul industrial public deține azi sub 11 la sută din forța de muncă, față de 16 la sută în 1982. Guvernele care s-au perindat au lăsat

problemele nerezolvate, din lipsă de fonduri. Statul, ca acționar, nu mai este de mult timp în măsură să vină cu resurse financiare suficiente. Și, chiar dacă ar putea să o facă, ar fi imediat chemat la ordine, la Bruxelles. Consiliul European nu a acceptat niciodată ambiguitatea statutului întreprinderilor publice. Pentru el, orice investiție se transformă într-o subvenție deghizată. De aceea, privatizarea este o evoluție inevitabilă a societăților publice care doresc să lupte cu arme egale pe piața concurențială.

Sfârșitul lui „nici-nici”

Reluarea în această toamnă a „adevărata” privatizări franceze pune punct epocii numite „nici-nici” (nici privatizare, nici naționalizare), decretată de președintele Mitterrand. Lista întreprinderilor privatizabile, anexată la legea privatizării, comportă 21 de societăți: 12 prevăzute de legea precedentă (1986) dar neaplicată și nouă noi grupuri (Aerospaiale — apărare, Air France — companie aeriană, Caisse centrale de reassurance, Caisse nationale de Prévoyance — asigurări, Compagnie Générale Maritime, Renault, SEITA — tutun, SNECMA — aeronautică, Usinor-Sacilor — oțel).

După La Vie Francaise s.a.
adaptare de CALIN MARCUȘANU ■

Colegii de la SC PUBLICITĂȚILE FLACĂRA SA sunt alături de Marcel Apostolescu în momentele grele prin care trece, prilejuate de decesul prematur al tatălui său și exprimă familiei întreaga compasiune pentru durerea prin care trece. Dumnezeu să-l odihnească pe cel ce le-a fost drag.

MAART'S CO
design, publicitate, serigrafie

publicitate primara pentru firma dumnevoastra
concepție sigla
carti de vizita imprimate plan si relief
foi si plicuri cu antet
concepție si executie
etichete produs, raft
pliante publicitare
embleme, ecusoane, legitimații fanioane, etc

oferta
confectionam firme obisnuite si luminoase
inscriptionam camioane mari si containere
totul la cel mai inalt standard de calitate!

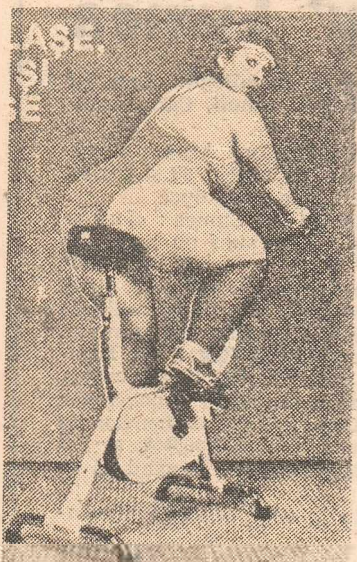
firma de publicitate MAART'S CO srl
va ofera

MAART'S CO srl
B-dul DECEBAL Nr. 73 PIATA NEAMT
(in apropiere de MOLDOCOR s.c.)
Tel. +40-(0)93/619576; fax 610589

sintem specializati in confectionarea de:
etichete autoadezive,
autocolante publicitare pentru exterior,
interior si duble,
intr-o gama variata de culori si marimi
servicii de publicitate radio, si ziare
tehnoredactare casete publicitare pt. ziare
clisee pentru zinc si ofset etc.
invitatii nunta si alte ocazii
un bogat sortiment de felicitari

noastra

MEDICINA ÎN LUME

Gras la tinerețe, bolnav la bătrânețe

După un studiu publicat în *New England Journal of Medicine*, obezitatea din timpul adolescenței poate antrena maladii cronice grave la vârstele adulte, chiar dacă excesul de greutate a fost pierdut ulterior. Luând în considerare rezultatele unui studiu acoperind o perioadă de 55 de ani, efectele durabile ale obezității la adolescenți sunt mai prezente la băieți. S-a constatat că dacă se face o comparație între cei care au fost grași și cei care au fost slabi, băieții care au avut o greutate cu 25 la sută peste cea normală, sunt cu mult mai predispuși la maladii coronariene (angine pectorale), la ateroscleroză, accidente vasculare cerebrale, cancer colo-rectal și multe alte afecțiuni, ajungând să pătimizească la bătrânețe (începând cu vârsta de 60 de ani) lacomia tinereții. Rata mortalității este și ea de două ori mai ridicată la această categorie. În ceea ce le privește pe fetele obeze, s-a descoperit că el sunt viitoarele candidate ale arteritei, aterosclerozei și ale diminuării capacității psihice. Concluzia trasă de Aviva Must, specialist în epidemiologia nutriției, ar fi aceea că este foarte important să se prevină obezitatea la adolescenți, atât prin alimentație echilibrată, cât și prin exercițiu fizic. Nu trebuie uitat că încercarea de a pierde din greutate la vârsta maturității este foarte dificilă, ba în unele cazuri, imposibilă. Iar obezitatea persistând și după

adolescență, antrenează alte mari riscuri pentru viață și sănătate.

Chirurgie din bucați

Medici din Hong Kong au pus la punct o tehnică numită „chirurgie cu utilizare de fragmente”, destinată bolnavilor suferind de grave maladii ale urechii. Această metodă, elaborată de cercetătorii Spitalului Prince-de-Galles — Institutul chinez de cercetări universitare din Hong Kong — va veni în sprijinul a aproximativ 5 milioane de pacienți atinși de **cholesteatomă**, maladie care provoacă o creștere anormală de celule în ureche, antrenând surditatea, abcesul cerebral și, nu în puține cazuri, moartea. Desigur, me-

dicii extrăgeau demult această tumoare — înainte ca ea să se propage în craniu și să provoace abcesul — dar nu puteau obtura cavitățile lăsate prin intervenția chirurgicală între urechea mijlocie și cea internă, ceea ce ducea la permanente și dureroase scurgeri. Noua tehnică utilizează bucăți din țesutul situat lângă ureche, cu care se acoperă cavitățile operatorie. „Conservând intact aportul sanguin al țesutului învecinat, se permite o perfectă cicatrizare și oprirea definitivă a scurgerilor”, afirmă Lin Kwokchung, de la Universitatea chineză. Treizecisi-opt din patruzeci de operații recente au reușit perfect.

Genetica în lupta contra tumorii cerebrale

O nouă metodă de trata-

ment a țesuturilor cerebrale utilizând terapia genetică s-a arătat atât de eficace la cobaii de laborator, încât s-a decis experimentarea pe oameni. Tehnica a fost pusă la punct la Institutul american al cancerului (N.C.I.) de doctorii **Kenneth Culver** și **R. Michael Blaese**. Cercetătorii injectează celulele șoarecilor, modificate specific genetic, în tumoarea cerebrală a pacientului. Aceste celule au fost dirijate pentru a elibera virusi inofensivi purtători ai unui gen a herpesului în masa tumorală înconjurătoare, unde pot infecta celulele maligne. Teoretic, prezența genei herpesului trebuie să facă celulele tumorale infectate mai sensibile la Ganciclovir, un puternic medicament contra herpesului. Dacă oamenii reacționează la fel de bine ca rozătoarele, tumoarea ar trebui să-și diminueze volumul și chiar să dispară la câteva săptămâni după administrarea Ganciclovirului. Cum virusii eliberați nu pot infecta decât celulele în diviziune, normal e să pătrundă rapid în cele canceroase, în creștere, fără a infecta țesutul cerebral normal. După dr. **Samuel Broder**, director al N.C.I., acest proiect este important și cât se poate de pasionant.

Când fecundația in vitro nu dă roade

La anumite cupluri, incapabile de a avea copii, eșuează chiar și fecundația in vitro. Această metodă de fertilizare a oului în afara uterului necesită spermatozoizi viguroși și foarte mobili. Ce e de făcut când... nu e cazul? „Trebuie introdus direct în ou!”, declară specialiștii Centrului de medicină a reproducției din Bruxelles. Dr. **André Van Steirteghem** și echipa sa izolează, deci, spermatozoidii dintr-un esanțion de spermă. Apoi, utilizând un microscop, cercetătorul reține un singur spermatozoid, prin aspirare, cu o pipetă prevăzută cu un minuscul ac, cu vârful foarte rășucit. Menținând ovocitul cu o altă pipetă, introduce spermatozoidul prin injectare. Dacă totul se petrece cu bine, poate fi implantat mamei după 48 de ore un embrion sănătos. Această nouă metodă nu va înlocui, desigur, fecundația in vitro, pentru că este mult prea dificilă și costisitoare. Ea este destinată numai cuplurilor la care metoda, tradițională de acum, a fecundației in vitro, n-a dat roade.

Documentare și prezentare
LIANA MOLNAR TATOS

Pentru sănătatea dumneavoastră, aplicați remedii chinezești!

VĂ DOARE CAPUL? MÂNCĂȚI O BUFNIȚĂ!

Potrivit medicinei tradiționale chinezești, câteva dintre cele mai reputeate leacuri împotriva unor afecțiuni grave, precum impotența, malarie, dizenteria, infertilitatea, se pot lecu foarte simplu mâncând... testicule de taur, sânge de șarpe sau carne de pisică sălbatică.

Intr-unul dintre cele mai vechi volume de medicină tradițională apărute în China, încă de acum 2000 de ani, se specifică faptul că solzii de rechin sunt buni pentru problemele de menstruație, iar durerile de cap se lecuiesc mâncând creier de bufniță.

Pentru febră puternică chinezii prescriu carapace de broască țestoasă sau corn de rinocer.

Pentru infertilitatea masculină se recomandă cu insistență folosirea de organe sexuale de taur, precum și sânge de șarpe, iar pentru răie, tratamentul pare mai uman — căei din păr de vulpe.

Pentru dureri reumatice este foarte util creierul de maimuță, bine rumenit, iar pentru pielea uscată se recomandă folosirea sângelui de pisică sălbatică.

Cei care suferă de deranjamente stomacale își vor afla

alinarea consumând mușchi de tigr, iar pentru bolile de inimă, au efecte foarte bune glandele de hipopotam.

Constipațiilor li se oferă bere de mosc, iar răceala se mai tratează și cu oase fierite în vin. Dizenteria are drept leac supă din piele de șacal sau de câine sălbatic. Malaria are drept remediu carnea sau pielea de tigr, bine fiartă, iar pentru durerile de spate se recomandă sângele de șarpe. În fine, pentru scrofuloză — un remediu salvator — testicule de tigr.

ILIE IOVĂNEL

În urma articolului („Un mare medic dat afară din spital”) apărut în **FLACĂRA**

Ne-am interesat pentru dumneavoastră

Dr. **Horățiu ANGELES-CU**, medic primar chirurg flebolog, poate fi contactat în felul următor:

— La Spitalul clinic Sfântul Pantelimon: Șos. Pantelimon, nr. 340, sect. 2 — București, tel. 627.40.90/156.

În zilele lucrătoare, dimineața, se pot face, telefonic, programări pentru consultații.

Pacienții care nu locuiesc în București este bine să se prezinte la acest spital în cazul în care urmează să fie operați; după intervenția chirurgicală este necesară o perioadă de spitalizare.

— La Centrul medical de diagnostic și tratament ambulator: Str. Washington, nr. 8—10 (fostă Rozelor), sect. 1, tel. 633.29.80/281.

Consultații: luni, marți, miercuri (orele 17—18); joi, vineri (orele 7,00—8,00).

La această unitate medicală se pot adresa pacienții care locuiesc în București și cei care se pot caza în Capitală (la hotel, la rude etc.); nu există posibilități de spitalizare; intervenția chirurgicală se realizează ambulator.

ALEXANDRU ARION

Sub conducerea dlui Nicolae Murgu

S.C. VALMEDICA S.A. se impune pe piața românească de medicamente

Societatea **VALMEDICA S.A.** este o prezență din ce în ce mai activă pe piața românească de medicamente. Cum reușește să se impună, ne va „dezvălui” dl Nicolae Murgu, director general al firmei:

„Această firmă se ocupă cu importul și distribuția medicamentelor pe piața românească, atât de secătuită, în prezent. Celebrele laboratoare: **CHAUVIN**, **JOUEINAL** și **TEVA** și societățile comerciale **VALMON** și **ROMANOEXPORT** (singura din România) și-au reunit „puterile” și s-au lansat în acest tip de afaceri. Creatorii acestei societăți au în vedere ca, într-un timp foarte scurt, să-și lărgescă domeniul de activitate cu producerea de medicamente. Eu, optimist din fire, prevăd ca acest „eveniment” să se petreacă în prima parte a anului viitor. Deși funcționăm de numai câteva luni, multe alte firme, cum ar fi **Rhône-Poulenc**, și chiar fabrici românești producătoare, ne-au solicitat pentru distribuția propriilor produse”.

— Dle director, în prezent, se face simțită presiunea concurenței?

— Da, însă nu foarte puternic, deocamdată. Întrevăd o oarecare intensificare în următorii ani. Părerea mea este că nu ne vom întâlni pe exact aceleași segmente de piață și, oricum, fără falsă modestie, produsele pe care le distribuim sunt de o calitate excelentă. De exemplu, produsele oftalmice **CHAUVIN** sunt celebre în întreaga Europă, iar firmele **TEVA** și **JOUEINAL** sunt prezente în țară cu o gamă de câteva sute de produse valabile pentru o largă gamă de afecțiuni. Deci, consider că este loc pentru toți, inclusiv la firma noastră, pentru specialiștii interesați.

— Ce gamă de afecțiuni acoperă medicamentele pe care le distribuiți? În prezent, ele pot fi găsite în farmacii?

— Extrem de largă. Înșurirea afecțiunilor ar lua prea mult timp, dar menționez, mai degrabă, tipurile de produse farmaceutice pe grupe farmacologice: antibiotice, chimioterapice, antimicrobiene, antitumorale, vitamine, analgezice, antipiretice, tranchilizante, hipnotice, anticonvulsivante, antiinflamatorii, diuretice,

laxative, antiacide, oftalmice, vasoconstrictoare periferice. Marea majoritate se află în farmacii, în orice caz, după 1 decembrie, sperăm să se găsească toate. Ne dorim ca, în viitor, micile obstacole ridicate de formalitățile de analiză a medicamentelor și de stabilirea prețurilor de vânzare și desfacere să fie înlăturate.

— În final, pentru a da... credibilitate discuției noastre, vă rugăm să vă prezentați.

— Ca formație, după diplomă, sunt inginer chimist, secția medicamente. Inițial, am lucrat într-o fabrică de profil unde am urcat toate treptele ierarhice, apoi în Direcția Generală a Industriei de Medicamente și, mulți, mulți ani, am fost director general la Chimimport; am lucrat, apoi, în comerțul exterior și în diplomatie. Am două doctorate: în 1967, am elaborat o lucrare privind o contribuție la sulfamida antiinfecțioasă urinară — **Negram** — și, în 1977, mi-am luat doctoratul în economie cu teza: **Planificarea în țările dezvoltate**. Îndrăgesc foarte mult și scrisul, sunt autor a numeroase cărți. Ultima la care lucrez acum se intitulează: **Un diplomat în tranziție**.

BRINDUȘA NICOLAE

Colocvii în diaspora

M-am molipsit de la Miriam Răducanu

• Gigi Căciuleanu în dialog cu George Arion (3)

U elev care își va purta totdeauna profesoara spre înalțuri

După ce a citit primele două numere din FLACĂRA care au găzduit convorbirile cu Gigi Căciuleanu, doamna Miriam Răducanu a ținut să ne împărtășească din gândurile sale despre fostul și minunatul ei elev.

Gheorghe Căciuleanu este un artist de mare excepție. Dansator cu o personalitate inconfundabilă, cult, însoțit cu o disponibilitate mare pentru Artă în general, dotat cu umor fin și lirism tragic, el străbate lumea dansului de astăzi ca un unicat, fără să facă vreo concesie model, fidel sie însuși.

Nu e simplu, nici ușor.

Întâlnirea mea cu el, la început ca profesoară a sa, apoi ca parteneră și colegă se caracterizează prin căutări, neobosite căutări, sub semnul bucuriei de a crea, de a găsi, de a încerca să-i dăm dansului sensuri esențiale, capabile să pătrundă în cele mai tainice adâncuri ale ființei noastre.

Astăzi, în lumea întreagă cunoscut și chemat, ca interpret și coregraf, de diverse companii mondiale de dans, Căciuleanu răspândește, prin stilul său, acel sămbure creator început cândva în București.

— Și totuși, ce ați făcut de când nu ne-am mai văzut?

— El bine, am continuat și, în același timp, am încercat să mă rup cât am putut de ceilalți. Eu am doi interlocutori. Unul este dansator, pe care trebuie să-l oblig să-l fac să mă înțeleagă. Întâi și întâi să mă înțeleagă. Să înțeleagă de ce am nevoie să pun capul în jos, când el de fapt n-are nici un chef să stea așa. Și, totodată, am un alt interlocutor — publicul. Deci, în același timp vorbesc dansatorului, apoi vorbesc publicului prin intermediul dansatorului. De la Miriam am învățat să fiu dansator. Ceea ce este foarte greu. Mașini care să ridice picioarele sunt multe, dansatori care gândesc sunt însă foarte puțini. Dintr-un gest foarte foarte mic se poate produce o adevărată revoluție. Și asta este adevărata avangardă, adevăratul progres.

— Cu banii cum stați?

— Artă nu are un preț, dar costă. E adevărat, am auzit că în România foarte multe trupe au devenit ceea ce se numește private. Nu știu dacă este formula cea mai interesantă. Idealul ar fi ca ele să nu fie particulare, dar să li se dea o mare libertate de creație și să n-aibă probleme materiale.

— Cum se poate face asta?

— Subvenția este necesară nu pentru artiști ci pentru public. Artistul poate să-și câștige viața fără subvenție, dar dacă vrei ca publicul

să plătească 50—70 de franci pe un bilet în loc de 400 trebuie să subvenționezi. Dacă vrei să faci spectacole la care numai oamenii cu bani să asiste, e foarte ușor. Greu e să ții cu publicul.

— Unora subvenționarea li se pare o cerșetorie.

— Să știți că nu este, și se practică peste tot. Noi, în Franța, suntem subvenționați de 20 de ani, de primăriile orașelor, de Ministerul Culturii. În plus de această subvenție, compania noastră aduce o rețetă proprie care este la ora actuală de 2 milioane de franci pe an pentru o subvenție de trei milioane, ceea ce face un buget global de cinci milioane pe an, foarte bun pentru o companie permanentă cu 19 persoane dintre care 13 sunt artistice — 3 tehnice și 3 administrative. Aș vrea să transmit un mesaj colegilor și regizorilor, coregrafilor și altor artiști din țară, să nu-și închipuie cumva că din momentul în care nu mai sunt subvenționați au câștigat o libertate. Da, e bine să se bată pentru libertate. Să se bată însă, pentru libertatea de exprimare artistică în cadrul unor structuri subvenționate, pentru ca marele public, publicul de peste tot și mai ales publicul român, aflat într-o greu încercată economie acum, să-și poată permite accesul la această cultură, la această artă. Altfel, se vor pune niște prețuri enorme care vor penaliza tot publicul popular din țară.

Intreabă-mă

să te-ntreb!

Sfârșitul lu' Lumea

— Suntem la sfârșit de secol și de mileniu. Apar tot mai des prezumții despre... sfârșitul Lumii. Care e opinia dumneavoastră?

— Aparatura mea de bord (computere, becuri, lumânări de pian) dă ca sigură știrea că veacul 20 și-a trăit traiul și că mileniul (doar) al doilea e pe ducă.

Mai gravă e chestia cu sfârșitul lu' Lumea: când se va produce ea? Omul de știință care sunt nu are... știință de cum și ce. Și de ce? Drept care îmi infing mâinile în primul ziar din care decupez oribilissima știre: „Sfârșitul lumii se va produce peste 20—30 de miliarde de ani!”. Zicerea (pre-zicerea) îi aparține astronomului Dr. Mike Hawkins de la Observatorul Regal din Edinburgh (Marea Britanie), care ar fi descoperit, în cosmos, „mini găuri negre” în stare de a obstacula expansiunea Universului. Grație știutului fenomen al fenomenelor de contracție și de implozie, lumea, asta a noastră, ar fi pe dric: între 20—30 miliarde de ani ea urmând să se exoflasească din hărți...

Relu vesti. Găurile negre nu le sunt benefice pământurilor.

Nu e de-ajuns premoniția lui Hawkins că uite, din comuna Gâlbezeni, satul Uțușoia ne vine o și mai înfricoșată veste: în vreme ce tăia o rață căreia el îi zicea curcan, cetățeanul Ilie Pălărie a avut o revelație abisală. Cineva (nume cenzurat de S.R.I.) i-a prorocit că lumea se va isprăvi la 28 noiembrie 1993 fix, drept care tot popoul e chemat să-și recunoască păcatele și să ia poziție de drepti în fața justiției divine. Domnul Ilie Pălărie îi cheamă pe toți cei ce vor să obțină clemența divină să-i trimită sume în lei și dulăi la adresa... cu numărul de cont... etc.

Vasilica Borcan din Vasilești-Borcani vorbește în fiecare seară cu Sfântul Ilie!

Precepeața Ionescu e chemată la telefon de Fecioara Maria!

Soldatul în termen Ion Searbădu convorbește pe interurban cu Duhul Sfânt, care îi zice precum că dacă Martina Navratilova nu-l va iubi, toate focurile Gheenei se vor învifora asupra-i.

Vești. Sinistre. Nu neapărat de stânga.

Ce dracu'. Doamne apără, să mai facem! Mai putem crede în acele mâine care e un ieri pricăjit?

Mai putem tăia porc?

Putem să mai credem în Teiubescu și în Tudorvlădimirescul ce ne-a legănat adolescența târzie (până de după al doilea desvort)?

Am încurajat-o.

În meciul Început de lume — Sfârșitul de lume scorul e egal (8—26!).

Dar suntem doar în pauza dintre reprize.

Ce va fi mâine?

Ieri:

Sfârșitul lumii?

A fost.

Începutul?

Cine are habar?

GHEORGHE TOMOZEI ■

Piața de artă, arta de piață

Viscolul și pasiunea

Intrați în sala Dalles! Această librărie, să-i spunem astfel, a câștigat spații, dar și prestigiu. Cărțile sunt variate, dar fundamentale.

Se pot cumpăra mici și mari enciclopedii, la zi, apărute în faimoase edituri internaționale (Hachette, Larousse). Se pot răsfosi albume de artă tipărite în condiții grafice de excepție. În sectorul de carte rară, întâlnești cam tot ce-ți pofteste inima și mintea. Pentru amatorul de rafinamente vizuale, există gravuri, câteva semnate, chiar de M. Chirnoagă, postere, hărți vechi, afișe. Prețurile sunt la îndemână. Acestei adevărate galerii a cărții îi lipsește doar un nume. Altfel, mă tem de efemer. Și ar fi o mare pierdere!

Nici viscolul, nici marile zăpezi, n-au împiedicat licitația de la ALIS din 21 noiembrie. Sala, de la Casa Armată a fost, iarăși, plină. Puțini spectatori, mulți pasionați, dar și mai mulți speriați de cursul prăpăstios al leului. Bătălii cu milioane s-au purtat peste tot — de la diverse, precum o lunetă englezească din secolul XIX, până la mobilă de artă. Victorioși au glecat acasă, mulțumiți de achiziții.

S-au câștigat, la mare luptă, un tuș colorat de N. Tonitza și o sensibilă acuarelă, peisaj din Balci, semnat de N. Acontz. La fel de satisfăcut poate fi și noul proprietar al unui nud în bronz semnat de H.M. Teutsch. Și pentru că veni vorba: șansele amatorilor particulari la mâna „Domnișoarei” domnului Brâncuși cresc. Pentru că la minister, unii zic așa, alții altfel. Și la urmă, se va hotări ce nu e bine! Să sperăm la inițiativa particulară. Și ea salvează România.

La Galeria Dominus și anul acesta s-au acordat premii tinerilor pictori și graficieni valoroși. Nobilă acțiune a unei întreprinderi particulare, de mare folos în arta contemporană românească, care are nevoie și de bani. Acest sprijin ar putea veni și de la Galeriele Edmond, azi Tiffany — chiar fără, încă, o lege a sponsorizării.

Toți o știm — obrazul subțire, cu cheltăială se ține.

DON LOTREC ■

Fără aluzii la poezii de curte ai lui Ceaușescu

Poet fiind, prin curți cutreieram

• A TRĂDA - film despre oportunism

Imaginile ne-au rămas pe retină. Imaginile soților Ceaușescu în haine de iarnă, din spatele unor mășuri de piteci, în urma citirii condamnării, sunt scoși mai târziu în peisajul friguros al unei curți interioare. Imaginile fumului care se împășteie și ale trupurilor neînsuflețite zăcând acolo; un dictator terifiant, alături de soția atât de ahtiată după putere. În România acestui potentat se petrece acțiunea filmului Trahir (A trăda). Un film în limba franceză, realizat de tânărul român Radu Mihăileanu, având ca protagonist în amplu rol principal pe „o landezul de origine belgiană” Johan Leysen (cel puțin așa i se face reclamă). Rolul unui poet, care, printre primii, urcă pe baricade împotriva cărmuitorului totalitar.

Împreună cu alți colegi, acesta tipărește un ziar în care se dezvăluie trădările comise

de atâtea compatrioți ce colaborau cu poliția secretă de stat, Securitatea. După care poetul este el însuși arestat și, timp de câțiva ani, este ținut în condiții bestiale într-o celulă de închisoare rece și umedă. Singura manieră de a scăpa de-aici este ca la rândul lui să colaboreze la investigațiile întreprinse de Securitate. Poetul încearcă să-și păstreze demnitatea, dictând în prealabil propriile condiții: „Colaborez numai dacă mi se publică versurile... fără a modifica nici măcar o literă”. Șeful poliției secrete acceptă condițiile. Poetul își reface viața, dar, în ciuda faptului că totul îi merge bine, în ciuda satisfacției că și-a asigurat și eliberat capacitatea intelectuală, în spatele acestora se ascunde trădarea. Odată, adevărul va ieși la suprafață. Și atunci? Cum vor reacționa cei din jur când vor realiza că... însuși El a

colaborat cu acel regim?

Trahir (A trăda) este o portretizare splendidă și impresionantă a oportunismului. Pune întrebări agonizante de conștiință și etalează remușcarea sub toate formele ei. De-a lungul întregului film, nici o secvență nu se afundă în poezie sau în satiră politică. Naratiunea este expusă fără ca Radu să-și exprime vreun punct de vedere, sau să pronunțe vreo sentință. El numai înfățișează... nimic mai mult.

Cu un Johan Leysen în tr-unul dintre cele mai reușite roluri ale sale (pentru care a fost deja premiat la Montreal și Viareggio), debutantul român își poate permite liniștit să-și intituleze filmul o operă de maestru. Cum laude!

Prin fax de la corespondentul nostru în Olanda
C. PANAIT ■

TINA TURNER — 55 de ani!!!

What's Age Got To Do With Tina?

• „Tigroaica” rockului a avut o viață infernală, dar nu s-a lăsat „demolată”!

Tina Turner a împlinit 55 de ani pe 26 noiembrie. Săge-tătoare deci și mai ales Queen of Rock. Longevivă, fără a da impresia că face eforturi considerabile pentru acest lucru, clocotitoare și tandră, ca și cum viața ar fi pentru ea un veșnic început. De neimaginat muzica fără ea și mai mult ea sigur ea nu se imaginează în afara muzicii, pentru că e „addicted to” și va fi până la ultima suflare. Prin filmul lui Brian Gibson *What's Love Got To Do With It*, Tina a devenit o legendă vie sau mai degrabă i s-a consolidat acest statut. Inspirat din cartea proprie *I, Tina*, filmul a făcut cunoscută viața frământată a acestui extraordinar star, nemeritat de frustrată de ferici-re.

Fugea la vecini, îngrozită de scandalurile părinților

Născută în 1938 în Brownsville (Tennessee), Anna Mae Bullock (numele său adevărat) a fost crescută dur. Mama sa, Zella, era neagră, dar avea în egală măsură strămoși indieni. În plus, mânuia arma ca un cowboy. Când Zella și soțul ei Richard, administrator al unei ferme, se certau prea violent, micuța Anna își găsea refugiu împreună cu sora sa la vecini. „Din momentul nașterii mele n-am cunoscut afecțiunea nici din partea mamei mele, nici din partea tatălui meu...” spune ea. Gospel-ul a reușit însă în scurt timp să lumineze viața acestei fete ce a cunoscut tristețea prea devreme.

Duminica dimineața participa la slujbele bisericii baptiste, dar sâmbăta seara, după cinemă, se strecura într-un mic club, unde se produceau grupuri de rhythm'n'blues.

La 16 ani s-a petrecut întâl-nirea care i-a schimbat cursul

vieții. Fiind împreună cu o prietenă, îl zărește pe Ike Turner, care cântă cu grupul său în Saint-Louis. Toate femeile din regiune sunt înnebunite după el, mai puțin... Tina, care îl găsește chiar foarte urât! Însă muzica lui o pasionează într-adevăr și din aceea seară asistă la numeroase concerte ale celui ce o va lansa, dar îi va frânge, totodată, aripile. Rebotezată de Ike, Tina putea fi întâlnită în fiecare weekend în orchestra lui, făcând parte din cor. Dar Lorraine, cea cu care trăia Ike, devine torturată de gelozie și începe să o suspecteze cum că ar vrea să i-l sufle. Tina însă se combinase cu unul din muzicieni, cu care de altfel rămâne însărcinată. În ciuda evidențelor, Lorraine e convinsă că adevăratul tată e Ike. Are chiar o tentativă de omor, amenințând-o pe Tina cu arma. Prudentă, aceasta se refugiază la mama ei și rămâne acolo până la nașterea primului ei fiu, Craig, pe 20 august 1958.

Un soț „rupt din... iad”: paranoic, sadic, cocainoman

Se întoarce la cântec și, într-o seară, când e agasată de un muzician „cu chef” și cere protecție, Ike o transformă în amanta lui, intră astfel „în posesiunea” unui om paranoic și violent. Se căsătorește în 1959. Succesul lor ca duo reușește să ascundă bine drama din culise. Ike o bate sistematic. O și înșală fără încetare și chiar își aduce metresele în casa lor din Los Angeles! E atât de cinic, încât se lasă surprins cu una din coriste, Ann Cain, dar Tina trece elegant peste situație. Câteva zile mai târziu, îi găsește însă din nou împreună. Furioasă peste măsură, de data aceasta Tina

apucă un ciocan, cu intenția de a omori intrusa, scăpată cu viață datorită unuia din pantofii cântăreței care alunecă și deviază lovitura.

În 1968, Tina e însărcinată pentru a 3-a oară cu acest soț infernal. Speră, cu această ocazie într-un armistițiu. Zădarnic, însă, căci află că Ann Thomas, o altă coristă, e la rândul ei însărcinată cu Ike. Tina decide atunci să avorteze. Și tiranul o face să plătească scump hotărârea! O instalează pe Ann ca pe o a doua nevas-tă într-o cameră alăturată intimității lor partajate. Tina, marea doamnă a soul-rock-ului, alunecă, încet, încet, în disperare. Grație succesului discurilor lor, banii intră, dar în buzunarele lui Ike exclusiv. O mare parte sunt investiți în cocaină, căci el devine total dependent de acest drog. Și o bate violent, din ce în ce mai des. În mod regulat, Tina e internată în spital, rănită și cu fața zdrobită. Într-o seară, înaintea unui concert, îi fracturează maxilarul, lovind-o cu chitara și, cu un sadism inimaginabil, o obligă să cânte în această stare!!! Nimeni nu bănuia atunci calvarul îndurat de cea care dădea viață cu vocea, pe când viața ei era în continuă amenințare. *Come Together*, *Proud Mary*, *I've Been Lovin' You*, interpretate în maniera atât de sugestivă a Tinei, devin enorme succese. Duo-ul fascinează numeroase rock-star-uri, cu Mick Jagger în frunte, care s-a inspirat din stilul de dans atât de particular al „tigroai-cei” pentru propriile show-uri cu Rolling Stones.

A opărit-o cu cafea fierbinte pe față și a stâlcit-o în bătaie!

Bineînțeles, Tina dorește să scape. Dar de fiecare dată Ike

o descoperă, amenințând-o că îi ia copiii. Anii '70 sunt ani negri pentru ea, în ciuda unei apariții remarcabile în *Acid Queen*, în versiunea filmată a operei rock a celor de la The Who, *Tommy*. Într-o noapte în timpul unei sesiuni de studio, Ike îi aruncă cafea fierbinte pe față. Înnebunită de durere, se chircește ingenunchind, moment în care el se repede la ea și o bate cu brutalitate! Imediat după incident, fuge cu copiii și cere divorțul. După diverse peripeții demne de un roman cernit și numeroase schimbări de domiciliu, Tina se vede nevoită de a renunța la jumătate din bunuri, pentru că el s-o lase în sfârșit în pace!

După câțiva ani de lipsă acută de bani, de discuri nevândute și show-uri deochiate, Tina revine pe scenă în 1984, cu *Private Dancer* (compusă de Mark Knopfler și Dire Straits), care face carieră în toate clasamentele plane-

tei pop! Mulțumită vechilor prieteni (Mick Jagger, Bryan Adams, sau Eric Clapton), Tina își regăsește, în fine, statutul de rock-star și scoate hit după hit. Joacă alături de Mel Gibson în *Mad Max* și cântă pentru acest film o piesă care înfioară: *We Don't Need Another Hero*. În '85 se convertește la budism. Ike Turner devine în acest timp total obscur. E arestat și condamnat pentru trafic de drog, fraudă fiscală și tentativă de omor, așa ca o încununare a caracterului său. În timp ce el își consumă durerea într-o închisoare americană, ea, Tina, trăiește în sfârșit zile fericite cu tânărul ei soț, Erfin Bach, director al unei case de discuri germane. Poședă 3 apartamente la Köln, Londra și New York și o casă la Villefranche-sur-Mer. Este una dintre guest-star-urile din *The Last Action Hero*, ultimul film al lui Schwarzy. Fără îndoială, la 55 de ani, *ACID QUEEN* radiază și triumfă! Niciodată nu e prea târziu!

FLASH - CONTACT

■ Guns'N'Roses

The Spaghetti Incident?, titlu original, care nu are însă nici o legătură cu muzica sau bucătăria italiană, decât eventual sugerarea condimentării, căci amestecul de preluări de piese în majoritate din repertoriul punk arde cu siguranță. *New Rose* (The Damned), *Down On The Farm* (The UK

Subs), *Human Being* (The New York Dolls), *Raw Power* (Iggy And The Stooges), *Ain't It Fun* (The Dead Boys), sau *You Can't Put Your Arms Around Memory* (Johnny Thunders), constituie o colecție de piese care, la vremea lor, i-a îndemnat să abordeze un instrument. Interpretările originale ale acestora sunt un argument destul de solid pentru ca albumul

să merite ascultat. Alte surprize ar mai fi un duo vocal *Slash-Axl Rose*, apariția lui *Michael Monroe* de la *Hanoi Rocks*, precum și reluarea unui vechi titlu al celor de la *Skyliners*: *Since I Don't Have You* din 1958.

Primul single al acestui „album spaghetti” este *Ain't It Fun*. Așa să fie!

© Copyright Radio Contact România S.A. & 7 Extra — 1993

Topuri — Radio Contact

— ediția 47 —

• TOP 30

1. SOUL ASYLUM — Runaway Train
2. U2 — Numb
3. MEAT LOAF — I'd Do Anything For Love

• TOP SLOW & BLUES

1. BRYAN ADAMS — Please Forgive Me
2. DIRECTIA 5 — Don't Go
3. ROCH VOISINE — I'll Always Be There

• TOP 5 — TOP MATINAL

1. ARMY OF LOVERS — I Am
2. NICK KERSHAW — The Riddle
3. AEROSMITH — Livin' On The Edge

Omul va pune piciorul pe Marte la 9 mai în anul 2005

• El va rămâne pe planeta roșie 40 de zile și va reveni
pe Pământ la 27 martie 2006

Reproducem un fragment din extrem de interesanta și instructiva carte, „Temponautii galactici”, datorată cunoscutului ozenolog, Florin Gheorghiu. Volumul a văzut lumina tiparului la Editura Moldova și îl recomandăm călduros cititorilor nostri. Redactată într-un stil alert, captivant, lucrarea oferă date de ultimă oră în legătură cu misterul „farfurilor zburătoare” și a contactului cu civilizațiile galactice. Un capitol a fost rezervat proiectelor de cucerire a spațiului extraterestru.

Pentru a se folosi marea apropiere ce va surveni între planetele Pământ și Marte la vremea respectivă, de pe Terra vor fi lansate în anul 2004 — în ziua de 3 iunie —, două nave spațiale având fiecare la bord un echipaj format din 4—6 oameni; în vederea reducerii la maximum a carburantului necesar propulsării pe traiectoria cosmică, navele vor fi parcate inițial pe orbite circumterestre mai joase; în acest mod, la demarajul propriu-zis spre Marte, va fi redusă mult frânarea gravitațională exercitată de masa globului terestru. Apoi, odată relansate pe traseul interplanetar, cele două nave vor călători separat timp de zeci de zile după care, se vor apropia și se vor cupla într-o singură navă mare. Odată ajunsă în apropierea lui Marte, nava teres-

tră se va separa din nou în cele două componente inițiale, fiecare urmând a se parca pe o orbită circum-martiană, de o formă eliptică; aceste manevre au fost concepute tot pentru economisirea de carburanți, urmărindu-se ca pentru frânare să nu se folosească motoarele ci însăși frecarea prelungită cu aerul rarefiat al atmosferei respective. După frânarea necesară, vor fi degajate scuturile termice, iar cele două module se vor cupla din nou, rămânând un timp pe orbita finală. În fine, după terminarea emoționantelor pregătiri necesare, un modul va cobori lin și va amăriza cu primii oameni pământeni veniți să cunoască adevărata față a planetei-surori; împreună cu echipamentele, aparatura și materialele necesare, va fi adus și un vehicul — „rover”-ul martian —, pen-

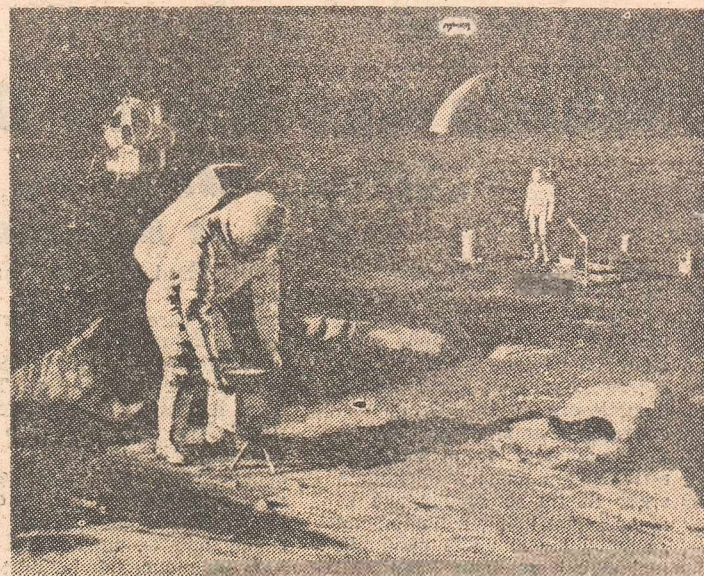
tru efectuarea „plimbărilor științifice”.

Odată ajuns pe „planeta roșie”, echipajul respectiv va rămâne acolo timp de 40 zile, pentru îndeplinirea „pe viu” a variatelor misiuni încredințate; după acest interval, printr-un „modul-ascensor”, exploratorii vor reveni la nava rămasă pe orbită.

Părăsirea planetei vecine a fost prevăzută pentru ziua de 8 iulie 2005 și, dacă totul va decurge în bune condiții, revenirea pe Pământ a „eroilor martieni” va avea loc la data de 27 martie 2006, după mai bine de 22 de luni de la plecarea de-acasă...

În perspectiva acestei realizări extraordinare a civilizației terestre, specialiștii de la Glavcosmos sunt din ce în ce mai optimiști; ei întrevăd pentru o etapă imediat ulterioară, instalarea rapidă pe Marte a unor grupuri de oameni, care să contribuie și să pregătească continuarea expansiunii pământenilor și spre alte zări spațiale.

În secolul viitor, se vor stabili pe „planeta roșie” colonii permanente. Oamenii își vor amenaja orașe subterane

Într-un viitor nu prea îndepărtat, asemenea imagini ne vor parveni și de pe Marte

presurizate, încălzite, protejate contra radiațiilor ultraviolete nocive. Subsolul martian va furniza minerale și apă din belșug. Instalații de electroliză vor produce — prin descompunerea apei —, oxigenul necesar respirației și hidrogenul care va fi utilizat drept carburant pentru vehiculele ce se vor deplasa pe solul planetei. Mari sere vor furniza necesarul vegetal pentru hrana oamenilor...

Prin modul în care au fost concepute și în care vor trebui să fie realizate performanțele tehnice cu adevărat extraordinare, îndeplinirea

acestor proiecte va lărgi în mod considerabil orizontul cunoașterii umane și va contribui la descifrarea unor ample enigme care privesc nu numai istoria omenirii, ci și întregului sistem solar. Dar chiar mai mult decât atât prin aceste misiuni atât de complexe se vor pregăti cu răbdare, modelarea și înfăptuirea cercetării ulterioare celorlalte planete solare, gândul la plecarea în viitor spre alte sisteme stelare...

FLORIN GHEORGHIU

Yeti, omul zăpezilor, reconstituit după un exemplar fosil

Are strungăreață și o privire în ochii albaștri—gri, probabil exprimând teroarea furtunilor. Este vorba de Omul Zăpezilor, în vârstă de 5300 de ani, găsit într-un ghețar din Alpi în 1991, și reconstituit prin grija cercetătorului artist John Gurche. Capul refăcut al acestui om de altădată va fi expus începând de săptămâna aceasta la Muzeul de Istorie Naturală din Denver.

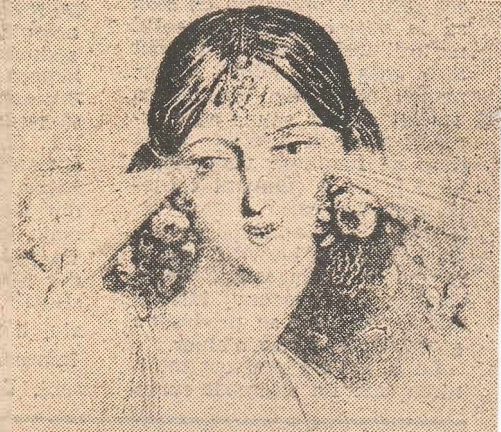
Oamenii de știință au fost extaziați de descoperirea Omului Zăpezilor cu doi ani în urmă, fiindcă trupul era perfect conservat, practic uscat prin îngheț. „Poți citi un schelet ca pe o carte”, a spus Gurche, care a refăcut chipul așa cum a fost el, Omul Zăpezilor avea 1,58 metri, a murit la o vârstă între 25—40 de

ani, organele s-au păstrat în bună stare, precum și rămășițele unei „cizme” în piciorul drept.

Capul reconstruit este făcut din două straturi de eurenat, fiecare pictat separat pentru a produce un aspect cât mai realist. „Nu am dorit un zâmbet sau o încruntare, ci vreau ca oamenii să distingă trăsăturile”, a explicat Gurche. Deși nu se știe cum a murit Omul Zăpezilor, un membru al echipei austriace, care îl studiază, crede că el a fost surprins de o furtună. Gurche a utilizat aproape 700 de scanări și imagini tridimensionale produse de cercetători informaticieni, și a efectuat 750 de ore de muncă în laborator. Datorită părului găsit, Gurche a știut că Omul Zăpezilor are păr castaniu și ușor ondulat. Tenul era roșcovan și purta o barbă scurtă. Dinții din față erau foarte tociți, ceea ce sugerează că nu-i folosea doar la mâncat, ci probabil și la tăbăcirea picilor. Capul reconstituit nu constituie o contribuție științifică la studierea Omului Zăpezilor, ci derivă din aceasta, informează REUTERS.

Cum se poate cucerii un bărbat?

• Întrebați-o pe Emilia.
Ea vă oferă o pudră făcută
din ficat de porumbel
și testicule de iepure

Emilia era simplă telefonistă în satul său de lângă Slatina. Întâmplarea face ca acolo să sosească o unitate militară pentru manevre. Și cum numai de la poștă se puteau da telefoane, comandantul unității venea deseori pentru a vorbi la telefon probleme de serviciu. Emilia l-a plăcut de cum l-a văzut, dar el nu-i dădea nici o atenție. Biata Emilia era din ce în ce mai nefericită și cum citise destule cărți în viața ei, avusese în mână și o carte de magie. La capitolul Dragoste, găsește câteva „rețete” pentru a atrage persoana iubită.

Așadar, în prima vineri din

luna martie, s-a întepat la un deget și a lăsat să-i curgă sânge mai mult într-un vas de pământ nou, smălțuit. Apoi a pus două testicule de iepure, pe care le lăsase să se usuce mai înainte, împreună cu un ficat de porumbel. Toate acestea, uscate bine, le-a pisat, transformându-le într-o pudră fină. Când a venit Emil (acesta era numele comandantului) l-a rugat să bea o cafea, în care a pus foarte puțină pudră preparată. Când Emil a mers să dea un telefon, s-a uitat la Emilia cu interes. Emilia a sesizat schimbarea și din nou l-a servit cu o cafea, în care, din nou a

pus din preparatul special făcut. A treia oară (în cariera că pudra trebuia pusă de trei ori), Emil a rugat-o chiar să-i facă o cafea, pentru că în viața lui nu băuse un cafea cu gust mai delicios. Emilia era cu ochii fixați asupra lui Emil, până când a simțit un fluid cald că-i invadează înima. Mai târziu a aflat că celeași senzații le avusese el, în același moment.

Astăzi Emilia trăiește în rașul Buzău și are doi copii. Bineînțeles că soțul ei nu știut niciodată cum a ajuns o iubescă.

MARIA ANTONESCU

SECRETUL UNIVERSULUI

Un astronom din Edinburgh a descoperit la marginea spațiului cosmic, mijloc de obiecte întunecate, lucru care ar putea contribui la elucidarea unuia dintre cele mai mari mistere ale universului. Dr. Mike Hawkins de la Observatorul Regal din Edinburgh a

descoperit o serie de „mini găuri negre”, care pot explica cele 90 de procente din „masa pierdută” a universului pe care oamenii de știință au încercat zadarnic să o recompună de-a lungul anilor. Cercetările preliminare relevă că obiectele sunt suficient de

dense pentru a opri expansiunea universului. Astăzi se estimează că aproape 20—30 miliarde de ani universul s-a putea contracta și implodire, lucru care ar relua invers Big Bang-ul inițial, informează REUTERS.

Dialog cu morții

Din lumea de dincolo, ne transmit mesaje, mari personalități ale istoriei naționale și universale

• Între aceștia: W. Goethe, regele Ferdinand al României, I.L. Caragiale

În anii '30, la Craiova activau trei cercuri spiritiste: unul condus de cunoscutul medium al vremii — Ioan M. Russu —, al doilea, condus de un anume Fortunescu, și cel de-al treilea, mai „discret“, despre care se știa doar că este condus de o grupă de spiritiști care țineau un regim spartan — nu mâncau carne, nu aveau viață intimă, nu consumau nici un fel de băuturi alcoolice. Prima dintre aceste grupări, cea a lui Ioan Russu, a editat, în acea vreme, și o foarte apreciată și căutată revistă de spiritism intitulată ASTRALIS.

În rubrica pe care o inaugurăm cu acest prilej, republicăm textele scrise sub dictare spirituală. Acestea au rolul de a ne trezi la adevărata viață — cea a spiritului —, de a ne alunga teama de moarte — care nu este decât o nouă naștere într-o viață mult superioară, de a ne ajuta pe calea evoluției noastre spirituale și pe drumul atât de greu și de dureros pe Pământ.

Despre Nemurire.
Dictat de W. Goethe
la 16 ianuarie 1932

Sunt sosit aici, la voi, pentru a vă aduce vești.

Iubiți muritori, nimeni nu scapă de moarte. Dar ce e moartea? Ce e viața? V-ați întrebat vreodată dumnea-

voastră în cursul vieții? Luați seama: Moartea nu este distrugerea. Nu! Ea este viața cea adevărată. Voi știți că, corpul vostru este compus din materie și suflet. Materia — nu vă îndoiți de aceasta —, o vedeți și credeți în ea. Nu este, însă, același lucru cu credința voastră despre suflet. Voi nu vedeți sufletul și nu credeți în el. Nu știți să priviți în voi — și pentru aceasta nu vedeți existența sufletului. Dacă ați lua seama

la un muritor oricare, ați observa că el are multe facultăți superioare. Ce credeți voi: aceste facultăți sunt datorate materiei din om sau sufletului său? Cum vedeți, aceste corpuri ce compun existența voastră sunt diferite. Dar, fiindcă sunt strâns legate între ele, sunt confundate de voi. Ați văzut voi un om viu prin care morții pot să treacă? Ați văzut voi un om mort? Ce poate să facă acesta? Omul viu este condus de sufletul care animează materia corpului său. Cel mort este părăsit de sufletul său. Vă voi da un exemplu: nu se vede vântul dar se simte mișcarea frunzei! Să știți că dacă sufletul nu ar fi existat în corp, acesta nu ar fi pe Pământ — căci corpul fără suflet nu se naște. Când sufletul pleacă, moare corpul. Sufletul nu moare fiindcă esența din care este făcut e nemuritoare. Dumnezeu, care l-a trimis din El pe Pământ, nu e muritor și nici el, fiul Lui, nu poate să moară. Nu fiți triști

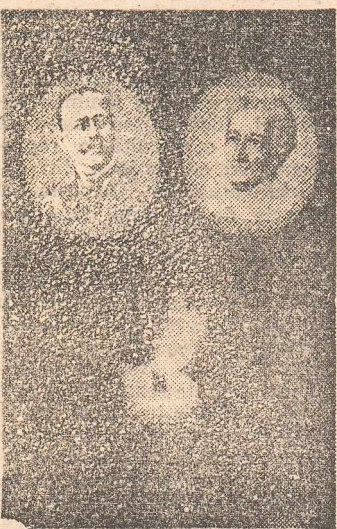
când sufletul vostru vrea să se elibereze urmând calea lui nemuritoare în Infinit — spre Marele Infinit.

Am pătit-o! Dictat
de I.L. Caragiale
la 31 ianuarie 1932

În ziua când am intrat în lumea celor drepti, știți cum mai atât: că nu mi-am văzut paharul. Uitaseam să-l iau în buzunar. Ce credeți că puteam să mai fac când poarta vieții era închisă pentru mine? Singura soluție era să aștept până ce-și aminteau de mine să dea sufletului meu un pahar cu vin. Dar, până să-și amintească cineva, eu nu puteam uita gustul acrișor al lichidului. Atunci ce credeți că am făcut? M-am strecurat încet într-o pivniță și am început să cercetez butoaiele. Știți, însă, ce am constatat? Vinul nu avea nici gust, nici miros, nici nu era alunecos. Atunci am plâns de

necaz. Dar nu era vinul vinovat, ci eu. Nu mai aveam nici gât, nici nas, nici limbă! Știți cum am văzut aceasta? M-am văzut... în lichidul din butoi! Și de atunci, frați iubii, beți voi și pentru mine că eu m-am lăsat de rele...

EMILIAN MIREA

Chiromantie în serial

Mâna dumneavoastră
arată că sunteți
norocos?

Mâna ideală a femeii

Palma este pătrată și rotunjită la bază. Semn al puterii și feminității. Degetele sunt lungi și fine. Degetul mare. El trebuie să fie lung și rotunjit. Este semnul independenței: aceasta nu este femeie-obiect. Vârful degetului rotunjit este semnul feminității, blândetei și fecundității. Liniiile trebuie să fie roșii, distincte, și adânci. Mâna ideală feminină trebuie să aibă și linii mici, răzlețe. **Linia inimii.** Este dreaptă și bine marcată. **Linia vieții.** Este lungă și distinctă, arătând vitalitate. Dacă se termină bifurcată este semnul norocului. **Linia capului.** Este lungă și distinctă, dar mai puțin marcată decât linia inimii. Dacă se termină cu bifurcație, arată stabilitate psihică; separată de linia vieții, semn de independență. **Linia solară.** Distinctă și lungă, este semnul fericirii.

Mâna ideală
a bărbatului

Palma pătrată este semnul puterii și forței psihice. Degetele lungi: energie. Degetul mare. Trebuie să fie lung și pătrat. Degetul mai mare

decât cel normal, indică maturitate. Dacă este mai mic, arată un caracter dependent. Vârful degetelor. Sunt tratate — semnul puterii, logicii și curajului. Liniiile. Trebuie să fie roșii, clare și adânci. Mâna ideală masculină

lină nu trebuie să mai aibă decât câteva linii mici: acestea arată virilitatea. **Linia inimii.** Este dreaptă, nu se pierde, se bifurcă, ceea ce înseamnă orizont larg, noroc. **Linia vieții.** Este de asemenea lungă și distinctă, ceea ce arată o mare vitalitate. Se termină cu bifurcație, arată că norocul îl urmărește. **Linia capului.** Este distinctă și lungă. Gândirea este la cel mai înalt grad de dezvoltare. Ea se termină în bifurcație: stabilitate psihică. Dacă este separată de linia vieții arată independență. **Linia solară.** Este clară, lungă și adâncă: semnul fericirii în timpul vieții. O singură stea pe palmă situată sub degetul mare arată numeroase aptitudini.

Traducere de
MARIA ANTONESCU

Prin servicii de consulting, DOCTORUL C. vă stă la dispoziție:

CINE SUNTEȚI, CUM SUNTEȚI,
CE FACEȚI CU VIAȚA DUMNEAVOASTRĂ?

• La amestecarea întrebărilor și la oricare dintre ele, colaboratorul nostru vă oferă soluții surprinzătoare de exacte!

MUȚUL OCTAVIAN — Siret

În viața anterioară ați fost femeie, născută în Arabia Saudită într-o marți, anul 1250. Aveați tendința de a aduce modificări în viața personală, a schimba, a revoluționa — tendințe de a fi un lider. Erați ocupat cu paza căilor.

Fișa lecției de viață (valabilă și acum): „Simți nevoia de a dezvolta și extinde cunoștințele psihice. Caută un profesor bun și dedică din timp și energie aplicării celor învățate. Amintește-ți, nici un efort nu este în van“. Și acum din șansele care vi se vor oferi: 1993 — O decizie pe plan profesional v-a adus probabil un nou loc de muncă, chiar de domiciliu — îndoieli, incertitudini; 1994 — Căsătorie (divorț după caz) — consum excesiv de energie, risc de boli ale gâtului; 1995 — An deosebit de favorabil: afaceri, comerț, tehnică, artă, finalizare proiecte majore: raporturi multiple, bine susținute; 1996 — Restricții, multă muncă: prin perseverență vă veți realiza scopurile. Casa, familia favorizate; 1997 — Câștiguri substanțiale, succese profesionale, călătorii, echilibru precar psihic; 1998 — Posibil schimbați locul de muncă, domiciliul probabil în legătură cu o căsătorie sau divorț; 1999 — Câștiguri financiare,

legate de progres în activitatea profesională; 2000 — O șansă foarte mare: cunoști o femeie legată de structurile puterii care vă va aduce succes, bani, șansă în profesie.

SASU RODICA — Iași

Datele trimise sunt confuze: care este numele exact actualmente păstrat după a doua căsătorie, sau sunt două nume păstrând și numele de fată? Ambiguitatea vă aparține, ne declinăm răspunderea dacă răspunsul e greșit!

În altă viață ați fost femeie, născută într-o vineri, în Canada Centrală, anul 875, având inclinații către ocupații oculte sau magice. Ocupația: erați o femeie îndemânică, casnică, prețuită la bucătărie, dar și în dulgherie la nevoie. Fișa lecției de viață valabilă și acum: „Există persoane timide, singurate, peste tot. Trebuie să distrugi aceste tendințe în tine însuși și apoi să-ți ajuti pe cei din jur să le minimalizeze“.

Deoarece vă preocupă, cum o să pot duce la bun sfârșit acest destin, pe viitor, vă rugăm a ne trimite precizări cu numele exact pe care-l purtați actualmente, și vă vom răspunde din nou cu prioritate, deoarece vă trebuie „Horo-scopul spiritual“ care vă dă cheia acestei probleme.

BUZILA CRISTIAN — Iași

ȘOMER. Întreabă ce șanse are în viitor.

1993. — Secretul acestui an este următorul: aduce consum de energie inutil, dar vă aduce luciditate, îmbogățire spirituală. Risc de boli ale gâtului, șanse de călătorii. Nu aveți șanse în profesie, deoarece trebuie să treacă această perioadă între 21.03.93 și 21.03.1994 după care va urma: BANI și CERTURI din belșug, va fi o perioadă activă, cu câștiguri financiare consistente: veți încheia tranzacții avantajoase, veți călători, stabiliți contacte. În mod sigur se va pune problema să luați o decizie pe plan profesional într-o perioadă care vă va aduce victoria, între 21.03.1994 — 21.03.1995.

Perioada următoare între 21.03.1995 și 21.03.1996 vă va aduce șansa unor multiple contacte: artistice, tehnice, comerț, afaceri, finali ale proiectelor majore, asocieri, investiții, studii, precum și căsătorie. Perioada următoare între 21.03.1996 și 21.03.1997 este identică: șanse mari, realizări minus șansa căsătoriei. Anul următor iarăși o decizie profesională vă va aduce succesul. Următorii trei ani nu aduc nimic nou. De abia în 2001: bani și mari șanse profesionale. Deci nu descurajați: perseverenți și veți reuși.

Din München, pentru revista FLACĂRA, dl Mihai Rusu, redactorul sportiv al postului de radio „Europa Liberă“

„LEGIUNEA STRĂINĂ“ ÎN ECHIPA NAȚIONALĂ

Odată cu calificarea reprezentativei României la turneul final al Campionatului Mondial din SUA 1994, experții, tehnicienii, antrenorii, precum și întreaga „armată“ de funcționari din fotbalul românesc au constatat că fără grupul tricolorilor din străinătate prima noastră selecționată nu are aproape nici o valoare. Pe această temă existaseră numeroase discuții aprinse, mai ales atunci când „stranierii“ noștri au pierdut anumite întâlniri, ideea fiind aceea că „trebuie construită o reprezentativă cu jucători din Divizia Națională“. Aceasta era parola, de exemplu, după meciul România-Bulgaria, din octombrie 1990, de pe Ghencea. Vă mai amintiți dezastul din cadrul calificărilor pentru Euro '92? În acele momente de decepție, generată mai întâi de evoluția băieților și apoi de rezultat, au apărut „specialiști“ care, cu o agresivitate extraordinară, au cerut demisia antrenorului federal, plus renunțarea la întregul grup al tricolorilor din Occident, pe motiv că fotbalistii „au uitat de unde au plecat“ și că „nu se gândesc decât la etapa de campionat ce va fi premiată în mărci, guldeni, lire sau pesete“, ai noștri fiind acum doi ani imprăștiati, ca și azi, dealtfel, prin Spania, Italia, Germania, Olanda sau Belgia.

Mulți dintre amatorii de fotbal din țară au adoptat acest slogan, fie datorită lipsei de raționament sau, la fel de bine, obișnuți să preia ceea ce se aude prin jur, cu toate că în realitate nu era vorba decât de invidia unei părți din suflarea fotbalistică din România. Cei rămași acasă erau invidioși, atât pe fotbalisti, cât și pe unii antrenori, astfel că erau așteptate și se

doreau, cred, eșecurile cluburilor lor sau ale echipei naționale. Paradoxal, dar aceasta a fost realitatea până mai acum vreo câteva luni, când, ca printr-o minune, lumea fotbalului a devenit chiar omogenă. Greu de explicat „cum“ și „de ce“, dar am asistat la un fenomen tipic românesc, în care „ne-am unit ca la horă“, cu toate că muzica nu suna a dans înainte de meciurile cu Belgia și Țara Galilor, ci a alarmă de gradul întâi. Am tras concluzia, în acele momente, că „noi, românii, suntem ușor de dezbinat la înfrângeri, mai exact ne rupem noi unii de alții, pe când la greu, sau înaintea unor examene naționale, din păcate doar sportive, ne căutăm, ne strângem și suferim unii pentru alții“. Sublim așa ceva, dacă nu ar fi și cealaltă variantă.

„Unirea în cuget și simțire“ chiar și a părții conservatoare din fotbalul românesc a creat, fără discuție, liniștea dinaintea furtunii, atât tricolorii cât și antrenorii având nevoie de noi acumulări, mai ales la „capitolul nervos“. Revărsarea energiilor pe gazonul de pe Arms Park, dozată la Ostende, dar aduse în stare optimă de „stranierii“ din Italia, Olanda, Spania sau Germania, ne-a arătat că ei sunt adevărații artizani ai calificării și că fără Hagi, Dan Petrescu, Belodedici, Selymessy, Gică Popescu, Ionuț Lupescu, Sabău plus Florin Răducioiu — de care unii scriau că a uitat limba română, contextul vi-l mai amintiți — reprezentativa României nu are substanța „occidentală“ de care avem nevoie pentru marile competiții. Dintr-o dată „conservatorii“ au trecut peste „greșelile“ de exprimare ale lui Răducioiu, și l-au divinizat, la fel ca și

pe Gică Hagi, cei „doi italieni“ ai lui Mircea Lucescu marcând și golurile, de fapt un nou și concludent exemplu despre aportul „legiunii străine“ în cadrul FRF, care nu trebuia nici pe departe criticată, ci admirată pentru modul ireproșabil în care reprezintă țara, dacă vrei, în cele mai puternice campionate, sau în cele mai civilizate state ale Europei.

Sunt convins că această „legiune de onoare“ își va mări contingentul pentru World Cup '94, intrucât în Belgia mai activează, pe lângă Dorinel Munteanu și Selymess, valorosul Mircea Rednic la Standard Liège, echipă frunțată în campionat, după cum la Porto așteaptă un telefon și impetuosul atacant Ioan Timofte, la f.l. ca și Dorin Mateuț de la Reggiana. Cu siguranță că ei vor răspunde „prezent“ la apelul lui Puiu Iordănescu, după cum este cert că cei trei posedă o experiență competițională superioară oicăruia fotbalist din țară, motiv pentru care ei trebuie convocați oricum în lotul largit. Și dacă mi-am permis asemenea propuneri — Puiu!, iartă-mă de îndrăzneală, dar vreau să te ajut — nu putem omite din stafful tehnic al reprezentativei pe Mircea Lucescu, care are sub control pe „italieni“.

„Cine vine prea târziu va fi pedepsit de istorie“, a spus acum câțiva ani Gorbaciov, în context politic, gând ce mă duce la cooptarea oficială a lui Mircea Lucescu în FRF, în vederea unei pregătiri excelente pentru World Cup, dar mai ales a unei evoluții ce poate culmina cu prezența noastră în fazele superioare. Și-atunci, „nu vom mai fi pedepsiți de istorie“.

POST-CRONICA UNUI SUCCES AȘTEPTAT

Zicem ce zicem: în titlu (banal poate), intrucât el exprimă un adevăr de netăgăduit: echipa României a fost cea mai bună din grupa a 4-a a preliminariilor europene, ba, dacă ne luăm după golaveraj, cea mai bună din Europa în privința golurilor înscrise — 29, dovedind o concepție de fotbal-spectacol. La goluri primite, Danemarca nu putea fi bătută de nimeni (doar două „boabe“ încasate!). Dar campionii europeni, după cum se știe, nu s-au calificat. Vorba lui Bulă: „Ia ce le-a folosit?“ Iăsând gluma la o parte, iată că încă o dată jocul ofensiv are câștig de cauză.

Să ne bucurăm, așadar, că am ajuns din nou la un turneu final, într-o manieră clară fără dubii, cu primul loc ocupat în grupă, înaintea Belgiei, care va fi totuși cap de serie. Dar nici noi nu stăm rău, situându-ne pe un onorant loc 11, într-un clasament care a ținut seama de rezultatele la ultimele trei turnee finale. Dintr-o singură participare! Astfel încât, la tragera la corți vom figura în urna a doua valorică, alături de Spania, Rusia, Camerun, Irlanda și Mexic, de unde și concluzia: de aceste adversare am scăpat. Deci și de două dintre echip-ile pe care le-am avut în față în Italia '90, Rusia și Cameru-

nul.

Pentru că tot veni vorba, să vedem și celelalte urne de la Las Vegas, unde un show în cel mai pur stil american va „îmbrăca“ operațiunea tragerii la sorți. Deci, capi de serie vor fi S.U.A. (ca țară organizatoare), Germania (deținătoare titlului), Argentina, Italia, Brazilia și Belgia. Urna a treia va cuprinde următoarele nume: Columbia, Olanda, Marocul, Bulgaria, Coreea de Sud și Suedia, iar a patra este alcătuită din formațiile care au absentat la ultimele trei „Cupe Mondiale“, adică Bolivia, Grecia, Norvegia, Nigeria, Elveția, Arabia Saudită. Ce-ati zice de o grupă S.U.A., România, Maroc, Nigeria? Cu ceva baftă, este perfect posibil!

Important este, însă, acum că am reușit să ajungem printre primele 24 de echipe naționale din lume, dintre cele 178 afiliate la F.I.F.A. și 141 participante la preliminarii. Va fi, pe de altă parte, și un veritabil balon de oxigen, fie și numai dacă ne gândim la partea financiară a lucrurilor. Simpla prezență la turneul final american — deși eu cred că vom merge mai departe, poate chiar mai departe decât în Italia, unde am ajuns în „optimi“ — aduce o cotă-parte de aproximativ

5 milioane de dolari, dintre care, pe bună dreptate, 30 la sută vor reveni jucătorilor, ca primă de calificare. Rămân destui bani pentru dezvoltarea fotbalului intern. Și poate acum nu se va mai risipi atât, precum cu patru ani în urmă...

Indiscutabil, meritul principal revine jucătorilor, mari valori, o generație excepțională, cum s-a mai spus, pe bună dreptate. Apoi antrenorilor, și aici suntem, în sfârșit, de acord cu președintele Ion Iliescu, anume că trebuie să felicităm și echipa de tehnicieni care a condus o jumătate din campania calificării. Deci, să ne gândim și la amicul domniei sale. Rezon.

Revenind la meciul de la Cardiff, să amintim numele celor 13 magnifici: Prunea, Dan Petrescu, Belodedici, Prodan, Selymess, Sabău, Gică Popescu, Ionuț Lupescu, Hagi, Răducioiu, Ilie Dumitrescu, Dorinel Munteanu și Mihali, dar să nu uităm și pe ceilalți participanți la bătălia pentru America, în special pe Jăcătuș și Balint, strălucitori în meciurile din acel start fantastic al preliminariilor, care, iată, a avut importanța lui. Și din acest colț de pagină, sincere felicitări și mulțumiri!

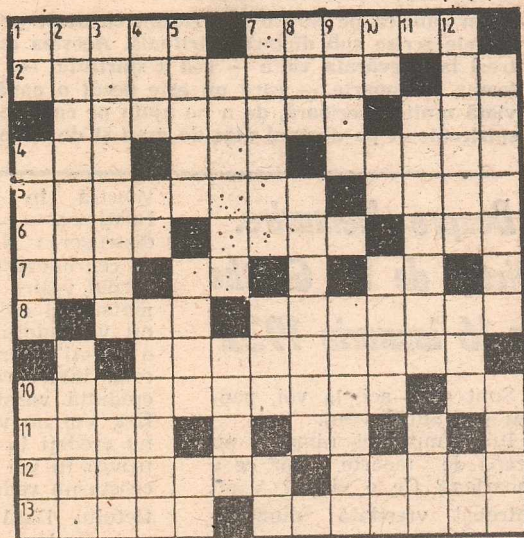
LUCIAN OPREA ■

Pericol

Prescing și m a r c a j strâns! Cu galezi a fost simplu, cu „pupăcioasele“ o mai dificil; trasul de tricou e nimic pe lângă ce sunt ele în stare să-ți facă — ține-te tare, Gică !!!

Tricolorii

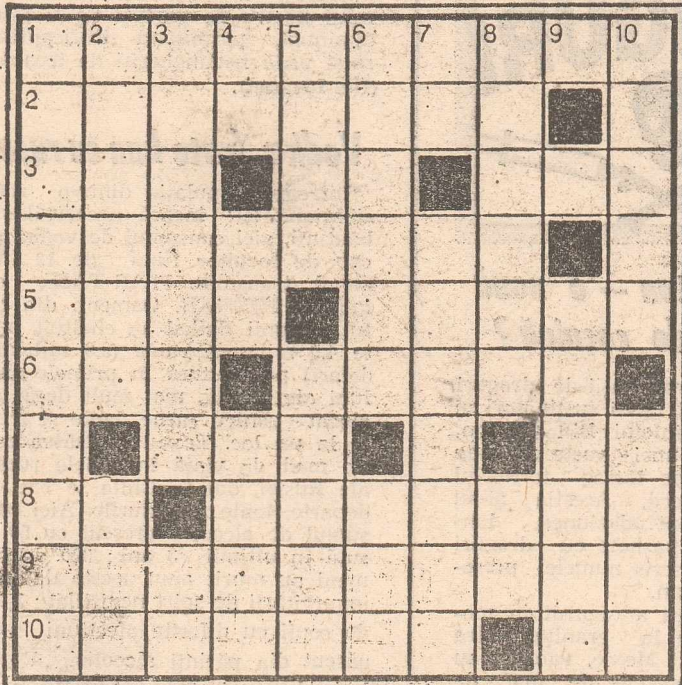
OFIZONTAL: 1) Lacrimi de fericire în ochii tricolorilor și ai milioaneilor de români, după încheierea meciului de la Cardiff — A reușit, fără indoială, cea mai bună prezență a sa în poarta echipei naționale. 2) Cel mai bun fotbalist din campionatul intern, care, dacă ar fi înscris și un gol în urma uluitoarelor sale pătrunderi individuale, putea fi declarat jucătorul meciului — Tibor Selymess. 3) Fundașul nostru genovez, exact și prompt în apărare, care s-a lansat în ofensivă cu virtuozitatea unui atacant de rasă — Epoci. 4) Lichid din sânge — Sigla pentru „Institutul de cercetări pentru tehnica de calcul“ — Minunatul joc al tricolorilor din seara zilei de 17 noiembrie 1993. 5) Loc rezervat României la Mondialele '94, în urma splendidei victorii din Țara Galilor — Capitănelul tricolorilor, unul dintre cei mai scilipitori atacanți ai Europei, cel care a deschis scorul în partida decisivă pentru calificare. 6) „Federația britanică pentru beton armat“ — Orașul „Bătrânei Doamne“, a fotbalului românesc — Modelul selenar. 7) Jumătate din formația Steaua! — Extreme la români! — Afirmarea lui Daniel Prodan! 8) Program internațional de cercetări — Tricolor din lotul pentru Cardiff, remarcabil în meciul tur de la București. 9) Milanezul care a marcat golul victoriei, făcându-l KO pe Southall. 10) Tricolor activând la Valencia, adevărat ministru al apărării, ca la Steaua pe vremuri, când era socotit cel mai bun libero din Europa — Dan Petrescu. 11) Acru — Telegrafice! 12) Câștigătoarea grupei a IV-a europeană, calificată alături de Belgia la Turneul final al C.M. — A da flori minunaților noștri tricolori. 13) „Arms Park“ din Cardiff, unde tricolorii au scris una dintre cele mai frumoase pagini din istoria fotbalului nostru — Baciul, cum îl alintă coechipierii naționali, pe „olandezul“ nostru, același

jucător sobru și stăpân pe sine.

VERTICAL: 1) P-r. piliu Dumitrescu — Mijlocas de mare personalitate, a realizat combinații de rafinată subtilitate și efect, cu ruperi de ritm, dar și intervenții viguroase, punând osul, ardeleneste — Lovită de Dan Petrescu și de Bodin din 11 metri. 2) „Neamtu“ nostru, un fel de Băoni de azi, care a prins la Cardiff, efectiv, o zi de excepție — Ambianța de pe Arms Park, cu steaguri, cântece, petarde și... rachete. 3) Pământ cucerit de tricolori alături de alte 23 de reprezentative naționale — Cap în California. 4) Cui turcit — George Floroiu — La 21 de ani a jucat fără greșală, neutralizându-l practic pe terenul lui pe celebrul Ian Rush. 5) Sântuleț pe suprafața unor obiecte — Capitala Arabiei Saudite, altă țară calificată la Mondiale — Debuta, ză în Națională! 6) A simți intens ceea ce am mai simțit o dată: bucurie după meciul cu Țara Galilor — Compacti. 7) Meseria feroezilor — Naiv — Apărător de frunte! 8) Republica cehilor și slovacilor... pe scurt... în încercătură! — Tăbăcire. 9) Bucură fără margini! — Unite de lucru mecanic. 10) Opoziția lui Dorinel Munteanu! — Suflatul... la chei! — Nume dat anterior... înaintasilor români — Primele fente în ofensivă! 11) Situație în care ne-am găsit, când Saunders a marcat pentru galezi — Că... 12) A... într-un cuvânt! — O... răscol în Mongolia — Rodion Cămătaru. 13) Fundaș cu două inimi și cu sprint de alergător pe 100 de metri care l-a cedat spre final, jocul său, coechipierului de la Bruges, D. Munteanu — Nume de a... lint pentru antrenorul Anghel Iordănescu, sub conducerea căruia naționala nu a cunoscut înfrângerea.

Dictionar: BCCF, LEM, NPY, LIME, RYAD, LUD, UCUR, DAOI, UUD.

GHEORGHE TOIA ■

Clipuri

ORIZONTAL: 1) Stâlpi de galerie. 2) Bazele culturii asiatică (sg.). 3) Dare de seamă în trecut — 2,3 ozeneuri... în poze! — Motor de un cal putere, adaptat pentru sanie. 4) Repetiții pentru adunarea generală. 5) Soi de plantă — File de carte, tipărite în mod intenționat cu greșeli. 6) Făcute cu rost — Legate de marinari. 7) Oglinda de la șifonier — Încărcătura armei 8) Intrarea în agenție! — Fire de grâu. 9) Rezultatul împărțirii. 10) Băgare la apă — Praz sec!

VERTICAL: 1) Chemări la luptă. 2) Aflat la punctul de fierbere — Pastă de dinți cu gust de fructe. 3) Stă în cap — Cupe! 4) Roz pe margini! — Soarele verii! — Rău de gură. 5) Insulă în MAREA GALBENĂ — Rămas pe uscat. 6) Motiv pentru a scoate cureaua (sg.) — A putea aplea la cunoștințe. 7) Ibis! — Trecerea apei peste pod. 8) Film cu multe tăieturi — Acute! 9) Folosit doar la dus. 10) A șasea lună... de vară — Centru de pâine.

MIHAI ZGUBEA

Tăietorul

Încercați să refaceți cele cinci bucăți de lemn inițiale. Vă dorim succes!

Dezlegările careurilor din nr. 46

INCRUCIȘARE PE DIAGONALĂ: BOGAT; POCAL; LACAR; PETIT; SIMIGERII; VALABIL; PARIS; CIL; S; RITUALURI; COIFURĂ; STĂRI; OMITE; ILAIE; ITANI; ROATA; ERI; A.

ARGHEZIANĂ: SOLITAR; LC; OFAI; SANIE; TAS; PISICA; IT; RAN; SAT; APATIE; RA; U; AUR; RUE; SAR; IVAR; A; OMENIE; COR; RORE; SCURT; IREALE; STA.

Diferențe

Între cele două desene, în aparență identice, există 20 de mici diferențe. Vă invităm să le descoperiți.

ANECDOTE DE PRETUTINDENI

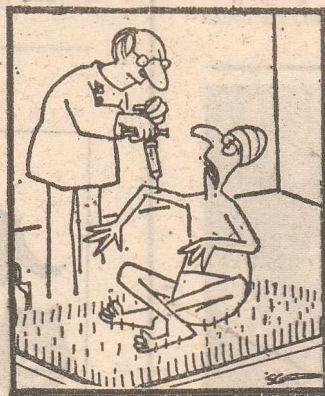
Cadouri

Un englez, un francez și un scoțian sunt invitați la o nuntă. Din nefericire nici unul nu poate participa, așa că au trimis doar cadourile. A doua zi, cei trei se întâlnesc și încep să se laude cu cadourile trimise:

— Eu, zice englezul, am trimis un serviciu de cafea pentru 12 persoane.

— Eu, zice francezul, am trimis un serviciu de masă pentru 24 de persoane.

— Eu, se laudă și scoțianul, am trimis un cleștișor, cu care pot servi zahăr 300 de persoane.

La școală

Învățătoarea îi pune pe copii să dea exemple de viețuitoare care zboară.

— Vrabia, barza, porumbelul, strigă mai mulți copii în cor.

Bulă din fundul clasei strigă și el, cu vocea ascuțită, — Șarpele.

— De unde ai auzit prostia asta? — întreabă învățătoarea.

— De la tata.

— Și ce este tatăl tău?

— Ofițer superior în securitate.

— Ei, este adevărat, completează repede învățătoarea, șarpele zboară și el, dar așa... mai pe jos!

Azi

— Știi care este azi culmea curajului?, întreabă o gospodină pe o alta, venită în vizită.

— !!

— Să inviți pe cineva la masă. Dar culmea obrăzniciei?

— !!

— Să accepți!

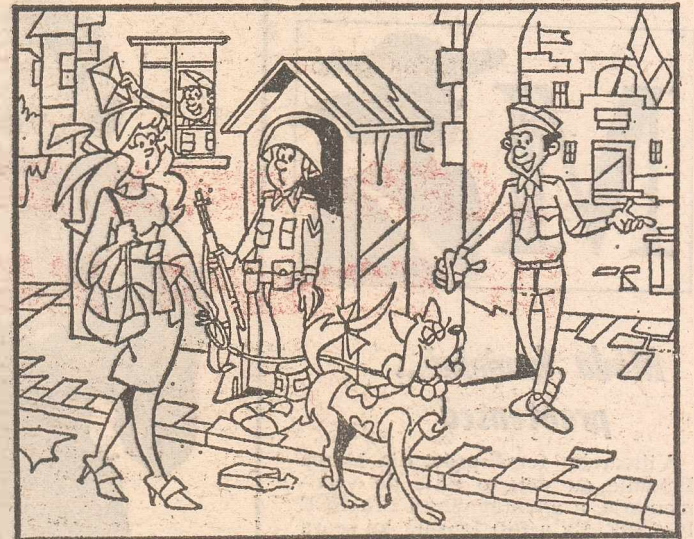
Academician

În timpul unei vizite în străinătate, un reporter se adresează Elenei Ceaușescu:

— Ați elaborat o lucrare de mare importanță despre polimeri. Ce mai aveți în vedere în viitor?

— Nu mă voi opri la polimeri. Voi studia în continuare poliprunii și mulți alți „poli”, din aceeași categorie.

Culese și prelucrate de A. DIANU

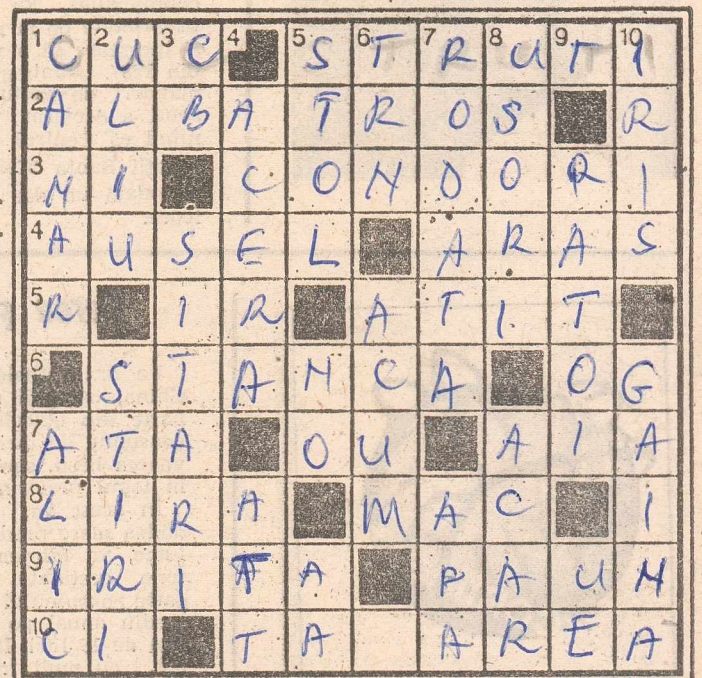

Păsări

ORIZONTAL: 1) Pasărea singurătății — Păsări care-și ascund capul în nisip. 2) Pasăre marină asemănătoare cu percarușii, dar mult mai mare ca acesta. 3) Cozi de lăstuni! — Cel mai mare vultur, cu capul și cu gâtul gol, complet mut, care trăiește în zona muntoasă a Americii de Sud (pl.). 4) Mică pasăre insectivoră cu penele măslinii pe spate, albicioase pe abdomen, cu o pată roșcată pe cap — Localitate în Turcia. 5) Ioana Radu — Localitate în India. 6) Stăncuță — Sunt în vogă! 7) Fir — Produs galinaceu — Aceea (pop.). 8) Pasăre australiană... care poartă numele unui instrument popular — Floarea raței. 9) A enerva — Pasăre cu coada ca un evantai. 10) Cap de ciocănitoare! — Păsăruică.

VERTICAL: 1) Pasăre cântătoare de apartament — Boabe de daț la păsări (sg.). 2) Pasăre răpitoare de zi, spaima porumbeilor — A-duse deseori de porumbelii voiajori. 3) Un cuib din... care au plecat păsările! — Păsări vânată pentru carnea lor gustoasă. 4) Âcviță — Acid adenozin trifosfat (abr.). 5) Un cârd de păsări în zbor — Nina Omescu — Abis! 6) Localitate în Bulgaria — În acest moment. 7) Scoasă din rodaj — Mediu propice păsărilor de baltă. 8) Ca un fulg... (pl.) — Macariu. 9) Masculul raței — Ulpu E-nescu. 10) Barza din țările calde — Pasăre de curte. Dicționar: ARAS, ATIT, TRN.

GHEORGHE TOIA

Moda feminină... preotească

Viitoare femeii-preot din Marea Britanie au deja o linie de vestimentație, a anunțat vineri FRANCE PRESSE. Ea a fost lansată joi seara de cel mai mare fabricant de vestimente religioase, Wippell, și cuprinde 24 modele. Un catalog cu fotografii ale unor manechine ce pozează într-o biserică va fi trimis celor 1.200 de diaconese ale Bisericii Anglicane, dintre care unele vor fi curând hiertonisite preoți. Directorul firmei Wippell a mărturisit că era mai obișnuit cu bărbații, a căror unică fantezie era alegerea între negru și gri. „Presupunem că viitoare femeii-preot vor

dori culoare, modă. Suntem gata să le-o oferim”, a precizat el. Deja au fost create fuste pantaloni, care să le permită preoteselor să-și parcurgă parohiile pe bicicletă, cu toată decența.

Prin gaura cheii

Vestitul foto-model parizian Claudia Schiffer, în vârstă de 21 de ani, a dat în judecată pe Jimmy Benton, fotograf din New York, pentru că a imortalizat-o pe peliculă în... pielea goală. Imaginile au fost luate prin gaura cheii, de la ușa cabinei Claudiei. Pentru a-și spăla „rușinea”, în cazul când pozele se vor publica, Schiffer a cerut o despăgubire de 54 milioane franci francezi. (A.D.)

Un dar regesc

Artista americană Barbra Streisand a donat recent superba sa proprietate din Malibu, California, Comisiei pentru protecția munților Santa Monica, a anunțat directorul acestei instituții, Joseph Edmiston, citat de FRANCE PRESSE. El a precizat de curând la Los Angeles că proprietatea de peste 9 hectare situată în canionul Ramirez cuprinde cinci case și a fost estimată de experții imobiliari la circa 15 milioane dolari. Începând de la 1 decembrie, această proprietate va deveni sediul unui nou complex de cercetare asupra mediului, denumit Centrul Streisand de Studii pentru conservare. Apreciata actriță și cântăreață, vedeta americană cel mai bine plătită, nu a pus nici o condiție pentru utilizarea viitoare a complexului. Ea deținea această proprietate de la mijlocul anilor '60 și încercase să o vândă fără succes din 1987. „Suntem flatați și foarte mândri” de gestul doamnei Streisand, a declarat Edmiston, subliniind că Centrul care se ocupă de munții Santa Monica nu a primit niciodată un dar de asemenea valoare.

Bill Clinton — o nouă marcă de cocaină?

La El Paso, traficanții de droguri se pare că sunt fideli susținători ai politicii președintelui Bill Clinton, de realizare a unei vaste zone de liber schimb, pe întreg teritoriul Americii de Nord. Aceștia și-au manifestat recent adeziunea, lansând pe piață pachete cu droguri pe care era înscris numele președintelui american.

Toată tevatura a pornit în momentul în care la granița dintre Statele Unite și Mexic, vameșii au descoperit o cantitate de 100 de kilograme de cocaină, ambalată în saculețe și plicuri, pe care era repetată inscripția „Bill Clinton”.

O maimuță terorizează Guyana

Guyanezi nervoși au reușit în cele din urmă să-l captureze pe Jacko, o maimuță care și-a petrecut ultimele două săptămâni pătrunzând prin case, boindu-se cu cos-

„În mod sigur, afirmă polițiștii, inscripția a fost pusă în semn de bucurie pentru faptul că, în curând, rolul nostru de vameși va fi mult diminuat, permițând traficantilor să-și vadă nestingherii de treabă”. (Ilie Iovănel).

Vodka, frate bun cu rusul

Întreaga populație dintr-o zonă siberiană își înecă necazurile în băutură, aici consumul de vodka pe cap de locuitor fiind de 12 litri anual, transmite ITAR-TASS, citată de REUTER. Oamenii din estul regiunii Baikal au cheltuit peste 4,5 miliarde ruble (3,8 milioane dolari) pe băutură în primele șase luni ale anului, mai mult decât au alocat pentru carne, lapte și fructe la un loc. Trasul la masea este un mod de viață în zonele rurale ale Rusiei, dar în Chișinău se bat, de departe, toate recordurile. Aici consumul de alcool a crescut cu 50 la sută în ultimii 3 ani; 300 de oameni au murit anul acesta datorită ingurgitării de spirt nedistilat; 3.000 de copii cu diferite afecțiuni s-au născut din părinți alcoolici. „Populația demonstrează o tendință persistentă către consumul masiv de alcool”, este părerea specialiștilor.

metice, murdărind bucătăriile și chiar probând prezervativele pe propria piele. Înconjurată și capturată în sfârșit într-un cimitir, maimuța a intrat în cel puțin 20 de case dintr-unul din cele mai sărace cartiere ale orașului Georgetown, Guyana. Jacko a dormit prin paturi pe care le-a găsit libere și a batjocorit oamenii cu dansuri și gesturi vulgare. Un locuitor a declarat agenției REUTER că Jacko a răsturnat ulci de gătit pe podea, apoi praf de ceapă și usturoi până când a făcut un amestec grețos. În plus și-a băgat degetele în brânză și a amestecat făina cu zahărul. Nu se știe cine a înculcat maimuței asemenea obiceiuri golănești și nici în ce scop.

O vacă rezistentă

Oficialitățile din Irvine, o suburbie a Los Angeles-ului, încearcă să-și dea seama dacă ofițerii de poliție au avut o reacție exagerată când au tras 43 de gloanțe într-o vacă rălăcită. Vaca mergea pe autostrada San Diego, iar când poliția a încercat s-o îndrepte spre o ieșire, a intrat în panică și a luat-o la goană. Un purtător de cuvânt al poliției a explicat că ofițerii au deschis focul pentru că vaca era un pericol pentru automobilisti, dar nu a reușit să spună de ce au trebuit să tragă în ea de 43 de ori, timp de 20 de minute, până să o omoare. Singura explicație a fost că ținta se deplasa cu o viteză de circa 25 kilometri pe oră, notează REUTER.

Berea și chinezii

La ora actuală, se pare că, în China, oamenii și-au schimbat o parte din obiceiuri, renunțând la consumul de țării și vinuri, în favoarea berii, care ocupă primul loc în topul preferințelor acestora.

În acest an, China, cel de-al doilea mare producător de bere din lume, va fabrica 12 milioane de tone destinate, în cea mai mare parte consumului intern. Consumul mediu anual pe cap de locuitor a fost de 15 litri, la finele anului trecut, cu mult inferior însă cifrei înregistrate în Germania, unde consumul este de... 140 de litri pe an.

Potrivit anchetelor, consumatorul cel mai fidel al acestei băuturi este orașeanul, cu vârsta cuprinsă între 20 și 40 de ani. (Marin Părvu).

Picasso proaspăt vopsit

Opt falsuri proaspete ale lucrărilor cubiste furate acum o săptămână la Stockholm au apărut duminică dimineață pe treptele Muzeului de Artă Modernă, informează REUTER. Originalele, șapte picturi și o sculptură de Picasso și Georges Braque, au fost furate duminică trecută prin acoperiș, într-o acțiune

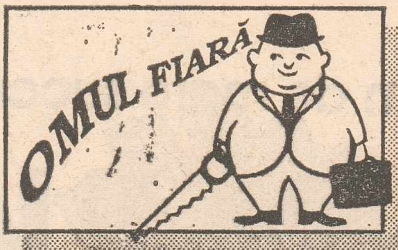
ce copia un film american din anii '60. Poliția a bănuit mai întâi că este vorba de lucrările originale, pe care hoții stresati le-ar fi adus înapoi. Experții au observat însă cu ușurință că este vorba de niște copii. „Când am intrat în încăpere, mirosea a vopsea proaspătă”, a declarat unul din responsabilii muzeului. Din picturi lipseau unele detalii, vizibile cu ochiul liber. Se consideră că actul a fost o glumă proastă, poate opera studenților de la Școala de artă din Stockholm. Orice informație ce va duce la găsirea originalelor va fi recompensată cu 36.000 \$.

**Deși a murit
de multă vreme,**

**Stalin mai răspândește
moarte în jurul său**

Un portret gravat în iridium al cunoscutului „călăuzitor al popoarelor sovietice” a fost retras dintr-un muzeu moscovit, după ce s-a descoperit că materialul din care era compusă placa gravată era extrem de radioactiv. Portretul, realizat în 1944 și dăruit de conducerea unei republici din Asia Centrală, degajă radiații în valoare de 200.000 de microröntgeni pe oră, ceea ce reprezintă, nici mai mult, nici mai puțin, decât de 10.000 de ori mai mult decât limita maximă.

Piesa a fost introdusă într-un sarcofag de ciment, care a fost îngropat într-o zonă îndepărtată de Moscova.

Merită de știut că numărul de vizitatori ai Muzeului Revoluției, din 1944 și până astăzi, depășește cifra de 19 milioane de persoane.

**Trei bătrâni s-au apucat
de jefuit bănci**

La Sydney, în Australia, trei bătrâni pensionari, prieteni buni, au gândit să-și rotunjească veniturile, în afara pensiilor, apucându-se de jafuri. Cei trei, în vârstă

de 86, 79 și, respectiv, 71 de ani, au dat năvală în sediul unei filiale bancare de periferie, înarmați cu revolvere, și au silit casierita să le dea încasările din acea zi.

Spre ghinionul lor, în timp ce ei se chinuiau să li țină la depărtare pe oameni, un tânăr a intrat în încăpere și i-a văzut cu ce se ocupau, prezența sa nefiind remarcată. Acesta s-a întors însoțit de câțiva haidamați, care au sărit pe la spate pe cei trei și i-au legat fețele. Acum, în așteptarea procesului, cei trei se gândesc probabil că nu or să mai apuce lumina zilei în afara închisorii.

**Au divorțat după 12 ore
de la căsătorie**

Atâta a durat promisiunea de a fi alături, la bine și la rău, pentru tot restul vieții, după care doi britanici și-au contactat de urgență avocații pentru a intenta acțiune

**Profesorul Barnard se autodefineste
ca un mare campion al vieții sexuale**

Actrița italiană Gina Lollobrigida și cântăreața franceză Françoise Hardy s-au numărat printre cuceririle amoroase ale cunoscutului cardiolog Christian Barnard, care și-a publicat recent, la o editură din Johannesburg, un volum de memorii intime.

„A doua viață” însumând aproape 400 de pagini, este o carte ce grupează amintiri din ultimii 25 de ani din viața profesorului, care și-a sărbătorit recent cea de-a 71-a aniversare. În anul 1967, Barnard a urcat treptele celebrității, realizând în premieră mondială operația de transplant de cord.

Dacă ar fi să credem cele scrise în această carte, Gina Lollobrigida, atunci în vârstă de aproape 40 de ani, nu suferea de absolut nici un fel de inhibiție sexuală. La sfârșitul unei nopți scaldată în șampanie, actrița l-a acompaniat pe profesor la hotel. „Și-a condus JAGUAR-ul complet dezbrăcată sub haina de blană”, scrie Barnard.

Chirurgul evoca și succesele sale erotice pe care le-a avut la Londra, când, în cadrul unei deplasări din 1968, el a făcut amor cu trei femei într-un interval de numai câteva ore. Acestea erau o angajată a ambasadei sud-africane, o infirmieră olandeză, precum și cântăreața franceză Françoise Hardy, care oferea un concert în incinta hotelului unde chirurgul fusese cazat.

Referindu-se la aceasta din urmă, comentariile profesorului sunt prea puțin măgulitoare, el declarându-se „teribil de decepționat”.

La Rio de Janeiro am cunoscut ceea ce înseamnă adevărata pasiune, mărturisește autorul cărții, care recunoaște că în Brazilia a putut face amor cu mai mult de șapte fete diferite pe săptămână.

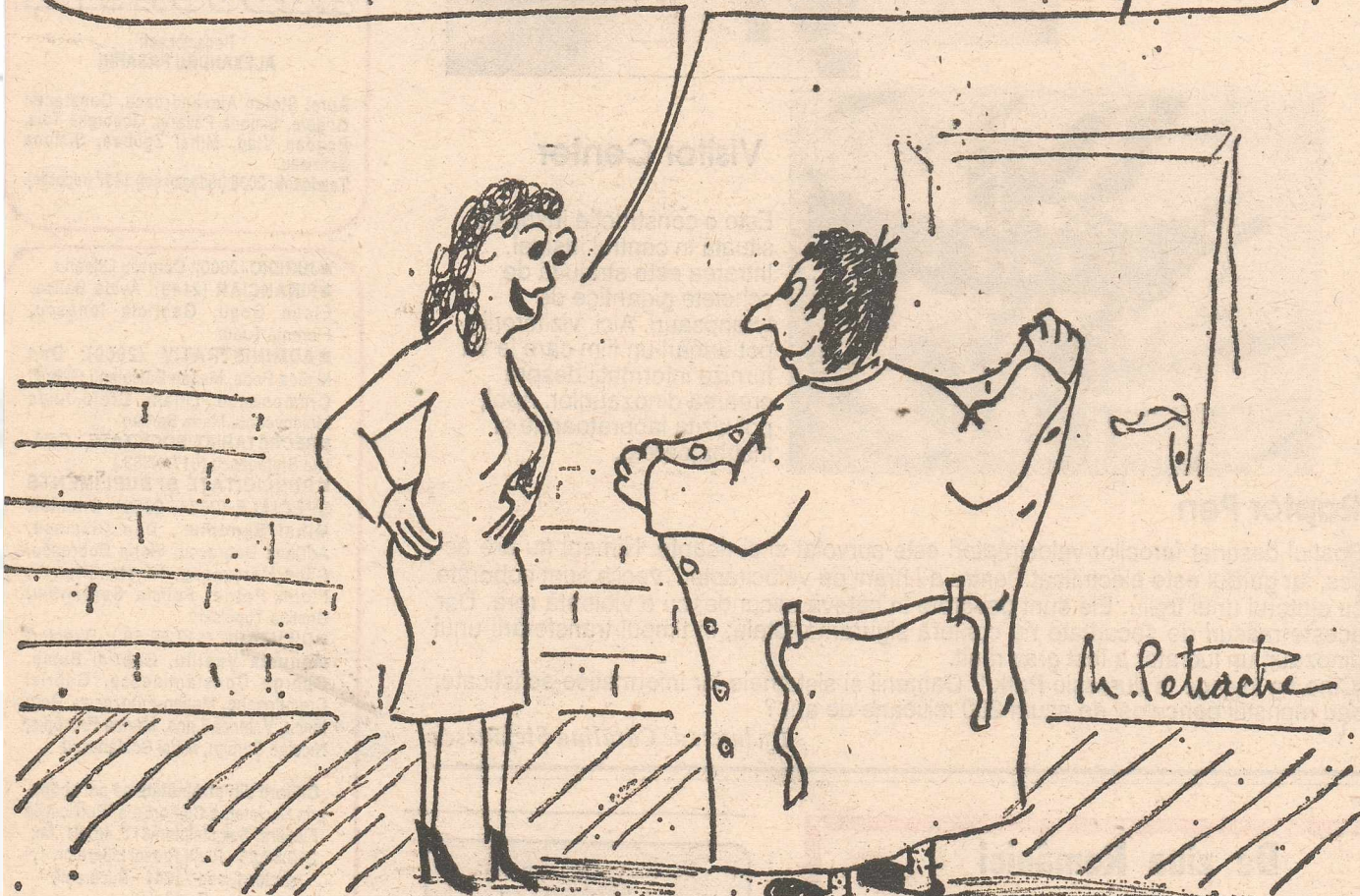
Prima sa soție — în prezent, profesorul este căsătorit pentru a treia oară — beneficiază de un portret foarte întunecat în volumul profesorului. Acesta amintește de faptul că într-o noapte, prima sa soție încercase să îl asasineze prin strangulare.

MARIN PĂRVU ■

de divorț, relatează FRANCE PRESSE. Marți la orele 14,00, Greta Jones de 42 de ani și Malcolm Sloman de 44 se căsătoreau în mica biserică din Thurnscoe, în nordul Angliei, în fața celor 60 de invitați. La miezul nopții, sărbătoarea care era în toi în cămărușa satului a fost întreruptă de strigăte și insulte ale proaspătului cuplu. Malcolm îi reproșa Gretei în termeni

extrem de colorați că acordă prea mult interes unuia dintre cavalerii de onoare, cu 20 de ani mai tânăr. La 2,34 dimineața era chemată poliția ca să pună capăt bătăliei. Morala ar fi, după Greta: „Singurul nostru punct comun este că vrem să cerem divorțul. Mai bine să-ți dai seama după 12 ore decât după 12 ani de căsătorie”.

(DACĂ ȘI SALĂRIUL E TOT AȘA...)

S-a furat o panteră

O panteră a zăpezilor, vie, a fost descoperită în mașina ocupată de doi ruși cu ocazia unui control de rutină efectuat miercuri la Miramont-de-Guyenne (sud-vestul Franței). Jandarmii i-au interpellat pe cei doi bărbați care veneau din Algeria și se îndreptau spre Rusia având la bord o panteră albă pătată cu negru, exemplar rar și protejat. Imediat alertate, vama și oficiul național de vânatoare au decis confiscarea felinei, care a fost depusă într-o menajerie. Cei doi ruși nu au putut prezenta nici un fel de document care să ateste că animalul le-ar aparține, încăpătânându-se să explice că se duseseră în Algeria cu un an în urmă pentru a turna un film cu pantera, pe atunci un pui, și acum o ducău înapoi acasă. O haină din blană de panteră a zăpezilor costă în jur de 340.000 de dolari și necesită pielea a trei asemenea animale, precizează FRANCE PRESSE.

De la o carte de mare succes, la un film de mare succes

JURASSIC PARK

BINE AȚI VENIT LA JURASSIC PARK

Descoperirea unui țânțar, prizonierul unui chihlimbar de conifer din terțiar, i-a dat ideea genialului miliardar John Hammond de a crea un parc cu atracții inedite. El decide să-l realizeze în inima unei insule sălbatice, într-un decor luxuriant unde trăiesc în libertate animale pe care nu le-a văzut nimeni încă. Animale gigantice, pașnice sau feroce, inteligente, care pot devora o vacă dintr-o înghițitură. Ideea prinde viață pe insula Nublar, în America Centrală. Pe această suprafață vulcanică, în mijlocul unei păduri tropicale, se vor naște și vor crește dinozaurii...

Renășterea dinozaurilor

Pentru a recrea un dinozaur, echipa de cercetători a trebuit să reconstituie codul genetic, ADN-ul dinozaurului, plecând de la câteva celule de sânge conținute de corpul unui țânțar. Astfel, s-a obținut un embrion, care a fost introdus într-un ou de struț. Acest ou va da naștere unui triceratops, unui gallimimus, unui tyranosaur, sau unui redutabil velociraptor.

Această metodă de reconstituire a speciilor dispărute, pornind de la ADN-ul lor, este confirmată de ultimele experiențe științifice. Dar "manipulările genetice" implică riscuri și ridică întrebări: cum să evităm fabricarea unor creaturi agresive, sau prea puțin evolute?

Steven Spielberg: "Jurassic Park pune problema ce s-ar fi întâmplat dacă omul și dinozaurii dispăruți acum milioane de ani s-ar fi întâlnit față în față".

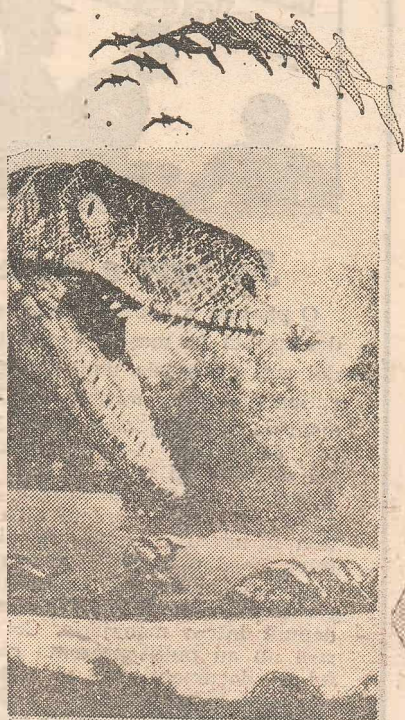

Confort, securitate

Echipa de cercetători, reunită de John Hammond, trebuie să evite, cu orice preț, ca dinozaurii să prezinte vreun pericol pentru vizitatori. Pentru a evita înmulțirea lor, se va face o selecție, lăsând doar embrioni-femele.

Altă măsură de protecție - parcul este împărțit în două zone, fiecare înconjurată de un gard de 8 m, prin care trece curent electric de 10.000 de volți! Dinozaurii carnivori și ierbivori sunt repartizați în aceste două zone.

În fine, ca ultimă măsură de securitate, velociraptorii - cei mai feroce dinozauri - sunt închiși într-o incintă numită Raptor Pen.

Raptor Pen

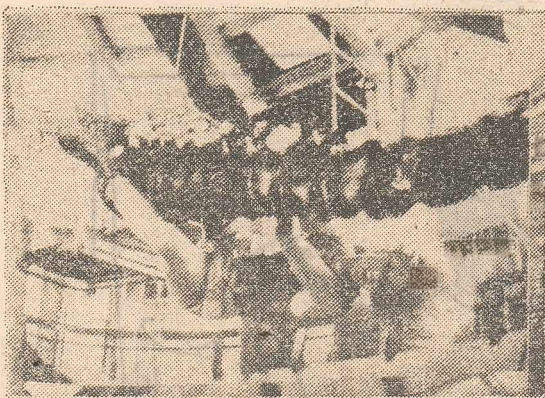
Spațiul destinat feroșilor velociraptorii este survolat zi și noapte. Nimeni nu are acces, iar gardul este electrificat. Pentru a-i hrăni pe velociraptorii, vacile sunt coborâte cu ajutorul unui trolie. Ele sunt devorate în câteva secunde, cu o violență rară. Dar aceste măsuri de securitate nu conferă siguranță totală; în timpul transferării unui dinozaur, un lucrător a fost grav rănit.

Cine va învinge la Jurassic Park? Oamenii și sistemele lor informatice sofisticate, sau monștrii periculoși de acum 200 milioane de ani?

Traducere de Cătălina Ștefănescu

-Visitor Center

Este o construcție luxoasă situată în centrul insulei. Intrarea este străjuită de schelete gigantice de tyranosauri. Aici, vizitatorii pot urmări un film care le va furniza informații despre crearea dinozaurilor. Apoi, pot vizita laboratoarele și incubatoarele.

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J.40/5888/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRATIE:
Președinte - director general:
GEORGE ARION

Membri:
Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Liana Tatos, Liviu Timbus

Director economic:
Marcel Apostolescu

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10; 617.60.20, cu interioarele de mai jos
Fax: 312.82.89.
Cont lei - 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută - 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

Redactor șef:
LIVIU TIMBUS
Redactor șef adjuncți:
EUGEN CHIROVICI
Secretar general de redacție:
ADRIANA CHIROVICI

■ **POLITICĂ** (2560) - Marian Ghișanu, Maria Voican
■ **EXTERNE** (2560) - Ion D. Goia
■ **SOCIAL** (2559) - Dorin Sălăjan, Gheorghe Barbu, Cristian Buzas, Dan Gheorghe, Marian Marin, Brîndușa Nicolae, Mădălin Pribu
■ **CULTURA, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT** (2558) - Liana Tatos, Elena Grecescu
■ **FOTOREPORTERI** (2528) - Elena Ghera, Florin Ionită
■ **SECRETARIAT DE REDACȚIE** (1453) - Cora Ciocăneanu, Mirela Fotea, Crina Gorgoi, Nadia Lisandru, Adrian Petrescu
■ **CORECTURĂ** (1453) - Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Valentina Pietraru, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu

Redactor șef:
ALEXANDRU PĂSĂRIN

Aurel Ștefan Alexandrescu, Constantin Grigore, Simona Păsărin, Gheorghe Toia, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor șef), 1457 (redacție).

■ **JURIDIC** (2600): Corneliu Olteanu
■ **FINANCIAR** (2143): Aida Balica, Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Florența Tudor
■ **ADMINISTRATIV** (2600): Dan Mircea Popa, Marian Băicoianu, Gabriel Cremeneanu, Lilliana Crețu, Jules Moldoveanu, Maria Serban
■ **SECRETARIAT SOCIETATE**: Cătălina Ștefănescu (617.47.63.)
■ **PUBLICITATE ȘI SUPLIMENTE SPECIALE** (2634, 2600): Director: Mihai Sândoiu, Dan Ciuciuc, Adriana Dobrescu, Florin Dobrescu, Călin Mărcușanu, Nineta Olteanu, Florin Petria, Felicia Șerbănoiu, Cristina Topolski
■ **DIFUZARE** (617.59.69.): Director: Manuela Vasiliu, Gabriel Bumb, George Constantinescu, Gabriel Cremeneanu, Marian Frunzeanu, Doru Iancu, Valerica Leon, Marius Procopie, Nicolae Șerban, Mihai Soldanescu

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială "Publicațiile Flacăra" S.A., telefon 617.48.91, fax 312.82.89 - Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, cod 71341 - București, România
Tiparul: Regia autonomă a imprimărilor - Imprimeria CORESI - București

De ziua României
din cadrul Francofoniei,
se va striga **JOS ILIESCO!**

Revista FLĂCĂRA
utilizează
informații furnizate
de
agenția MEDIAFAX

Cititorii noștri s-au obișnuit ca, din când în când, în paginile revistei noastre să fie prezentate țări ale Comunității Europene.

E o inițiativă de presă care a fost salutăată de oameni politici, de cultură, de gazetari de la radio și televiziune sau de la alte publicații.

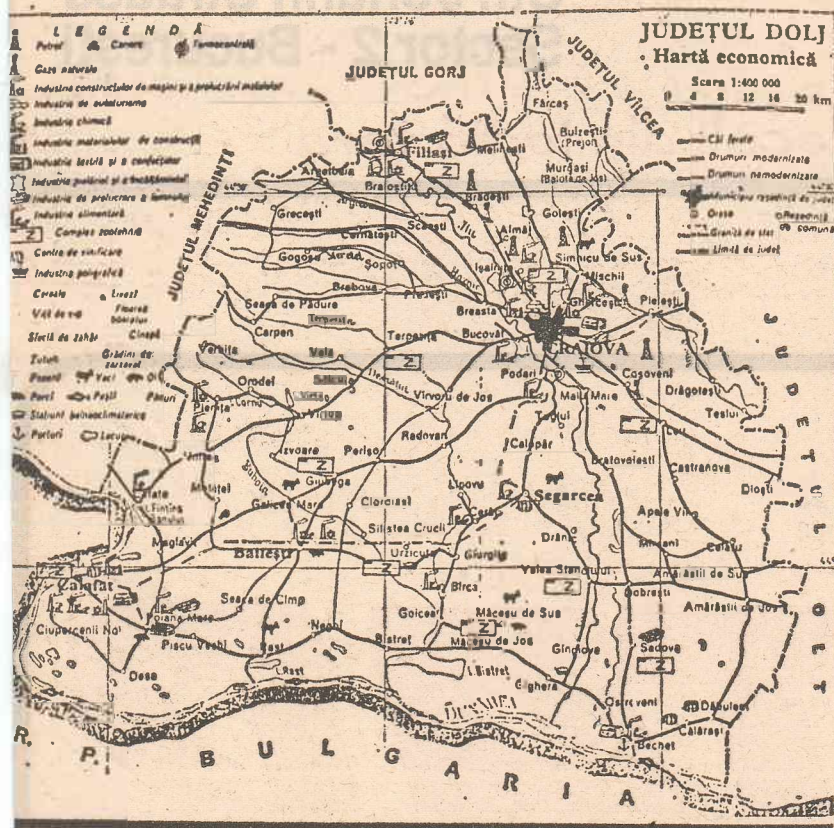
Dar dacă este firesc să ne îndreptăm privirile spre zonele mai dezvoltate ale Europei, pentru a le cunoaște mai bine și pentru a învăța din experiența lor, la fel de normal este să aflăm ce se petrece în propria noastră țară, în orașele și satele ei, care încearcă să se adapteze la un

alt fel de existență, urmărind bunăstarea omului, împlinirea lui fără opreliști.

De aceea, vom străbate pentru dumneavoastră județele României și vă vom informa în legătură cu o parte din transformările prin care au trecut din decembrie '89 în cadrul paginilor pe care le intitulăm:

ROMÂNIA pentru EUROPA

Astăzi DOLJ

Motto :

*„Și hotarul Ardealului, pohta ce-am pohtit,
Moldova și Țara Românească”*

(MIHAI VITEAZUL — Scrisoare autografă)

nima Olteniei bate în DOLJ, la CRAIOVA

Doljul este un județ cu o suprafață de 7 413 km² și o populație de 759 655 locuitori. Are o foarte mare pondere (industrială și agricolă în economia românească), dar și cei mai mulți șomeri din țară, 65 000.

Municipiul Craiova, cu o suprafață de 59 km² și 306 668 locuitori, este un centru cultural, industrial, universitar și sportiv important național.

Grație valorilor artistice și intelectuale pe care le are, Craiova s-a făcut cunoscută aproape pe toate meridianele lumii. Marile personalități craiovene, cât și oamenii de afaceri cunoscute pentru orașul Băniei un viitor de excepție.

Paginile dedicate județului Dolj au fost realizate de Departamentul de Suport Special.

Coordonator : Dan Ciuciuc

Conceptie și redactare : Constantin Ilie

Publicitate : Roxana Bordei, Ioana Ilie

Grafică : Cristina Topolski

Secretariat de redacție : Adriana Chirovici, Crina Gorgol, Adrian Petrescu.

Corectură : Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Valentina Pietraru, Sma-

da Petrea.

Mulțumim pe această cale celor care ne-au sprijinit în realizarea acestui

document

1993 — 400 ANI DE LA URCAREA PE TRON A LUI
MIHAI VITEAZUL — RESTITUTOR DACIAE

EPSON

Cel mai important producător mondial de imprimante.

- matrix printers: **FX-870/1170**
9 ace, format A3/A4
- matrix printers: **LQ-570/1070**
24 ace, format A3/A4
- ink jet printers: **STYLUS 800**
300 dpi, format A4
- lasers printers: **EPL-5000/5200/5600**
6 ppm, 300x300 dpi

EPSON

Centrul național de service

**AUTHORISED EPSON
DISTRIBUTOR**

MATRIX BUSINESS

tel: 212 11 27

fax: 212 13 84

Str. Johann Strauss
Sector 2 - București

Așteptăm distribuitori locali din toată țara

ILSTAR

TRADING LIMITED

CRAIOVA 1100 - ROMÂNIA
Calea București Bloc M9 Parter

Tel.: 094-11 41 30
Fax: 094-11 49 04
Telex: 41274

La Craiova,

FOARTE MULTE FAMILII VOR FI ÎN IMPOSIBILITATEA DE A PLĂTI CONTRAVALOAREA CĂLDURII ȘI APEI CALDE

Interviu cu dl. DAN NICOLAE,
primarul municipiului Craiova

— Domnule primar, care sunt deficiențele în aprovizionarea cu apă rece și apă caldă a populației din municipiul Craiova?

— În primul rând, trebuie să se știe că în prezent, în Craiova, este un deficit im-
portant, iar până acum s-au continuat lucrările la cele două surse de apă, respectiv Marica și Mihăița, reușindu-se punerea în funcțiune a unui debit de 225 l/s din sursa Marica și 65 l/s din Mihăița. În final cele două surse trebuie să dea 700 l/s. Amplificarea acestor surse cuplată cu alte acțiuni pe care le avem în curs, ar putea asigura în final apă 24 de ore din 24, pentru toată populația Craiovei. Suntem de mai multă vreme în tratative cu Agenția de dezvoltare internațională a S.U.A. și cu Banca Europeană de Reconstrucție și Dezvoltare, pentru susținerea financiară a unor programe pe termen scurt. Sperăm de la cele două organisme internaționale sprijin în contorizarea apei, ceea ce ar conduce la identificarea tronsoanelor prin care se produc pierderi de apă estimate de specialiști la 30—40% din total.

Aprovizionarea cu apă caldă, evident, este legată de aprovizionarea cu apă rece. În ceea ce privește agentul termic, centrala electrică de termoficare II Craiova este bine aprovizionată cu cărbune. Problema s-ar îndrepta către păcură, care se află într-un stoc limitat de 3—5 zile. Este o problemă pe care nici RENEL-ul nu o poate soluționa și ea trebuie reglementată la nivel guvernamental.

— Așadar, în această iarnă, va fi ori nu va fi căldură în locuințele craiovenilor?

— Dacă va lipsi căldura, ceea ce mi se pare foarte probabil, vor fi două motive: să nu existe păcură la timp și asociațiile să nu își plătească datoriile față de R.A.A.T.C., întrucât la ora actuală costul unei gigacalorii este de aproape 10 000 lei, iar veniturile populației sunt cele care se cunosc. Foarte multe familii vor fi în imposibilitatea de a plăti contravaloarea căldurii și apei calde. Este foarte complicat să-i separi pe cei care au plătit de cei care n-au plătit, pentru că, așa cum bine se știe, sistemul de încălzire — ca de altfel și altele — a fost constituit la vremea respectivă în sistem comunitar.

— O altă problemă este cea a construcțiilor de locuințe.

— În ceea ce privește construcțiile de locuințe, se merge în ritmul în care se merge. Mai mult așa... să nu se-
trerupă activitatea, pentru că din fondurile statului, investițiile sunt nesemnificative. Constituirea aceluia fond de 25 miliarde lei pe care l-a anunțat guvernul, din câte știu eu, nu e realizat, iar acum, 25 miliarde — la costurile de astăzi — sunt doar un simplu gest. Ele nu ajung, după părerea mea, nici măcar pentru a termina câteva din blocurile care sunt neterminate în zona centrală a Capitalei, așa încât, în orașele de provincie... slabă nădejde.

Deși procentul de
finalizare a Legii 18
este nesatisfăcător,

„IMPORTANT ESTE CĂ
AM MIȘCAT CĂRUȚA”

Interviu cu dl. CONSTANTIN RADUCĂNOIU, subprefectul județului Dolj

— Care sunt preocupările concrete ale Prefecturii în ceea ce privește eliberarea titlurilor de proprietate în conformitate cu Legea nr. 18 din 1991 și ILGR nr. 730/1992?

— Pentru a realiza care sunt preocupările Prefecturii în acest domeniu, voi face o scurtă retrospectivă. În iunie 1993 erau eliberate 3500 titluri de proprietate din totalul de 201 157. Din cele 99 localități componente ale jud. Dolj, un număr de 58 comune nu eliberaseră nici un titlu de proprietate. La această dată, prin măsurile întreprinse de Comisia județeană avem eliberate și în curs de eliberare un număr de 20 000 titluri de proprietate și numai patru localități au rămas în „topul” celor care nu au eliberat nici măcar un titlu. Este vorba de comunele: Giurgița, Radovan, Rast și Seaca de Pădure.

— În consecință, procentul de finalizare a Legii 18 de la această oră vă oferă satisfacții sau nu?

— Evident că nu. Procentul de finalizare a Legii 18/1991, de 11% este nesatisfăcător, dar important este că am mișcat căruța. Satisfacția deosebită pe care o am este aceea că i-am făcut pe primari să înțeleagă că finalizarea cât mai repede a acestei legi îi poate aduce în situația ca până la sfârșitul mandatului să se plimbe „la cravată”, pe bulevard, mult mai liniștiți.

— Pentru combaterea corupției, s-a elaborat un program propriu de către Prefectura județului Dolj?

— Prefectura Dolj a elaborat un astfel de program, având ca obiectiv depistarea și verificarea cazurilor privind corupția, evaziunea fiscală, concurența neloială și neregulile în gestionarea capitalului de stat și a fondurilor publice, prin care se aduc prejudicii importante atât populației cât și economiei naționale. Așadar s-a emis Ordinul Prefecturii nr. 43/1993, prin care se instituie obligația funcționarilor publici și a membrilor consiliilor de administrație din regiile autonome și societățile comerciale cu capital de stat, de a opta pentru activitatea publică sau privată, iar prin Hotărârea nr. 4/1993, adoptată de Comisia administrativă s-a constituit Comisia județeană de control și Comisia tehnică de lucru, cuprinzând specialiști din serviciile ministeriale descentralizate.

În scopul tragerii la răspundere a comisiilor de lichidare a patrimoniului fostelor C.A.P.-uri, a fost emis Ordinul Prefecturii nr. 61/1993, prin care s-a stabilit verificarea legalității modului de lichidare și sesizarea organelor de cercetare penală în cazurile în care se constată încălcarea legii. Au fost controlate 20 de comisii de lichidare, dar acțiunea se derulează cu dificultate datorită refuzului unor persoane de a se prezenta pentru control sau a distrugerii unor documente din arhiva fostelor C.A.P.-uri.

„SUNTEM DECISI SĂ AVEM
O CONTRIBUȚIE ESENȚIALĂ
ÎN DEZVOLTAREA ECONOMICĂ
A JUDEȚULUI DOLJ”

Interviu realizat cu dl. MIHAILACHE HOTĂRANU, președintele Camerei de Comerț și Industrie Oltenia

— Domnule președinte, ce ne puteți spune despre prezența unor firme do-jene în străinătate?

— Cunoaștem prezența agenților economici doljensi care s-au deplasat în străinătate prin intermediul Camerei și avem unele informații în legătură cu prezența lor în străinătate, urmarea unor acțiuni individuale. Am avut agenți economici membrii ai C.C.I.O. trimiși în Franța, Grecia, Italia, Suedia, Belgia și alte țări. Cert este faptul că firmele din județul Dolj, atât cele cu capital de stat cât și cele cu capital privat au nevoie de o prezență mai activă în străinătate și pentru aceasta diversele organisme responsabile trebuie să aibă o strategie adevărată. Și C.C.I.O. poate să se implice mai mult în acest domeniu.

— În acest context, ce a întreprins C.C.I.O. pentru perfecționarea conduitei manageriale a agenților economici din județ, în conformitate cu cerințele economiei concurențiale?

— În noul cadru economico-social din România care presupune trecerea de la economia centralizată la economia de piață, activitatea de formare a cadrelor trebuie să capete o importanță preponderentă în sfera de interes a fiecărui organism, organizații sau agent economic. Totul este în mișcare, începând de la cadrul legislativ, structuri economice, relații între agenții economici și fără o cunoaștere aprofundată a posibilităților și responsabilităților actuale, nici un agent economic nu poate avea o evoluție prosperă pe termen lung. Camera de Comerț și Industrie OLTEȚIA s-a implicat în acest efort de formare și informare a agenților economici atât prin organizarea unor cursuri specifice de contabilitate, marketing, management etc. cât și prin organizarea unor seminarii cu diversi specialiști din țară și din străinătate pe teme specifice creării întreprinderilor mici și mijlocii. Sub diverse forme au absolvit cursurile organizate de Camera peste 500 de specialiști și avem în vedere dezvoltarea acestor activități. Pe de altă parte, baza documentară a C.C.I.O. cuprinde peste 1 000 de lucrări specifice economiei de piață care stau la dispoziția membrilor noștri.

— Câți agenți economici au fost înmatriculați la C.C.I.O. din 1990 până în prezent?

— La 31.10.1993, în județul Dolj erau înmatriculate 9 866 de societăți comerciale și comercial-persoane fizice.

— Vă rog să ne spuneți care este ponderea atât din punct de vedere numeric cât și valoric a societăților comerciale cu capital de stat și privat.

— Din punct de vedere numeric, societățile cu capital de stat reprezintă 17% din totalul agenților economici iar cu capital privat reprezintă 83% din totalul agenților economici.

În ceea ce privește ponderea valorică, în județul nostru, capitalul de stat reprezintă 92% din capitalul social total, iar capitalul privat, evident, reprezintă 8% din capitalul social al societăților comerciale din județ.

La Universitatea din
Craiova s-a deschis

CENTRUL ROMÂNÔ-AMERICAN
DE CONSULTANȚĂ PENTRU
DEZVOLTAREA ÎNȚIATIVEI
PRIVATE

Domnul profesor universitar dr. RADU FLOREA, șeful catedrei de analiză economico-financiară din cadrul Facultății de Științe Economice din Craiova ne-a prezentat câteva aspecte cu privire la deschiderea Centrului românô-american de consultanță pentru dezvoltarea inițiativei private în chiar edificiul Universității craiovene.

Pragătirea pentru înființarea acestui centru a început încă din anul universitar precedent prin instruirea a zece cadre didactice în probleme de consultanță în domeniul afacerilor. Instruirea a fost făcută de doi specialiști americani de la Universitatea Statului Washington, așa încât, începând cu 1 octombrie 1993, s-a deschis respectivul centru de consultanță pentru întreprinderi mici și mijlocii. Acesta este rezultatul unui program finanțat de AGENTIA INTERNAȚIONALĂ DE DEZVOLTARE A S.U.A., având ca parteneri contractuali UNIVERSITATEA STATULUI WASHINGTON și FACULTATEA DE ȘTIINȚE ECONOMICE din Craiova.

Centrul asigură întreprinzătorilor privați, la cerere, consultanță gratuită și asistență managerială privind probleme de întocmire a planului de afaceri, de elaborare a planului de marketing, a programului de producție etc.

Consultanța este asigurată în mod permanent în cadrul centrului. Urmează ca profesorii americani să revină periodic pentru a sprijini această activitate. Se extinde colaborarea și cu UNIVERSITATEA STATULUI NEW YORK. În prezent, patru cadre didactice se află în S.U.A., la New York, într-un schimb de experiență, pentru o lună și jumătate, fiecare urmărind în domeniul său probleme de specialitate.

ADRESE UTILE

Hotel „Jiul” — Calea București, nr. 1—3 — tel. 094/11 58 55

Hotel „Minerva” — str. Mihail Kogălniceanu, nr. 1 — tel. 094/13 33 00

Autogara Nord — Piața Gării, str. Argeș, nr. 3 — tel. 094/14 54 05

Autogara Sud — str. Poporeni, nr. 5, ROMANEȘTI — tel. 094/12 30 64

Gara Craiova — str. Argeș, nr. 5 — tel. 094/11 69 36

Prefectura — str. A.I. Cuza, nr. 2 — tel. 094/11 44 24

Consiliul județean — str. A.I. Cuza, nr. 2 — tel. 094/11 40 05

Primăria Craiova — str. A.I. Cuza, nr. 7 — tel. 094/11 60 13

Poliția județeană — str. I.P. Pavlov, nr. 44 — tel. 094/11 34 80

Poliția municipală — str. Libertății, nr. 30 — tel. 094/11 21 21

Tribunalul Județean Dolj — str. Brestei, nr. 14 — tel. 094/11 72 52

Judecătoria Craiova — str. A.I. Cuza, nr. 30 — tel. 094/11 62 06

Spitalul clinic nr. 1 — str. 1 Mai, nr. 60 — tel. 094/13 24 98

Policlinica de copii — Calea București, nr. 26 — tel. 094/11 29 50

Spitalul clinic de psihiatrie — str. Dunării, nr. 35 — tel. 094/12 23 94

Agencia TAROM — str. Unirii — tel. 094/11 10 49

Agencia Teatrului Național Craiova — str. A.I. Cuza, nr. 11 — tel. 094/11 36 17

Muzeul de Istorie — str. Madona Dudu, nr. 44 — tel. 094/11 86 31

Muzeul de Etnografie — str. Matei Basarab, nr. 14 — tel. 094/11 77 59

Muzeul de Științe al Naturii — str. Popa Șapcă, nr. 4 — tel. 094/11 96 74

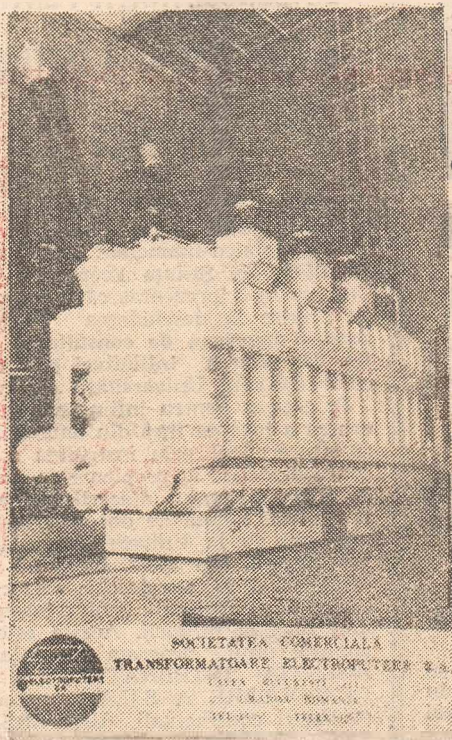
Vama Craiova — str. Simion Bărnuțiu, nr. 34 — tel. 094/13 24 96

Camera de Comerț și Industrie „Oltenia” — str. Maloiescu nr. 10 — tel. 094/11 88 78

**TRAFOTRAFO
ELECTROPUTERE S.A.**

Calea Bucuresti 144 cod 1100 CRAIOVA
Tel/Fax 094/144 395 Telex 41234

Execută:

- Transformatoare de forță și distribuție clasice și speciale
- Cuptoare cu arc electric
- Reparații și lucrări de service în domeniul

Desfășoară activitate de import - export.

**SOCIETATEA COMERCIALĂ
ACTIONARI VEICULE
URBANE ȘI UTILAJE
ELECTROPUTERE
S.A. CRAIOVA**

Str. Calea Bucuresti nr. 144, Craiova 1100 ROMÂNIA
Tel: 094/143 818; Telex: 41234; Fax: 094/163 511.
Cont 301 701 101 BCR Craiova
Certificat de înmatriculare J 16/17/1991
Camera de comerț și industrie - județul Dolj

oferă

**CERCETARE, CONSULTANȚĂ, PROIECTARE,
PRODUȚIE, ASISTENȚĂ TEHNICĂ
pentru:**

- utilaje și linii de fabricație și reparații motoare electrice, transformatoare de forță și aparataj electric de înaltă tensiune (mașini de bobinat, izolat conductori, extras bobine defecte, format bobine, autoclave, cuptoare polimerizare etc.);
- modernizarea ramelor de metrou și a tramvaielor în c.c. și c.a.;
- substații de tracțiune urbană și metrou;
- echipamente electrice de acționare pentru instalații foraj;
- acționări reglabile în c.c. și c.a.;
- bunuri de larg consum (instalații de fabricat ulei de floarea-soarelui, cuptoare de patiserie și panificație, instalații de încărcat sifoane și preparat sucuri etc.)

CRAIOVA - Calea Bucuresti nr. 144
P.O.Box 233
Tel: 094/14 46 92; Fax: 094/16 34 00
Telex: 41234; 41331

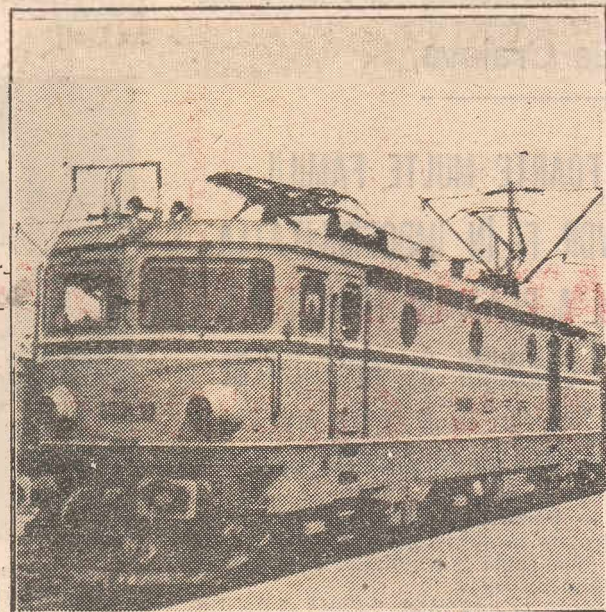
**SOCIETATEA COMERCIALĂ
LOCOMOTIVE DIESEL ELECTRICE
ELECTROPUTERE S.A.**

PRODUCE:

- Locomotive diesel electrice cu puteri între 1250-4000 CP și locomotive electrice cu puteri între 1200-5100 kw pentru linii magistrale și manevră;
- Locomotive electrice pentru minerit și cocserii;
- Rame electrice pentru linii magistrale;
- Rame metrou;
- Tramvaie de mare capacitate

EXECUTĂ:

- Reparații și modernizări pentru produsele fabricate;
- O gamă diversificată de instalații electrotehnice și electronice;
- Diverse construcții metalice după temă dată de beneficiar.

**Este interesată de colaborare în profil
cu parteneri externi**

**S.C. APARATAJ ÎNALTĂ TENSIUNE
ELECTROPUTERE S.A.**

1100 CRAIOVA, Calea Bucuresti 144
Tel: 094/144 494, 094/144 441;
Telex: 41234 a; Fax: 094/162 405

Unic producător în România

- * **Bază materială specializată:** instalații complexe pentru tratamente termochimice, executări de izolații, impregnări cu rășină, vidări uscate, galvanizări, confecții metalice, vopsiri etc.
- * **S.C. AIT S.A.** produce și comercializează: întreruptoare (cu ulei, în SF6), separatoare, reostate de pornire și reglare, substații de transformare "la cheie", transformatoare de măsură, celule în anvelopă în SF6, pantografe, celule antigrizutoase, siguranțe și suporturi de siguranțe etc.
- * Execută reparații și piese de schimb, oferă perioadă îndelungată de garanție și service post-garanție pentru tot ceea ce execută.
- * **S.C. AIT S.A.** echipează toate unitățile din România care transportă și produc energia electrică, execută aparatură specializată pentru condiții speciale de exploatare a energiei electrice și exportă în peste 50 de țări ca: Germania, Grecia, Turcia, Siria, Egipt, Italia, China, India, Iran, Maroc, Ungaria, Cehia, Slovacia, Bulgaria, C.S.I., Brazilia, Vietnam

MISS CRAIOVA

— Mirela Mârșanu —

Are 19 ani, o înălțime de 1,71 m, 56 kg, ochi căprui, păr blond, născută în zodia Peștilor, îi place muzica rap și disco, precum și actorii Jean Claude Van Damme și Bruce Willis. Are ambiția să devină fotomodel la Hollywood și dorește să se căsătorească la 21 de ani, cu un băiat frumos, deștept și cu bani.

„FRUMUSEȚEA ESTE
SINGURUL LUCRU
CU ADEVĂRAT

STRANIU LA CARE AM
MAI PUTEA MEDITA”

● Interviu cu filozoful CON-
STANTIN BARBU

— Ce imagine îți revine în memorie, Ieseori, amintindu-ți de întâlnirile cu Emil Cioran ?

— Își trecea mâna prin păr cu oarecare nervozitate. Mereu. Acum, pentru că m-ai întrebat astfel îți voi reda și prima frază ce mi-a revenit în memorie. Vorbeam despre faptul că Noica a făcut pușcărie. „Eu n-aș fi rezistat nici o zi!” a izbucnit. După care a continuat. „Nu, nu, poporul român este singurul popor nihilist din lume”. Incepea orice frază prin „nu”.

— De ce ești numit „filozoful tinerei generații” ?

— Probabil, pentru că sunt singurul !

— Ce te apropie sau te distanțează de Gabriel Liiceanu ?

— Pe Liiceanu nu-l apropie nimic de mine. Distanța dintre mine și el este că eu am metafizica în mine din naștere. El simulează tot timpul. Va rămâne ca traducătorul din Caracal al lui Heidegger. Nu i-aș dori un „dialog” cu mine, în direct la TV. Într-o astfel de situație l-aș umili, definitiv, în 10 secunde. Dacă va avea un astfel de orgoliu, îi va fi fatal !

— Cum străbați spațiul dintre rigoarea filozofului și blândețea poetului ?

— Nu mă interesează „rigoarea filozofului”. Eu trăiesc ceea ce scriu. Ca poet, nu mi se pare că aș fi blând. Nu mă ajută talentul să mă arăt așa cum sunt, să arăt întreaga mea întunecime. Eu nu scriu literatură. Încerc doar să supraviețuiesc și să suport cruzimea vremelnice.

— Ce-ai reușit să realizezi din ceea ce ți-ai propus când ai început să scrii ?

— Nu știu ce să răspund... Pot însă a zice că „știu carte” și că am început să înțeleg ceea ce nu are nici un sens să înțeleg. Aș fi bucuros să public „cărțile” de poezie pentru o femeie care valorează mai mult decât un regat. Regret monstruos că România nu este un imperiu.

— Ce anume consideri a fi o promisiune de frumusețe ?

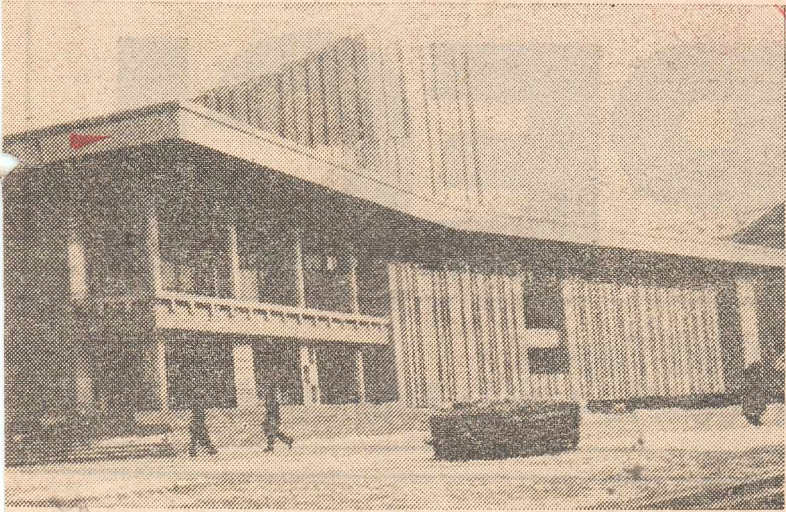
— O promisiune de frumusețe este doar o promisiune de frumusețe. Despre frumusețe ți-aș putea spune însă, că este singurul lucru straniu la care am mai putea medita. La frumos și Eros, bineînțeles.

— Ce urăști și ce iubești cel mai mult ?

— De urât nu urăsc nimic. Ce iubesc, nu pot exprima.

— Care este verbul tău favorit ?

— A elibera. Am scris și o carte despre el.

de vizită de excepție:

TEATRUL NAȚIONAL DIN CRAIOVA

Național din Craiova, în primul dintre cele mai importante din țară și poate din Europa, așa cum spunea scriitorul BERCEANU, secretarul literar al prestigioase instituții, „rădăcinile unei puternice culturale occidentale spre imboldul pentru imagini simbolice, pregnante, expresive”. Pentru a imagina cât mai exactă desul acestui teatru vă facem răsădă internațional pe care

st 1991, Teatrul Național din Craiova a participat la Festivalul Internațional al Artelor — EDINBURGH, REX CU SCENE DIN MACBETH, regia lui SILVIU PURCĂRETE, unde a cucerit „Premiul criticilor” Fundației „Hamada” pentru cea mai bună creație artistică. Cu același teatru a participat în noiembrie 1991 la PERFORMEN FESTIVAL —

tivalul Internațional de la Jerusalem, în mai 1992 la Festivalul de teatru de la Parma. Tot în mai 1992, Naționalul craiovean a fost prima și singura companie est-europeană invitată pe scena teatrului GLOBE din TOKYO, unde a avut un ciclu de reprezentații cu „Titus Andronicus” în regia aceluiași talentat SILVIU PURCĂRETE.

Apoi, în 1993 a fost Festivalul de Teatru al Americilor — MONTREAL unde a cucerit „Premiul pentru cel mai bun spectacol străin” acordat de Asociația criticilor de teatru din Quebec, la HOLLAND FESTIVAL '93 — Amsterdam, WIENER FESTWOCHEN — VIENNA, Theater der Welt — München, Festivalul Internațional al Artelor de la Melbourne, Artwerpen '93 — Anvers și Festivalul „TRAMWAY” — Glasgow, unde a prezentat spectacolul de excepție „PHAEDRA”, în regia aceluiași Purcărete.

Deci, teatrul craiovean are o carte de vizită mai mult decât impresionantă.

Prima unei „beții” frumoase

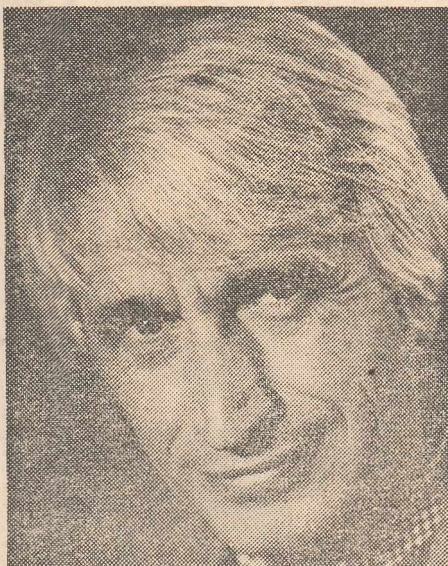
Interviu cu actorul Emil Boroghină, directorul Teatrului Național din Craiova

Boroghină, care sunt unii în curs ?

put repetițiile la muzica animalelor”, în regia lui Culea, a cărui premieră a avut loc în cursul lunii ianuarie, probabil, intrucât terrorelor noastre au trebuit datorită solicitărilor de acest an la câteva din cele mai importante festivaluri de teatru.

Suntem ușor întârziati în pericol pregătirea viitoare spectacole : „FAUST”, în regia lui Victor Ioan Frunză și „Macbeth”, în regia Cătălinei Buzărnă, care printr-o concentrare de efort suplimentar vom avea în aceste trei proiecte care intenționăm să așezăm în această stagiune un spectacol pus în scenă de tânăra regizoare, „Pescărușul” de Cătălin Marius Șopterean și regia lui Ilie Gheorghe cu „Iosif Soreescu”.

Întrebați că trebuie întreținută promovarea teatrului românesc și-a cășă în fața frunzei în cadrul mișcării europene. Condiția de a realiza o mare valoare, cum

s-au dovedit a fi : „Trilogia antică”, „Ubu Rex cu scene din Macbeth”, „Titus Andronicus” și nu numai...

În privința promovării în străinătate a spectacolelor care au la bază dramaturgia românească, în ciuda eforturilor noastre de până acum, cred că am rămas deficitari, deși există câteva mari montări între care aș aminti, în primul rând „Piticul din grădina de vară” și apoi „Mobilă și durere”, care

și-ar găsi locul în cadrul oricărui festival internațional.

Dar, să nu ne pierdem speranța și să avem răbdare...

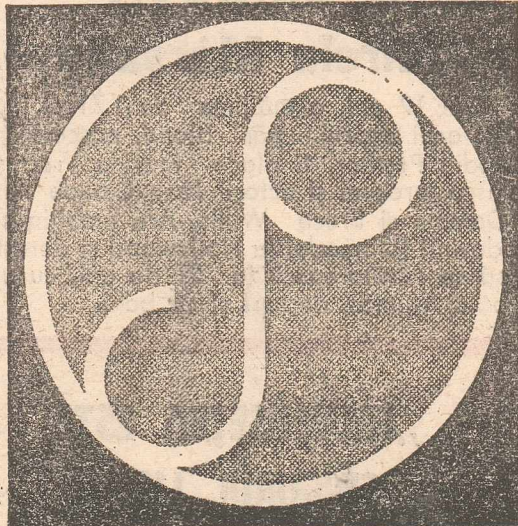
— A existat vreun teatru din țară care să vă solicite experiența dvs. acumulată în ultimii patru ani ? Și dacă da, care ? Dar, dacă nu, de ce ?

— Mă puneți în incurcătură. Ca să fiu foarte cinstit cu dvs. a existat la un moment dat o ofertă de a lucra într-un teatru bucureștean, căreia nu i-am dat și nu i s-a dat curs. Permiteți-mi să nu divulg numele acestei importante instituții. Ceea ce pot să vă spun este că nu voi fi niciodată în stare să abandonez această corabie, chiar dacă, lucru absolut firesc, nu voi fi într-o zi „căpitanul” ei.

Sunt convins că ceea ce am izbutit aici împreună cu colegii mei și Silviu Purcărete, nu aș reuși niciodată să realizez în altă parte. Sunt locuri care îți priesc și pe care nu e bine să le părăsești. Și pe urmă, în acest edificiu care s-a înălțat, este ceva și din sufletul meu...

— Domnule Boroghină, în încheiere, vă solicit câteva cuvinte despre ultimul spectacol „PHAEDRA”.

— „Phaedra” lui Silviu Purcărete este un spectacol tulburător, unul dintre cele mai profunde și mai încărcate de simboluri și vrajă pe care le-am văzut vreodată la noi și în lume, așa de poetic, de special și totuși atât de simplu...

POPECI

1100 CRAIOVA - str. Vlad Tepes
Tel. 094/124 407; Fax: 094/124 265; Telex 094/41 371

Interviu cu domnul Constantin Popeci

Întotdeauna mi-a plăcut să fiu primul

● *Un om cu minte organizată are timp pentru orice*

Constantin Popeci, patronul firmei craiovene „POPECI”, s-a născut la Bumbești, în județul Gorj. Este de profesie inginer. Este autor a 39 de invenții și inovații recunoscute la nivel internațional. Este căsătorit. Are un fiu la liceu. A fost director al Întreprinderii de Utilaj Greu din Craiova. Actualmente, patronază cea mai importantă întreprindere productivă privată din România.

— În lumea românească a afacerilor sunteți deja, un personaj legendar. Cum ați reușit?

— Întotdeauna mi-a plăcut să fiu primul. Nu mi-e rușine cu trecutul meu. De aceea, aș dori să se știe că, la început am fost strungar, la Sadu-Gorj. Se spune că am fost un strungar foarte bun. Apoi, am devenit inginer. Mi-am iubit meseria și o iubesc încă. Locul de muncă a fost a doua mea casă. Am condus IUG-ul o bună perioadă de vreme. Rezultatele respectivei perioade, vorbesc de la sine.

— După 1989, ați părăsit IUG-ul. Ce impresie ați lăsat oamenilor de acolo?

— Nu obișnuiesc să mă laud. Cred că răspunsul cel mai adecvat este cel dat, în presă, după plecarea mea, de unul dintre liderii sindicali. Mai exact, domnul Gelu Grigore, care a afirmat: „Popeci a fost, pentru noi, un director foarte valoros. A fost un om de bun simț, iar atunci când i s-a reproșat ceva, a cerut votarea în întreprindere a inițiativelor sale”.

— Activitatea de mare industrie vă solicită o mare parte a timpului zilei. V-ați mai implicat și în altceva?

— Un om cu o minte organizată are timp pentru orice. În afara muncii, într-adevăr susținute, de la întreprinderea pe care o patronez, mai fac parte din Comitetul Executiv al Cămerii de Comerț și Industrie „Oltenia”. În același timp, sunt consilier județean. Ar mai trebui să aflați că, în această calitate, particip cu multă conștiinciozitate la ședințe și încerc să fac tot ce pot pentru orașul Craiova, pe care-l iubesc în mod deosebit.

— Care este calitatea pe care v-ați dori-o pentru a ajuta, plenar, Craiova?

— N-aș vrea să mă acuzați de orgoliu nemăsurat, repet. Pur și simplu din dragoste pentru orașul meu, Craiova, și pentru oamenii minunați care muncesc și trăiesc aici, aș dori să devin primar al orașului Băniei. Măcar pentru a face curățenie, așa cum se cuvine.

— Care sunt imaginile, din trecutul dumneavoastră, care vă revin în memorie cel mai des?

— Țin minte când am plecat la Timișoara să dau examen la facultate. Părinții mei nu erau oameni înstăriți. Am plecat de acasă cu binecuvântarea

României — întâlnire pe care am urmărit-o cu toții în fața micilor ecrane — s-a desfășurat pe „suportul” firmei Popeci. Mai exact, scaunele pe care erau așezați cei prezenți la întâlnire au fost fabricate de firma „Popeci”.

— Ce vă caracterizează, după opinia dumneavoastră?

— Mă caracterizează dragostea de muncă. Totdeauna mi-a plăcut să văl la serviciu. Imi amintesc, la Săbăveam atât de mult de lucru, încă acasă, în sufragerie, aveam o planșă pe care continuam să lucrez.

mamei și un pui fript în sacoșă. Dar, în gând, aveam altceva: „Constantine, ai un creion și o bucată de hârtie ca să cucerești lumea?” Și, am reușit. Am intrat la facultate. Am obținut imediat o bursă de merit din care mă întrețineam și îmi ajutam și sora. V-am mai spus și repet: întotdeauna am fost ambițios și mi-a plăcut să fiu primul.

— Aveți vreun mare vis neîmplinit în activitatea dumneavoastră profesională?

— Evident. Un om nu poate obține tot ce-și propune. Așa ceva ar ține de domeniul fantasticului. În viața mea, am fost și voi rămâne totdeauna, un bun inginer. Am fost director de întreprindere. N-am fost, însă, niciodată, deși mi-aș fi dorit din tot sufletul, inginer șef. N-am ocupat vreodată un post în care să fi desfășurat o muncă de concepție. Deși, premisele au existat.

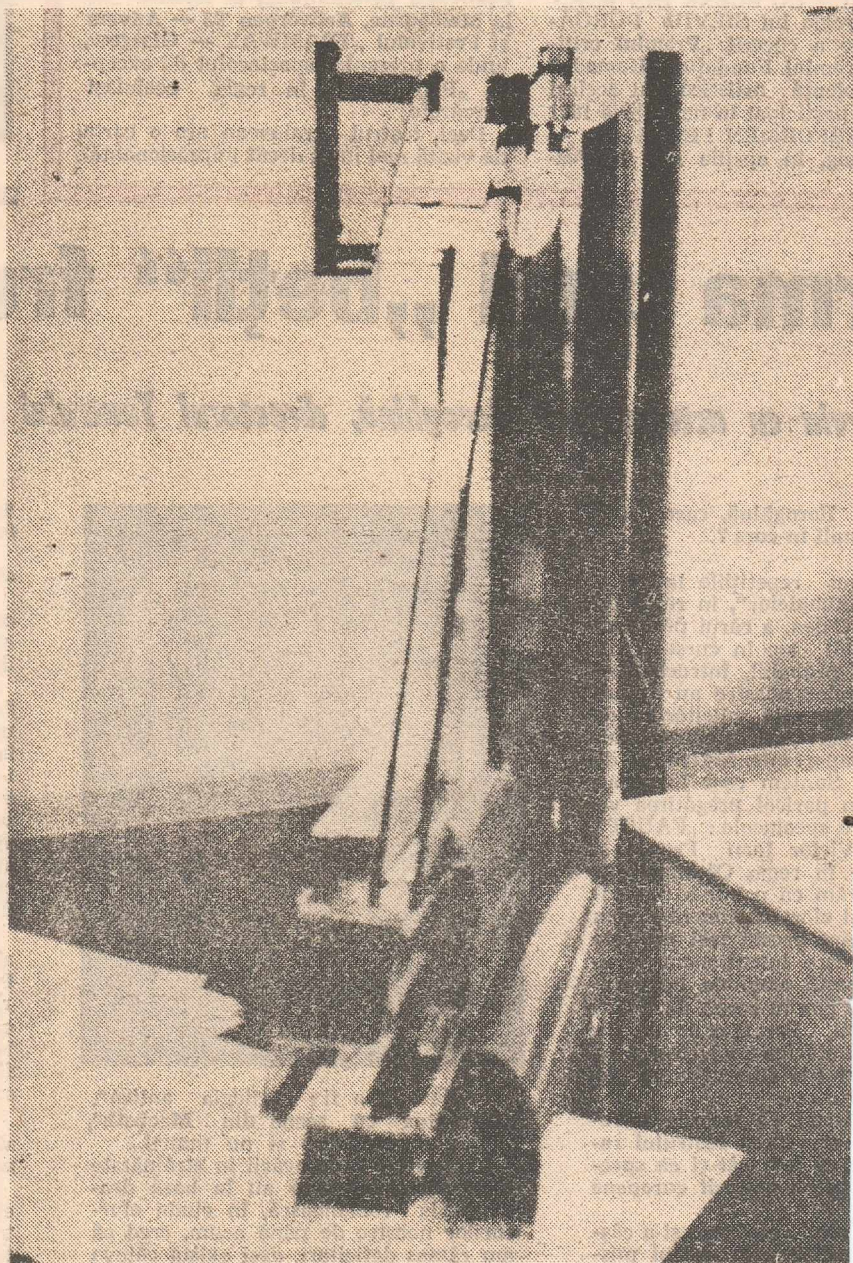
— La ce vă referiți când vorbiți despre astfel de premise?

— Am, la activ, câteva invenții omologate. Între altele, sunt distins cu premiul „AROMAR” în 1992. În altă ordine de idei, în 1993, am primit o diplomă specială a „Societății de științe istorice din România — județul Dolj”, cu prilejul aniversării a 400 de ani de la înscăunarea lui Mihai Viteazul.

● „Cea mai bună activitate politică este cea economică”

— Desfășurați vreo activitate politică?

— Cea mai bună activitate politică este cea economică. Prin eforturile de a investi în zona productivă reușese să creez locuri de muncă pentru numeroși oameni, numeroși specialiști, afectați actualmente de șomaj, de toate avaturile tranziției către economia de piață. Eu consider că supremul țel al unui om politic este de a rezolva, prin activitatea sa, problemele oamenilor. Acesta este crezul meu. Ca o glumă, pot să vă spun că, politicienii sunt cei ce fac reclamă firmei „Popeci”. Argumentarea este simplă. Întâlnirea celor cinci candidați la președinția

● Afectiune și respect pentru familie și soție

— Înseamnă că aveți parte de o familie, mai exact de o soție excepțională.

— Este greu să pun în cuvinte afectiunea și respectul pe care le nutresc pentru familia mea, pentru soția mea. Este o adevărată „jumătate” a mea. Totdeauna m-a înțeles și m-a susținut. Este un om excepțional. Este lesne de înțeles că, mai mult decât activitatea de inginer sau cea de director, invențiile mi-au „răpit” mult timp. A înțeles totul, mereu.

● Patron, dar și un bun inventator

— Vorbiți-ne mai detaliat, vă rog, despre activitatea dumneavoastră de inventator.

— După opinia mea, cea mai bună prezentare a activității mele de inventator este numirea câtorva dintre rezultate. În 1973, am primit diploma pentru „Mecanism de centrare și fixare a arborilor cotiți pentru danturi înclinate”. Între anii 1974—1976 am primit diplome pentru „Proiectarea diverselor piese în domeniul auto cu reducerea consumului de materiale, folosind operațiuni de brazare” și „Instalație automată de sudare în CO₂ a lănelor de transformator”. Cred că ajunge. Am considerat mereu că, pentru mine, singura pledoarie o reprezintă rezultatele muncii mele.

— Ce fel de om sunteți, domnule Popeci?

— Un om care de la dragoste la muncă, face totul cu suflet. Aș mai putea spune, că am mare încredere în oameni. Asta nu înseamnă că, uneori, nu mă mai și înșel. Ca o încercare de estimare procentuală pot afirma că, din 100 de oameni, cinci mă înșală. Eu, însă, consider că pentru ceilalți 95, merită să acord în continuare credit moral, mai exact încredere oamenilor ce mă înconjoară. Nu sunt un naiv. Însă, îmi place să lucrez într-o atmosferă destinsă. Mă bucur când văd oamenii în jurul meu cu zâmbetul pe buze. Un zâmbet adevărat, nu unul crispat, de circumstanță. Fără exagerare, angajații firmei „Popeci” muncesc destinși, zâmbind și cu deosebită seriozitate.

— Dețineți un spațiu de producție impresionant. Nu mă refer numai la

rezultatele producției, rezultate fabuloase și binecunoscute în România, ci la mărimea construcției.

— Pentru a vă crea o imagine atotcuprinzătoare asupra mărimii clădirii, vă pot spune că toată zona veche a lui 7 noiembrie, mai exact clădirile industriale cuprinse în triunghiul format de străzile: Macedonski, Vlad Tepeș și I.C. Frimu aparțin firmei „Popeci”. Evident, cu toate dotările, centrale termice proprii, stație de gaze, de compresoare, stație de energie electrică. Pe scurt, cu tot ceea ce este necesar.

— Care este principalul dumneavoastră beneficiar local?

— Pe plan local, „RENEL”-ul. Dar mai există și alții. În România și dincolo de granițele sale.

— Care este cea mai mare satisfacție a dumneavoastră?

— Cea mai mare satisfacție este că ne-am câștigat un nume solid în domeniul producției industriale și prin forța consecinței, un renume. Deși greutăți au fost și vor mai fi. Deviza mea este că orice greutate trebuie învinsă. Printr-o luptă pe viață și pe moarte, din care, însă, noi trebuie să ieșim învingători. Deci, să supraviețuim în cele mai onorabile și mai bune condiții cu putință.

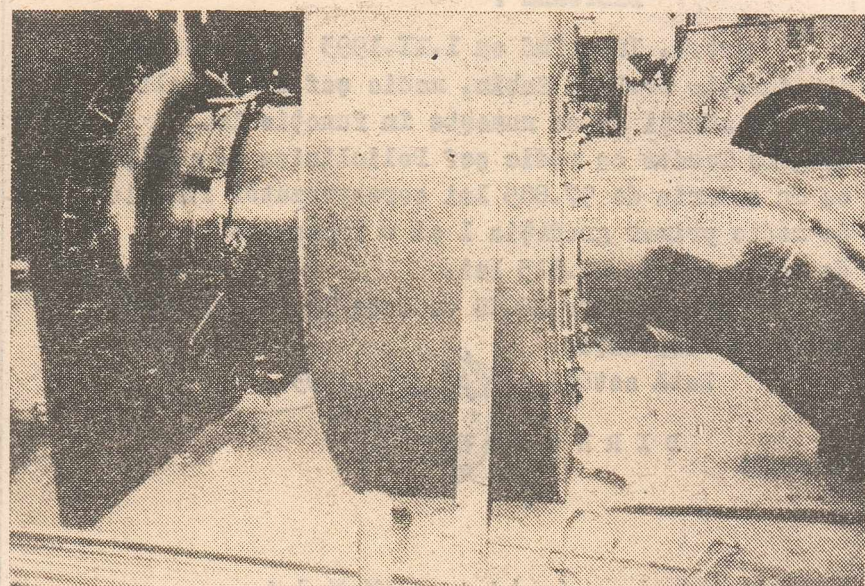
● „Am promis ca firma să arate ca marile întreprinderi occidentale”

— Ce speranțe are un asemenea om optimist ca dumneavoastră?

— Speranța mea este ca firma pe care o conduc să-și aducă una dintre cele mai importante contribuții la modernizarea și re tehnologizarea termocentralelor din Oltenia. Un astfel de demers necesită un efort deosebit, susținut de o maximă seriozitate. Mă simt capabil să-l depun. Dincolo de acest lucru, mi-am promis — și îmi țin totdeauna promisiunile — că în mai puțin de un an, firma să arate ca marile întreprinderi occidentale. Să fie caracterizată, dincolo de maxima seriozitate întâlnită și în prezent, de: curățenie perfectă, dotări cu grupuri sociale ultramoderne, acuratețe.

● Sportiv și admirator al artei dl Popeci este de principiu: „reșita constantă în seriozitate personală”

— Cum vă petreceți puținul timp pe care vi-l rezervați?

— Îmi place sportul. Joc fotbal cu plăcere, uneori chiar de două ori pe săptămână. Asist de câte ori pot — și încerc s-o fac cât mai des — la diverse competiții sportive. În rest, uneori alerg dimineața — timp am, căci mă trezesc totdeauna devreme. Merg la spectacole, vizitez expoziții. Sunt un iubitor al artei. Am cumpărat tablouri, am sponsorizat galerii de artă. În general, consider că trebuie sprijinită cultura căci, alături de sport, reprezintă cel mai bun ambasad al României. În rest, stilul meu de viață s-a modificat destul de puțin față de trecut. Prefer mesele în familie celor de la restaurant, unde intru numai dacă nu mă pot eschiva protocolului. Dacă s-ar putea, mi-aș trimite mereu colaboratorii, în astfel de situații. Nu beau decât puțin. Mi se pare elementar să procedez astfel pentru că, la orice oră din zi sau din noapte poate apărea o discuție serioasă, de afaceri, în care trebuie să fiu perfect lucid. Ca un amănunt mai picant, vă spun că mănânc cât mai puțin cu putință, pentru a-mi păstra forma.

— Ce ați păstrat din trecut?

— În primul rând, trebuie să știți

că nu mi-a fost niciodată și nici nu-mi va fi vreodată rușine nici cu numele, nici cu trecutul meu. De exemplu, după decembrie 1989, am fost sfătuit să-mi schimb numărul mașinii. Nu am făcut-o. Am avut numărul I-DJ-171 și l-am păstrat. Când se vor schimba numerele mașinilor, conform noului sistem, acesta va fi „ultimul mohican”. Nu am de ce să ascund ceva. Mi-am numit firma „Popeci”, în primul rând pentru că m-am hotărât, încă de la început, să lupt și să reușesc singur. N-am vrut să aud, oriunde ar fi fost acel loc, vorbe de genul „în spatele întreprinderii X stă Popeci”. Nu! Repet, nu-mi este rușine de numele meu și de aceea l-am dat și firmei. Am considerat mereu — și îmi voi menține totdeauna opinia — că reușita stă în seriozitatea personală, nu în subterfugii de diverse genuri. Beneficiarii apelează la firma „Popeci” și pentru că sunt cunoscut ca om și specialist (din vechea mea activitate) și pentru că prețurile practicate de firma „Popeci” se situau la jumătatea celor întâlnite până atunci. La început, lucram doi ingineri și un maestru. Acum, avem peste trei sute de angajați.

UN ROCKEFELLER AL INDUSTRIEI ROMÂNEȘTI

În peisajul privatizării din România, firmele industriale — particulare reprezintă zone deocamdată rare. Printre acestea, firma „Popeci” este cea mai prosperă.

În anul 1990, la Craiova, își începea activitatea prima unitate industrială privatizată având ca profil „construcțiile de mașini”. Unicul acționar al firmei era și este în continuare, domnul Constantin Popeci, un nume de prestigiu în industria românească. Poate ca un semn al conștiinței de sine, firma avea să se numească simplu „Popeci”.

Situată pe locul vechilor turnătorii „Brătășanu”, firma „Popeci” continuă tradiția locului și al numelui. Clădirea, renovată și modernizată cuprinde întreg perimetrul situat între străzile: Macedonski, Vlad Tepeș și I.C. Frimu. Activitatea desfășurată de firmă este de o deosebită importanță locală și națională. Cum altfel ar putea fi catalogate procesele tehnologice complexe de construcții mecanice sudate, prelucrări mecanice, montaj, tratamente termice, sablaș și vopsitorie? Ce altceva s-ar putea spune despre o întreprindere care numără, la ora actuală, peste 300 de angajați, printre care specialiști de înaltă ținută? Totul, în firma „Popeci” poartă emblema calității. De la dotări, la rezultatele producției, până la comportamentul angajaților. Și, nu în ultimul rând, până la patron, domnul Constantin Popeci.

Inginerul Constantin Popeci — astăzi cel mai important industriaș al României — este originar din Bumbești Jiului. La vârsta de 15 ani a sosit în Craiova, unde

a urmat cursurile școlii profesionale, pentru a deveni turnător. A lucrat ca ucenic în fostele turnătorii Brătășanu, acum firma „Popeci”. O continuitate istorică și faptică de-a dreptul predestinată. Ambițiosul tânăr urmează apoi cursurile liceale la Craiova. Mai departe, considerând că poate da vieții mai mult, reușește, printre primii la Facultatea de Mecanică din Timișoara. Studiază cu pasiune timp de cinci ani utilajele și tehnologiile sudurii. De altfel, tema lucrării sale de diplomă a fost „Realizarea proiectelor pentru instalațiile de sudură automată în mediile de bioxid de carbon și argon pentru sudura elementelor de transformatoare”. Și pentru că era pasionat de transformatoare, s-a reintors la Craiova, unde a făcut practică industrială la „Electroputere”. Este solicitat apoi de „Electrotehnica”, din București. După un timp, îl regăsim la Sibiu, în cadrul întreprinderii de piese pentru automobile. Date fiind calitățile sale excepționale de specialist devine șeful atelierului de

proiectare. Ca o încununare a activității sale de până atunci, în 1975 obține locul întâi la concursul național de inovații. Cu un an mai târziu, respectivele inovații sunt prezentate la Moscova, în cadrul unei expoziții destinate creației științifice și tehnice. În decursul celor patru ani de lucru la Sibiu a desăvârșit nu mai puțin de 30 de invenții și inovații, de o importanță economică deosebită.

Reintors la Craiova în 1976, a condus atelierul de proiectări și tehnologie al IUG-ului iar apoi secția de mecano-sudură, în fapt o adevărată fabrică. La scurt timp, este numit director. Activitatea sa de conducere se circumscrie seriozității și profesionalismului performant de care dăduse dovadă mereu. Acelei perioade îi datorează industria românească strungul normal greu „S.N.G. — 3500”, care poate prelucra piese până la trei metri și jumătate, cu lungimea de până la 12 metri. În plus, turnul rotitor, agregat de bază component al celei dintâi linii tehnologice de turnare continuă a oțelu-

lui lichid. Tot în premieră națională au fost atunci realizate diverse mașini pentru executarea unor operațiuni complexe pe fluxul tehnologic de execuție, a unor conducte metalice de mari dimensiuni, necesare industriei petroliere.

Despre inginerul Constantin Popeci a scris atât presa română, cât și cea din străinătate. Întotdeauna elogios. Dar dincolo de vocația inginerului a stat întotdeauna omul. Iată ce relatează un muncitor despre domnul Constantin Popeci, din acea vreme: „Îmi aduc aminte de o întâmplare petrecută la punerea în funcțiune a unui utilaj de-al nostru. Împreună cu noi, se aflau, trei muncitori și un inginer. Timpul ne presa. Beneficiarul era grăbit să-și preia mașina. Brațele noastre nu ajungeau pentru a cuprinde întreaga muncă ce urma a fi depusă în timpul cerut. Știți ce-a făcut inginerul nostru (domnul Constantin Popeci n.n.)? Și-a dat jos haina și cravata, și-a ridicat mânecile și a venit să ne ajute. În acel moment, parcă ne-au sporit puterile”. Impresionant este

răspunsul domnului Constantin Popeci referitor la această întâmplare: „În primul rând n-am uitat niciodată că și eu am fost muncitor. În al doilea rând, chiar dacă n-aș fi fost, ca om al întreprinderii nu puteam sta în haină și cravată privind cum cei cu care plecasem de acasă depuneau eforturi sporite. Nu sufar de orgoliul „șefiei”, așa că am făcut exact ce se impunea atunci. Nimic mai mult”.

Acum, dacă întrebi orice craiovean despre omul „numărul unu” al cetății Băniei, răspunsul ar fi unul singur, Constantin Popeci. Nu numai ca pe cel mai bogat oltean din Craiova, ci și ca pe o emblema pe cartea de vizită a orașului. Într-adevăr, firma realizează o producție diversă la prețuri cât mai convenabile. Dată fiind experiența patronului întreprinderii, cheltuielile de producție — în primul rând cele indirecte — sunt mult mai mici decât cele obișnuite. Dată fiind calitatea aparte a pieselor fabricate, există discuții concrete cu parteneri din Italia, S.U.A., și Germania, pentru realizarea unor produse de complexitate deosebită, astfel încât, cea mai mare parte a producției să fie destinată exportului.

Ar mai fi de amintit un fapt esențial. Domnul Constantin Popeci este deseori rugat ca, în schimbul unor sume inimaginabile să se reintorcă pe postul de director al I.U.G., întreprindere aproape falimentară. Dar, domnia sa a optat definitiv. Pentru firma „Popeci”. Pentru care a luptat, singur. Unde a învins singur. Definitiv. Fiind cel mai bun.

DISPUNEM :

Art.1. Începînd cu 1.XI.1993 se eliberează din funcție Dr. Lupu Sabin, medic șef de policlinică de adulți și se numește în funcție Dr. Grigore Teodor ca medic șef Policlinica de adulți cu un salariu de 97.885 lei corespunzător funcției de medic primar gradația I și o indemnizație de conducere de 22.315 lei.

Art.2. Serv. BUONS va duce la îndeplinire prezenta dispoziție.

Data astăzi 1993.

Dect. RD

DIRECTOR

Pentru că este monarhist și țărănist,

Dr. Lupu Sabin a fost eliberat în mod abuziv din funcția de medic șef al policlinicii de adulți

Grație calităților cu care a fost înzestrat de Dumnezeu, atât din punct de vedere profesional cât și moral, tânărul doctor LUPU SABIN, medic specialist chirurg, a fost ales de către Consiliul de administrație al Spitalului nr. 2 din Craiova — în urmă cu șase luni — medic șef al Policlinicii de adulți. Ca urmare a desființării funcției de director adjunct din cadrul Direcției Sanitare, directorul Spitalului nr. 2, dr. DINUȚ MIRCEA, a emis în mod abuziv dispoziția nr. 298 (v.

facsimil) prin care s-a decis eliberarea din funcția de medic șef a doctorului LUPU SABIN și numirea în locul său a doctorului GRIGORE TEODOR, fost director adjunct al Direcției Sanitare Dolj. Întrebat de dr. LUPU: „Pentru care motiv nu mai sunt bun?”, după lungi eschivări, dr. Grigore mi-a răspuns — că „la Direcție se știe foarte bine că eu sunt monarhist și țărănist și deci este un punct vulnerabil la adresa mea”. Comentariile sunt de prisos.

CHARLIE COMAT SAU „PE AICI NU SE TRECE!”

În Craiova, pe strada Gheorghe Chițu nr. 41, lângă Piața Veche, înfățișează firma „Charlie Comat”. Nu degeaba e firmă de construcții! Are niște ziduri înalte, peste care nu poți trece în ruptul capului. Pentru că, pe poartă, degeaba am încercat să intrăm. Doi zdrahoni — Dorin și Gabriel Șarlă, patronii — ne-au gonit pur și simplu. „Nici o presă! Gata!”. Probabil că domnii nu iubesc ziariștii op-tând pentru sport. De ce credeți, dom-nilor, că dacă sponsorizați echipele de

baschet IVEX-Universitatea și Univer-sitatea Craiova nu mai aveți nevoie de alte cunoștințe? Credeți că dacă vă laudă presa locală pentru că acordați reduceri de preț instituțiilor bugetare, că aveți mulți angajați, că aveți o cifră de afaceri de 2,2 miliarde și că asigurați transportul materialelor vă puteți permite să încălcați proverbiale ospitalitate românească? Ar fi bine să aflăm ce se întâmplă dincolo de zidu-rile impenetrabile ale lui Charlie Comat.

Senzație și miracol în parcul „Romanescu”:

O fetiță de 7 ani este vindecată de leucemie!

• Sunt vindecați orbi, surzi și alți bolnavi!

Recent, în parcul „Romanescu” din Craiova, a fost un pelerinaj de nemai-întâlnit până azi — de sute și mii de cetățeni din toate zonele țării. Un grup de credincioși, de religie ortodoxă, cu-noscute de cetățeni sub numele de SOLI AI PĂCII ȘI AI IUBIRII, având drept învățător pe domnul FRANCISC, au făcut vindecări de-a dreptul mira-culoase. Orbi care au început să vadă, surzi care au început să audă, oameni în cărje care au plecat cu ele sub brăț și multe altele. Toate aceste miracole s-au întâmplat sub privirile înlăcrite ale celor de față.

De precizat, că învățătorul Francisc le spunea oamenilor că fiecare se va vindeca prin credința sa, iar cei care suferă de boli incurabile vor fi vin-decați prin credința lui (a învăță-torului).

Maria Pârlac, de 7 ani, din Craiova, Romanesti, str. Codlea nr. 3, a fost a-dusă de părinții săi, sub privirile noastre, într-o stare mai mult decât critică — nu vorbea, nu mergea — după cum afirmau părinții ei, „în comă, bolnavă de leucemie limfoblas-tică acută, ultimul stadiu”. Medicii îi spusese mamei, Elena Pârlac, „să se pregătească”. În câteva clipe, sub pri-virile noastre, fetița a deschis ochii, a vorbit și a mers perfect. Ne-a recitat și o poezie, pe care am înregistrat-o pe bandă magnetică. Suntem în pose-sia tuturor declarațiilor făcute de pă-rinți în acest sens.

P.S. Rugăm pe toți cei care au fost vindecați în parcul „Romanescu” să trimită la redacție informații, relatări concrete, însoțite de probe.

S.C. UZINELE

ELECTROPUTERE

S.A.

CRAIOVA - ROMÂNIA, Calea București, nr. 144
Tel: 094/144 494, 147 753. Fax: 094/142 077, Telex: 41234; 41331
Reg. Com.: - Industrie J 16/12/91; Cod fiscal 2292122;
Cod SIRUES 0780674; Cod SICOMEX 8271
Cont virament nr. 301770201 B.C.R. Craiova

**O societate cu posibilități multiple,
la dispoziția dvs., vă oferă:**

- piese turnate din fontă cenușie sau cu grafit nodular, din oțel, aliaje de cupru și aluminiu, piese forjate liber sau matritate, la nivel tehnic și calitativ ridicat, cu garantarea caracteristicilor mecanice, electrice și de etanșeitate;
- SDV-uri de orice complexitate în concepție proprie sau după proiectele clientului;
- butelii de aragaz;
- prestări de servicii în domeniul fabricării de SDV-uri, piese auto și bunuri de consum;
- servicii în domeniul informatic, metrologiei și încercărilor de materiale, cu măsurători în laboratoarele sale sau la client;
- mobilier industrial, casnic sau de lemn;
- activități de export-import, inclusiv asigurare servicii trans-port și depozitare.

S.C. MORĂRIT PANIFICAȚIE DOLJ S.A.

CRAIOVA, Calea București, 173

Partenerul ideal pentru

PRODUSE DE PANIFICAȚIE

Pâine, specialități

PRODUSE FĂINOASE (PASTE, BISCUȚI)

Macaroane, tăței, fidea
Biscuiți zaharoși și glutenosi

PRODUSE DE MORĂRIT

Făină de grâu în patru sortimente
Subproduse de morărit

PRESTAȚII DE MACINARE A GRĂULUI
PENTRU PERSOANE FIZICE ȘI JURIDICE

NOU

Societatea achiziționează
cu plată cash imediată
produse agricole (grâu și porumb)
de la persoane și societăți comerciale

Relații la telefoanele:

094/ 14 37 02; 14 79 01;
16 29 57; 14 37 02/193